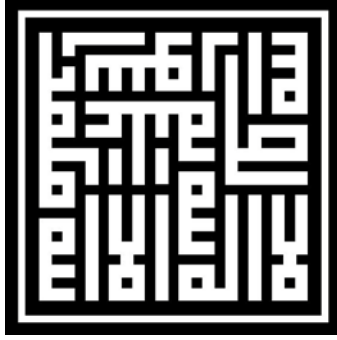

AHMED HULÛSÎ

‘DİN’İN
TEMEL
GERÇEKLERİ

"DİN" İN TEMEL GERÇEKLERİ

AHMED HULÛSİ

www.ahmedhulusi.org

**Allâh yakîne erdireceklerine yanlışlarını idrak ettirir
ve tövbeyi nasip eder.
Takdirinde gaflet olan ise ilmine yüz çevirip,
duygularıyla yaşamına devam eder.**

AHMED HULÛSİ

“Haydan gelen huya gider!” sözünden ne anlıyorsunuz?

“HAY“dan gelen, “HÛ“ya gider! Cümlesi size ne ifade ediyor?

Aradaki fark, sizin din anlayışınız ile, Allâh Rasûlü’nün açıkladığı “DİN” anlayışı arasındaki farktır.

AHMED HULÛSİ

İÇİNDEKİLER

SUNU -----	6
HANİ DOĞRUSU -----	8
BÖLÜM 1-----	14
<i>DİN</i> -----	14
NE ZAMAN UYANACAKSIN -----	16
ÇAĞDAŞ BAKIŞLA DİN-----	22
BÖLÜM 2-----	32
<i>ALLÂH</i> -----	32
FARKIN FARKINDA MISINIZ?-----	34
"ALLÂH" BİR TANRI DEĞİLDİR! -----	34
TANRI YOKTUR, "ALLÂH" VARDIR-----	50
ALLÂH'A "TANRI" DENİR Mİ?-----	54
KANSERLEŞEN TANRI DÜŞÜNCESİ-----	58
"HÛ", "HE"YE DÖNERSE -----	62
BÖLÜM 3-----	66
<i>ÖLÜM</i> -----	66
ÖLÜM NEDİR (ÖLÜMÜN İÇYÜZÜ) -----	68
TADINA VARMAK-----	82
KABİR SORGUSU -----	88
ÂHİRET -----	94

RUHLAR EZELDE Mİ YARATILDI? -----	98
YENİDEN BEDENLENEREK DÜNYAYA GELECEK MİYİZ? -----	102
BÖLÜM 4 -----	110
İSLÂM -----	110
“İslâm”, Allâh indindeki dindir. -----	110
"MÜSLÜMANLIK" I DEĞİL "İSLÂM" I" ANLAYIN -----	112
"MÜSLÜMANLIK" İLE "İSLÂM DİNİ" ARASINDAKİ FARK -----	116
BÖLÜM 5 -----	120
RASÛL -----	120
RASÛLULLAH' I "OKU" MAK -----	122
"SÛNNET" İN RUHU -----	130
PEYGAMBER Mİ (!?) -----	134
BÖLÜM 6 -----	140
KUR'ÂN -----	140
KURÂN' IN RUHU -----	142
KURÂN' I "OKU" MAK -----	148
BÖLÜM 7 -----	154
İMAN -----	154
CEHENNEMDEN NEYLE ÇIKILIR -----	156
İMAN BİLGİSİ İMAN MIDIR -----	160
NİYE İMAN -----	166
SON UYARI -----	174

SUNU

Değerli Dostlarım...

Allâh'ın bu fakîre fark ettirdiklerine göre...

Bugün çok büyük bir çoğunlukla Kutsal **Kitabımız Kur'ânı Kerimi, Allâh Rasûlünü ve İslâm Dinini** maalesef çok yanlış yorumlamaktayız...

Bu yanlışımızı da, her konuyu birbirinden kopuk olarak ele aldığımız; mevcut doneleri bir sistem içinde, birbirine bağlı olarak incelemediğimiz için farketmemekteyiz!

Düşünür ile diğer insanlar arasındaki fark da buradadır.

Düşünür için, hiç bir konu kendi başına ele alınmaz! Mutlaka, o konu, onu çevreleyen konular içinde ve onlarla bağlantılı olarak ve hep birlikte ele alınmalı ve değerlendirilmelidir.

Tıpkı bir puzzle gibi, her parça kendi yerini bularak sonuçta tek bir resmi ortaya çıkartmalıdır.

Düşünür olmayan içinse, -etiketi ne olursa olsun-, önemli olan; o tek resmi meydana getiren yüzlerce veya binlerce parçayı bir kutunun içinde toplamaktır! O, sadece elindeki küçük görüntüyle yetinir; ve hatta toplamda açığa çıkan tek resimden bahsedeni tekfir bile edebilir.

Bu arada parçaların birbiriyle uyumsuzca yanyana koyulmasını yanlış bulan sınırlı akıllılar da, resmi suçlar, hiç bir şeye benzemiyor, ne saçma derler, elindeki puzzli değerlendiremeyenler yüzünden!

Din iki tür inananına hitap eder...

1. Anlamadan korkuyla sarılıp, kendini kurtarmak isteyen anlayışı sınırlıya...

2. Dini anlıyarak değerlendirmek isteyen düşünen beyin sahiplerine...

7 Düşünen beyinler, gerek **Kurân'ı** gerekse **Allâh Rasulünü** geldiği günün şartları içinde değil; **zamanüstü olarak evrensel boyutta** değerlendirirler; bin yıl sonrasına bile hitap edebilecek şekliyle anlamaya çalışırlar...

Kelimenin şeklinde veya yalnızca geldiği günün kullanım alanında değil; tüm yaşamlarda nasıl anlaşılması gerektiği üzerinde dururlar.

Gelen âyetin veya söylenen sözün "ruhu"nu anlamaya çalışırlar... Hangi amaçla, neyi neyle, neden değiştirmek için gelmiş o âyet ve söyleniş o söz, bunu araştırırlar...

İşte bu araştırmaları, düşünen beyinleri Kur'ânın "RUHU"na, Rasullüğün "HAKİKAT"ına eriştirir... Bunun sonucu da...

"Allâh indinde DİN İSLAM'dır" gerçeğine varmak olur!

Allâh hepimize, **İndindeki Din İslam'a** ermeyi, kendi kısır değerlendirmelerimizden kurtulmayı nasip etsin.

HANİ DOĞRUSU

Katlanacakları sonuç aynı olacak olsa da; bir Arap ile bir Arap olmayanın **Allâh Rasulü** ve **Kurân'ı** inkârı aynı değildir.

8

Arap olan, kendi dilinde kendisine ulaşmış olan bilgileri, kendi anlayış kısıtlılığından dolayı reddedebilir.

Arap olmayan ise, ancak bir başkasının çevirisiyle konuya erişebileceği için; çeviriyi yapanın anlayışını tasdik veya red etmektedir bir bakıma...

Ayrıca...

Son günlerde bazı gazete köşelerindeki yazarların yakınmalarını dikkate alırsanız, halkın anlayış seviyesinin de ne olduğunu biraz anlayabilirsiniz. Kimi yüzde 70 anlayışı kıt bir toplum içindeyiz diyor; kimi bunları çok daha yukarı çekiyor...

Anlayışı sınırlı bu **toplum** içinde, “**tefekkür = derinlemesine düşünme**” yeteneğinden yoksun; ezberci zihniyetle yetişmiş; falanca veya filancanın dediğini tekrarlayanın “**ilim adamı**” olmak için yeterli olduğunu düşünen insanların **naklettiği bilgiler** acaba ne kadar güvenilir bilgilerdir?

İşine geldiği yerde **falancanın fetvasına** (yorumuna dayanan

hükmüne) bağlı bir şekilde konuşan, cevap bulamayınca da **"Allâh bilir"** deyip kendi cehaletini örtmeye çalışan **"sistemsiz, düşünme yoksunu"** kişilerin, **"ilmi"** acaba ne ölçüdedir?

Dünün tekrarı ile yarına hitap ne kadar mümkündür?

"Müslümanlık dini", günümüzde, eski klişelerin tekrarı ve bir yönetim marifetiyle insanlara **"Tanrının emirlerini zorla uygulatma"** anlayışı olarak ortaya çıkmaktadır.

Toplumda bu anlayışın sözcülerinden biri de şu görüşü seslendirmektedir:

"Ben dinde militarist anlayışa sahibim!"

9 *Emir-komuta zincirine dayalı bir "İslâmiyet" ha?*

Nerede kaldı, **"Sen tebliğ et; onlar üzerine zorlayıcı değilsin"** hükmü?

"İman", Yaratının takdirindedir!

Teklif, Yaratanın ihsan ettiği için, açığa çıkmasına vesile olması amacıyla!

Herkes yaşamının devamında, sonsuza dek, bir önceki hâl ve davranışının sonucuna katlanmak suretiyle hayatını sürdürecektir!

Sistemde Yaratanın hiç bir zaman değişmez düzeni geçerlidir!

Kişi, hangi gerekçeyle veya mazeretle olursa olsun, yapmadığının karşılığını elde edemeyecektir.

Öyle ise, biz, **"DİN"** konusunda **"militarist"** anlayışı bir yana koyup; **"Allâh Rasulü"**nün **"tebliğ et; zorlayıcı olma"** anlayışının hikmetini idrak etmek zorundayız.

“İslâmiyeti” bir tarikat veya cemaat penceresinden değil; direkt Allâh Rasûlünü ve getirdiklerini seyrettiren bir pencereden algılamak zorundayız.

Adam kalkıyor, “*tanrıyı inkâr ediyor*” ... Haklı!.

Çünkü o, anlayışı kıtın kendisine anlattığı “*tanrı*”yı inkâr ediyor! Bilim günümüzde ona, bir “*tanrı*”nın **olmadığını** idrâk ettirmiştir! “**Allâh**” adıyla işaret edilenden ise, anlatanın haberi yok ki; anlayandan onu tasdik beklensin! Zira hiç bir akli başında düşünme yeteneği olan insan, “**ALLÂH**” adıyla işaret edileni inkâr edemez!

Adam kalkıyor, “**peygamber**”i inkâr ediyor!... Eder!.

10

Bugün şartlanma yollu, ezber yollu, vehim yollu “*peygamber*” kabul edenlerin dışındaki her düşünen beyin “*postacı-büyükelçi*” tanımındaki bir “*peygamber*”i reddeder!. Bunun uzaylı bir büyükelçiden ne farkı vardır ki?... Sen “**Allâh Rasullüğü**”nün, “*postacı-büyükelçi*” tipi “*peygamberlik*” ile alâkası olmadığını anlatamazsan; hatta kendin bile bunu anlamamışsan; daha ne beklersin ki karşındaki insandan?

Geçen hafta gittiğim Cuma namazında, hutbede konuşuyor “*imam*” ünvanı verilmiş kişi:

“*Gökte Allâh ve melekler.....*”

Diyânet Devletleşince, *Allâh ve meleklerde gökte koltuk sahibi* olurlar işte!.

İş bu hâle gelmişse, biraz akli olan insanlar, bu saçmalıklardan uzaklaşıp, onlardan biraz daha bilgili ve düşünceli olan başka “*imam*”ların çevresinde toplanmaya başlarlar!

Temeldeki yanlış şu...

Olay eğer “**din düşmanlığı**” değil ise...

Din eğitimi yasaklanmak yerine, “**Din**”in gerçekleri ve doğruları insanlara öğretilerek, onların yanlışlardan uzaklaşmalarına vesile olunmalıdır.

Sadece “*tukaka*” denerek hiç bir sorun çözümlenemez; aksine kördüğüm edilir!

Yanlışlığını savunduğunuzun yanı sıra, “gerçeği”, “doğru”yu ortaya koymuyorsanız, sizin samimiyetinizden elbette şüphe edilir ve “ard niyetli” olduğunuz düşünülmeye başlanır; söyledikleriniz arasındaki “doğru”lar da kaynar gider!

11

Eğer bir yanlış yasaklamak istiyorsanız; onu direk yasaklamak yerine, yanlışlığını açıklayın ilmi gücünüz yetiyorsa!

Aksi takdirde size “**demokratik görüntülü faşist**” etiketi yapıştırırlar!

Düşünebilen, zekâ düzeyi hiç değilse vasat olan insanlar indinde “**ZORLAMAK**”, ilkelikten ve geri kalmışlığın, **ilmi yetersizliğin itirafından** başka bir şey değildir!

Yaratılmışların her zerresini kendi **ilmi ve kudretiyle** var kılan “**Allâh**”ın; dolayısıyla, “**Şahdamarından yakın**” olduğu “**insan**”da, ilmîni izhar etmesinin, “**Allâh Rasüllüğü**”nün açığa çıkmasına neden olduğunu izah edemiyorsanız...

“**Melekî boyut**”un, varlığın hakikatını oluşturan ilim ve kudret sıfatı özelliklerinden olarak, her zerrenin oluşumunu meydana getiren boyut olduğunu anlamamışsanız...

Kurânın, “OKU”nası “KİTAB –ümmül kitab-”ın deşifre edilebilmesi için; “Allâh” adıyla işaret edilenin yarattığı sistem

ve düzene göre, insana kendini tanıtan ve sorunlarına çareler sunan bir “**yaşam kılavuzu**” olduğunu fark edememişeniz...

Elbette işiniz zor olacaktır!

O zaman sığınacağınız “*Müslümanlık dini*”nde çeşitli açmazlar bulacak; ya gelecekteki **sopa “KORKUSUYLA”** düşünmeyi terk edip her şeyi anlatıldığı gibi kabullenecek; ya da, belki de bu yüzden tümünü reddetmek zorunda kalacaksınız!

Ancak bu red, gerçeği araştırmanıza da vesile olmuyorsa, bunun faturasıyla da zorunlu olarak karşılaşacaksınız; “*bana söylenmemiştir*” mazereti de geçerli olmayacaktır!

Yaratan’ın doğasında mazerete yer olmadığını görmeyecek kadar kör müsünüz?

◆ "DİN"İN TEMEL GERÇEKLERİ

BÖLÜM 1

DİN

“Bütün ilimlerin başı ALLÂH’ı bilmektir;
ALLÂH’ı bilmeyenin ilmi, boşa emektir.”

A.H.

◆ "DİN"İN TEMEL GERÇEKLERİ

1

NE ZAMAN UYANACAKSIN

“**Sistemin Seslenişi**” bu yazılar...

Elbette **sistemi** “**oku**”yamayanlar; eskilerin günün şartları içindeki indî değerlendirmelere dayanan bakış açılarıyla şartlanmış ve bloke olmuş beyinleri, bu yazıların bazılarını anlamakta güçlük çecekler...

Ayrıca, bu yazıları büyük ölçüde, gelecek nesiller için kaleme aldığımı da bir yerlerde yazmıştım... Yazdıklarımın yarısı dahi bugün yaşayanlara çok geliyor!

Sistemi görememekten, okuyamamaktan dolayı; hayallerinde yarattıkları tanrılarının, postacısına yolladığı deri ciltli kitabında yazılı fermannameden bahseden beyinlere, verecek cevabım ancak sükût olabilir!...

“**Âhir zamanda bin kişinin dolduracağı mescidde bir tek imanlı kişinin bulunmayacağı**”ndan sözeden **RASULULLAH** uyarısı acaba ne demek istiyor?

Şuursuzca, taklit yollu fiiller ortaya koyarak; tasavvuf dedikodusuyla, “*dedi ki*”-“*demiş ki*”lerle ömür tüketenlerden,

zaten bir şey beklemiyorum!

**“Kıyamazsan başa cana
uzak dur girme bu meydana!”**

Denerek târif edilen tasavvuf meydanına girilmesinden vaz geçeli uzun yıllar oluyor!...

Oraya başını uzatanların, daha sonra nasıl arkalarına bakmadan fellik fellik kaçıp; tanrılarından ve postacısından meded umarak, kendilerine teselli aradıklarını gördükten sonra!

“Nîce bahçeler gördüm, tarumar!”

17

O zaman anladım ki, devir, *babayiğit görüntülülere* tasavvuf anlatma devri değil; **“imanı kurtartma”** devri imiş!

Gökte melek, yerde şeytan; kapıda postacısı elinde kitap; yollayan galaksinin bir köşesindeki Tanrı!. Galaksinin bir yerinde cehennem, öte köşesinde cennet!!!

“İslâm Dini” işte bu anlayışa dönüştürülerek, **“Müslümanlık Dini”** diye algılanır ve kabul edilir olmuş!

Din, din adamlarının pazarladığı bir metâ hâline dönüşmüş!

Fetvalar, âyet ya da Rasullah açıklamaları değerine yükseltilerek, yeni “müslümanlık dini” ululaştırılmış!

Fetvâları ya da fetvâ sahiplerini kabullenmeyenler ise **“kâfir”, “zındık”** diye damgalanır olmuş! **“Müslümanlık Dini”**nden **dışlanmışlar elhamdulillah!**

Tasavvuf önde gelenleri âdeta ilahlaştırılmış; sözleri âyet veya **Rasulullah** açıklamasından öne geçirilmiş!

“Benim şeyhim senin şeyhini döver”...

“Benim okulum senin okulundan üstündür”...

“Benim dinim senin dininden uludur”...

“Benim pantolonum(!), seninkinden düzgündür”... anlayışına dayalı yeni bir din anlayışı türetilmiş!

Bilgi birikimiyle “şeyh”lik taslamak, ahalide **irfân ehli** muamelesi görülmesine neden olmaya başlamış...

“Müslümanlık Dini”nin şartı da ya çarşaf giymek ya da şalvar!

Neye iman, niye iman hiç önemli değil bu yeni din anlayışında... Beş vakit jimnastik tanrının huzurunda; belli saatler aç kalıp dedikodu ve gıybetle devamla çiğ et yiyerek karın doyurmak; tanrıdan daha fazlasını almak için evin veya işyerinin eskilerini dağıtmak; fazladan bir de Mekke turizmi, gidip biraz gönlünü ferahlatmak yetip de artıyor bu yeni din anlayışındaki ahaliye!

18

Bunları daha fazla ahaliye yayıp uygulatmak için okul da yaptırıp bu bilgilerle talebe de yetiştirdin mi; ahalinin baştacı oldun gitti!

“Allâh” adıyla işaret edilen hakkında **“yakîn”**in ne?

“Rasullullah” nedir; nasıl olunur; semeresi nedir? Postacı-elçi peygamberden farkı nedir?...

“Melek”lere iman niçin çok önemlidir ve niçin **“Allâh”**a imandan hemen sonra, **“melâikeye** imandan sözedilmektedir âyette ve amentüde? Nerededirler melekler? Bilmemek bize neler kaybettirir, bilmek ne kazandırır?...

“Kitap” nedir? **“OKU”**nası kitabı neydi Rasulallah aleyhisselamın? Niçin **“OKU”**mak her inanana farzdır?...

Âhret nedir, nerededir? Nasıldır? Nedendir?...

"Hayır" ve "şer"rin Allâh'tan olması ne demektir; nedendir?

"Mevt"i tattıktan sonraki "bâ's" nedir?

**"Şehâdet" etmek ne demektir? Neye, nasıl şehâdet edilir?
Niye "şehâdet" etmek zorunludur insan için?...**

Niçin "İSLÂM DİNİ"NDE TAKLİDE YER YOKTUR?

Bunlar "**İslâm Dini**"ni kabul etmiş olmak için, cevap verilmesi gerekli olan, en basit ve taban sorulardır.

19

Bunların cevabını veremiyorsanız, "**Müslümanlık Dini**" ile kendinizi avutup, teselli edip, aldatıp, *postacı-elçi peygamber ve tanrısına* inanarak ömrünüzü tüketip; bu dünyadan geçer gidersiziz!

"Eş Şehid" Allâh'ım, yaşamımda tek yapabildiğim, "**kulun**" olduğumu idrâk etmek; ve "**her dem**" **kulluğuna** devam etmekte olduğumu seyretmek...

Kulluğumun gereği olarak, dilemiş ve takdir etmiş ve kolaylaştırmış olduklarını tevfiykinle zâhire çıkartmaktayım.

Dilediğin gibi yarattığın kullarına, dileğince gerekenleri dillendirerek kulluğumu ifa etmekteyim.

"Alim Allâh" ... "Vekil Allâh" ... "Rabbım Allâh"!

"Fe eynema tuvellu fesemme vechullah"!

Yarattıklarının her birini, dilediklerini ortaya koymak için, bir hikmetle, yerli yerinde olarak ve yaratış amacına göre en mükemmel şekilde yaratan Allâh!

Hikmetinden asla sual olunmaz! Kul senin, meydan senin;

Varlık senin, hikmet senin!

Hata, kusur, eksik, noksan, yanlış **“ben”**de!...

Lutuf, ihsan, bağış, meded yalnız **“SEN”**de!

“İslâm Dini”ni anlamayı, idrak etmeyi, kabullenmeyi, gereğini yaşamayı nasip et, paylaşımını kolaylaştır; **“RASUL”**ünden gelenleri inkâr edenlerden olmaktan koru bizleri...

Dine ve hakikata yönelmeyi, âhirete yönelik **yatırım** olarak görerek **nefsine zulmedenlerden** olmaktan koru bizleri!

“İman”ın, neye ve niye **“iman”**ın zorunlu olduğunu âcilen kavrat bize, âlemlerden **Ganî Allâh!**...

“İnne külle şey’in biyedillah”!

“La havle vela kuvvete illa billah”!

* * *

◆ "DİN"İN TEMEL GERÇEKLERİ

2

ÇAĞDAŞ BAKIŞLA DİN

Değerli Dost;

22

Bu yazıda bazı yeni bakış açılarıyla karşılaşacaksınız. Dileğimiz odur ki, bunlar üzerinde önyargısız olarak düşünür, araştırır ve ondan sonra da çevrenle tartışarak gerçeği farkedersin. Sonrası ise elbette senin bileceğin iş! Bize düşen yalnızca kararına saygı duymaktır.

Dostum; USA **Stanford** Üniversitesinden ünlü bilimadamı nörofizyolog **Karl PRIBRAM** ve ünlü fizikçi **Einstein**'in öğrencisi **David BOHM**'un yaptığı araştırmalara ve en son bilimsel tesbitlere göre; **EVRENİN ASLI, KUANTSAL YAPIDAN OLUŞAN ve HOLOGRAFİK ÖZELLİK GÖSTEREN BİR TÜMELLİKTİR.**

Aynı şekilde, BEYİN de titreşimlerden (dalgalardan) meydana gelen ve bir HOLOGRAF olarak çalışan kütledir.. “ÖLÜM, Holografik bir boyuttan, başka bir holografik boyuta geçmek suretiyle bilincin yaşamının devamıdır.”

Beyin, gıdalardan analiz yoluyla elde ettiği bioenerjiyi bir tür ışımsal enerjiye dönüştürerek, “**RUH**” adı verilmiş olan ışımsal bedeni üretir. Aynı anda, tüm zihinsel fonksiyonlarını da

titreşimler (anamlı dalgalar) halinde, hem üretmekte olduğu bu işinsal bedene yükler, hem de dışarı yayar.

Her beyin kendi "RUH"unu ürettiği içindir ki, bedenden ayrılan bir "Ruh"un geri dönüp yeni bir bedene girmesi anlamına gelen "reenkarnasyon" görücü kesinlikle gerçek dışı aldatmacadır. (Reenkarnasyon orijini itibariyle Hindu inancıdır).

İslâm'ın kutsal kitabı KUR'ÂN, "ölüm"ü, "tadılacak bir olay" olarak tanımlarken; "ölümü tadan kimselerin dünyaya yeniden geri gelişini olanaksız" olarak vurgular Mü'mininun suresi 99-100. ayetlerinde.

23

Şimdi tekrar **Holografik Evren** konusuna dönelim biraz daha... Atomaltı parçacıkların bulutumsu hareketlerinin Holografik özellik gösterdiği deneylerle gösterilmiştir. BOHM'un tesbit ettiği ilginç bir durum da, ATOMALTI PARÇACIKLARIN BİRBİRİ İLE İLİŞKİLİ olduğudur. Bu ilişki, parçaların bütün tarafından organize edildiğini ortaya koymaktadır.

Yani, atomaltı parçalar bağımsız değildir; Gizli bir düzen tarafından organize edilmektedir. İşte bütün bu araştırma ve incelemeler sonucunda BOHM, "**Evrenin dev bir hologram olduğu**" sonucuna vardı.

Holografik yapının özelliğine göre, varlığın tümünde olan her özellik, varlığın her zerresinde tam olarak mevcuttur. Herşey birbirinin devamı olarak süreklilik arz etmektedir; herşey, bir diğer şeyin taşıdığı tüm özellikleri bünyesinde barındırmaktadır ve aynı diğer "şey"dir. Varlık, bildiğimiz "evren" kavramı ötesinde, Bölünmez, parçalanmaz, parçaların bütünü olarak meydana gelmemiş TEK bir yapıdır!

BOHM'un, KUANTUM açıklamasında yeni boyut dediği ve

“KUANTUM POTANSİYELİ” diye adlandırdığı bu görüşe göre;

-Atomaltı parçacıklarda sabit bir yer sözkonusu olmadığından, uzayda heryer eşittir.. Bu özelliğe mekânsızlık diyoruz. Bütün atomaltı parçacıklar birbiri ile ilişkili ve iletişimlidir.

-Holografik özelliğinden dolayı da küçük bir parçanın tümdeki bilgiyi taşıması, bilginin de mekân kavramı sözkonusu olmaksızın tümde eşit olarak dağıldığını göstermektedir.

Bütün bunların sonucunda ortaya çıkan gerçek, evrende mekânı olan herhangi bir yerdeki bir TANRININ varlığından sözedilemeyeceğidir.

Öte yandan İslâm’ın kutsal kitabı Kur’ân’a göre de, **“TANRI YOKTUR, SADECE ALLÂH VARDIR”**.

24

Bu **“ALLÂH”**, **“AHAD”**dır! Yani, öyle bir TEK ki, varlığı yanısıra ikinci bir varlıktan sözedilemeyeceği gibi; **O**’nun parçaların birleşmesiyle oluşan bir tümel yapı olduğundan da sözedilemez; yani Panteist görüş bu yüzden **“ALLÂH”** ismiyle işaret edilen anlamı vermez!

Algılamaya GÖRE var kabuledilen her ŞEY, **O**’nun varlığıyla vardır; ne var ki, **O**, şeylerin toplamı değildir! Gerçekte **SADECE “O” VARDIR**; evrendeki çokluk kavramını oluşturan şeyler, algılayanın algılama özelliğinden kaynaklanan bir sanı ve hayâldir!

Holografik bir tümellik olan anayapı, bizim “Evren” değimiz halde algılanmak için, dilediği algılayıcıların dilediği kapasitelerinde göresel farklılıklar meydana getirmek suretiyle, “çokluk” görüntüsü oluşturmaktadır. Gerçekte, sadece **“ALLÂH”** vardır ve **O**’nun yanısıra hiç bir şey yoktur!

-Holografik Kuantsal yapıya göre, her şey bilinçli ve hatta

canlıdır! (Esasen bilimsellikte canlı-cansız kavramları artık bir değer ifade etmemektedir.)

Tümel yapıda, çok çeşitli titreşimlerin oluşturduğu çok farklı bilinçli birimler ve katmanlar mevcuttur. Biz insanlık, mevcut olan sayısız boyutlardaki sayısız katmanlardan yalnızca birini oluşturuyoruz.

Evrende yaşam, sayısız boyutlarda, çeşitli katmanlardan bir diğerine dönüşmeler ve boyut değiştirmeler şeklinde sürekli devam eder.. İnsan adıyla işaret edilen bilinçli varlık da, çeşitli dönüşümlerle farklı boyutlarda yaşamına sonsuz bir biçimde devam eder.

25

Son Rasûl Hz. Muhammed aleyhisselâm bu evrensel gerçeği kendi Hakikat'ı olan "**ALLÂH**"tan aldığı ilimle, sistemi "**OKUMAK**" suretiyle, 1400 yıl önce açıklamış; insanların tanrıya tapınmamalarını, "**ALLÂH**"ın TEK'liğini; insanların biyolojik beden boyutundan "**RUH**" beden boyutuna (bir tür ışınsal boyut) geçiş yaparak yaşamlarına devam edeceklerini belirtmiştir.

Bunun yanısıra insanların geçecekleri bu yeni boyuta ancak dünyada iken hazırlanabilecekleri gerçeğine dayalı bir biçimde bir takım çalışmalar yapmaları zorunluluğunu da açıklamış ve bu konudaki önerileri bildirmiştir.

Rasûl bu konuda Allâh ADINA uyarılarını yapmış ve görevini tamamlamıştır. Artık **O**'ndan sonra hiç kimse Allâh ADINA konuşma ve yargılama yetkisine sahip değildir. Herkes ilmi kadar Allâh ve İslâm "**HAKKINDA**" konucabilir; fakat "**ADINA**" asla!

Nebilerin önerileri, yaşamı ölüm ötesinde devam edecek olan insanadır, devlete değil! Ölüm ötesinde devlet yoktur, insan

vardır! “İnsan kendisini ölümötesi yaşamın şartlarına hazırlasın” diye DİN gelmiştir.

Devlet rejiminin dinle alâkası yoktur; Dinin muhatabı devlet değil, ferd’dir. Ferdin muhatabı da, dini ünvan veya etiketli kişiler, kuruluşlar, teşkilatlar, topluluklar değil, bizatihi, dini kendisine tebliğ eden Rasûl Hz. Muhammed Mustafa aleyhisselâmdir.

İslâm dini’nde Kur’âna göre “zorlama yoktur”!.

Kişiye, ölüm ötesinde kendisine yarar sağlayacak öneriler yapılmıştır; isteyen bunları gönül hoşluğuyla değerlendirir, isteyen de aldırılmaz; sonuçlarına ölüm ötesi yaşamda da kendisi katlanır!. Zorlama, iki yüzlülük ve münafıklığı oluşturur ki, bu da İslâm’da yerilmiştir.

26

İslâm’daki öneriler bir “paket” değildir!

Yani, “Ya hepsini yaparsın, ya da hiçbirini yapma!” anlayışı, tümüyle İslâm dışı bir anlayış ve anlatıştır. Herkes bu önerilerden gücünün yettiği kadarını yerine getirir, bu kazancıdır; yapamadıkları ise eksiği..

Din’de, para karşılığı yapılan her çalışma geçersizdir! Para ödenmediği takdirde yapılmayacak olan bütün fiiller, para için yapıyordur ki, bunlar asla ibadet sayılmaz.

İslâm Dini’nde, din adamları sınıfı yoktur! Kişi ile, bildirimi yapan Rasûl arasına, hangi dinsel hüviyet ve etiketi taşırsa taşırsın, kimse giremez! Kimse, Rasûl dışında bir şahsa tabi olmakla mükellef değildir. İslâm dini, hiç bir ferd veya kuruluşun kaydında veya tekelinde değildir. Herkes kendi Dinini orijinal kaynaklarından aslına uygun şekilde öğrenmek, bildiklerini elinden geldiğince uygulamak durumundadır. Yanlış bilgilenen kişi, bunun sorumluluğunu yüklenir ve bu,

asla mazeret olmaz!

İbadet adı altında, Rasûl tarafından bize ulaştırılan her çalışma, tümüyle bilimsel gerçeklere dayanır. Kesinlikle, yukarıdaki, ötemizdeki bir tanrının gönlünü hoş etme amacına dönük değildir. Evreni yoktan var kılan Allâh'ın, insanların hiç bir çalışmasına ihtiyacı yoktur. Aldığın gıdalar, nasıl bedenine bir ihtiyacını karşılama amacına dönükse; ibadet adı verilen çalışmalar da, senin ölüm ötesi yaşamının ihtiyaçları ile ilgilidir. Beyin gücünün, bir tür ışımsal yapı olan bedenine, yani, ruhuna yükleyeceği bilgi ve enerji ile ilgilidir.

27

Yapılan tüm ibadetler, fiziksel ve zihinsel yanlı yararlar olmak üzere ikiye ayrılır. Fiziksel yanın yararları, zihinsel çalışmaları güçlendirerek, beyin kapasitesini artırır ve dolayısıyla ruhu kuvvetlendirir.

Zikir denilen kelime tekrarları, holografik esasa göre varlığında mevcut olan evrensel özellikleri -Allâh isimlerinin manâlarını- beyin kapasitesini artırmak suretiyle sana farketirir. Beyin kapasitesini ve enerjisini artırır. Mesela; Allâh'ın irade sıfatının adı olan "**Mürîd**" isminin belli bir sayıda tekrarı, kişinin irade kuvvetini artırır. "**Kuddüs**" isminin, "**Mürîd**" ismi ile birlikte tekrarı; kişinin her türlü kötü alışkanlıklardan arınması sonucunu doğurur. Sert mizaçlı, insanları kıran, taşkın, kontrol problemleri olan sinirli kişiler, "**Halîm**" ismini tekrarlamaları sonucu, kısa zamanda hoşgörülü hale gelirler.

Bunlar hep, beynin bu frekanslarda, beyin hücrelerini programlamasıyla gerçekleşir. Bu olay, bilimsel olarak yeni ispatlanmış ve Scientific American adlı ünlü Amerikan bilim dergisinin 1993 Aralık sayısında "John Morgan" imzasıyla yayınlanmıştır.

Beyinde kapasite genişledikçe, kişi, açığa çıkan özelliklerinin

hakikati olan ALLÂH'ı daha iyi farkedip tanımağa başlar.

Allâh, ötede bir tanrı değil, evren ve içindeki her şeyi kendi varlığıyla, ilmiyle, ilminde, “yok” iken “var” kılan, yüce varlığın adıdır. Holografik esasa göre, her zerrede tümüyle, -Tasavvufa göre, zatiyla, sıfatıyla, isimleriyle- mevcuttur.

Biz, bu yolda yapacağımız çalışmalarla ne ölçüde beyin kapasitemizi geliştirirsek, o kadar, Allâh'ı varlığımızda bulur, **O**'na erer, **O**'nu farkediriz.

Evrende sayısız dalga boyları katmanlarında, sayısız bilinç türleri vardır. Dünyamızda, bu alt katmanda yaşayan canlı türlerinin bir kısmına da Din'de “**cin**” adı verilmiştir.

28

Bunlar, kendilerini, iletişim kurdukları insanlara, geçmişte yaşamış insanların veya evliyaların ruhları, ya da uzaylılar olarak tanıtıp, onları aldatmaktadırlar.

Bunların en büyük hilesi de İslâm dışı, Hind kabulü olan reenkarnasyonu kendilerine tabi olanlara kabullendirmeleridir. Bütün amaçları insanların ölüm ötesi, ışınsal yaşam boyutuna güçsüz, “**ruh**” denilen, bir tür ışınsal bedenlerle geçmelerini sağlamaktır ki, böylelikle onları o boyutta da esir alabilsinler. Bunun için de cinler, Kur'ân öğretilerinden uzaklaştırıcı bilgilerle insanları şartlandırırılar...

Büyücülük ve cencilik, tümüyle İslâm dışı bir olgudur!. Kur'ân bunu reddeder.

İslâm Dininde ilk ana prensip Rasûl tarafından şöyle konulmuştur:

“Sevdiriniz, nefret ettirmeyiniz; Kolaylaştırınız, zorlaştırmayınız!..”

İslâm Dininin en büyük düşmanları, Dinden görünüp, şartları

alabildiğince zorlaştırarak, insanları İslâm'dan, Allâh ve Rasûlünden uzaklaştıranlardır. Bunlar, ölüm ötesinde, Rasûl'ün değil yüzüne bakmak, yanına yaklaşamayacaklardır.

Tamamiyle bilimsel gerçekler üzerine bina olunmuş İslâm, geldiği zamandaki şartlar nedeni ile pek çok konuda "mecâz", benzetme yollu sembollerle anlatılmak zorunda kalındığı için, günümüzde, mantıksal bir temele oturtulamamakta ve bu yüzden de inkâra gidilmektedir. Oysa konu, ön yargısız ve bilimsel bir bakışla irdelenirse, görülecektir ki, İslâm, bırakınız çağımızı, daha bir kaç asır sonrasının bilimine dahi ışık tutacak gerçekleri ihtiva etmektedir.

29

Ne var ki, olayın yüzeyinde kalan bazı insanlar, ön yargılı biçimde, bilimsel ya da düşünsel boyuttaki gerçekleri tartışmak yerine, Peygamberin bedensel, o devrin şartlarına, örf ve adetlerine uygun düşen yaşam biçimi ile ilgilenerek, kısacık ömürlerini dedikodularla israf etmektedirler.

Bizim için önemli olan; dikkatle ve gerçekçi bir biçimde olayları değerlendirmektir..

Kur'an nazil olmadan önce, o toplulukta bir erkek, çok sayıda kadını mal gibi (!) alıp satarken, bunları çocuklarına miras bırakırken, Kur'anın erkekleri, azamî dört eş ile sınırlaması ne kadar büyük bir devrimdir, acaba farkında mıyız?.

Yirmi beş yaşında iken, 40 yaşında dul bir kadın ile evlenen; yirmi beş sene yalnızca onunla beraber olan; 50 yaşında iken yalnızca 65 yaşındaki bu hanımla yetinen bir Zat'ın, kadına düşkünlüğünü hangi normal akıl sahibi öne sürebilir?.

Hız. Muhammed'in Varlığın özü, aslı, hakikatı "Allâh"ı bildiren "Rasûl" oluşunu değerlendiremiyorsak; hiç olmazsa, ölüm ötesi sonsuz yaşam saadetine vesile olma göreviyle gelen

“**Rasûl**” oluşunun yüceliğini farkedelim de, işin dedikodusunu bir yana bırakalım.

Farkedelim ki, O yüce Zat, ne dünya saltanatı sürmek, ne din devleti kurmak, sosyal, ya da iktisadî düzen getirmek; kısacası, insanların dünya saltanatı sürmelerini sağlamak için gönderilmemiştir!

İnsanların ırkı, dili, rengi ne olursa olsun, **O**'nun için hiç önemli değildir. **O**'nun için önemli olan tek şey, insanların bilgisizlik yüzünden ölüm ötesi yaşam gerçeğini farkedememeleri ve o yaşama hazırlanamayarak, bu gafletten büyük zarar görecektir.

Evet dostum...

30

Çağdaş insan, ilme açık, yeniye açık, ön yargısız dinleyen ve okuyan, fikirleri tartışmaktan kaçınmayan, her şeyi mantıksal bütünlük içinde irdeleyen insandır..

İslâm Dini de, orijinali itibarıyla, özellikle çağdaş aydın insana hitabedecek özelliklere sahiptir. Öyle ise, siz de İslâm Dinini, çağdaş aydın ve düşünürlerin maddi kazanç kaygısından uzak olarak hazırlanmış eserlerinden araştırarak değerlendiriniz.

Bu yazıda, en son bilimsel veriler eşliğinde Kur'an ve Rasûl görüşlerine dayalı Din öğretisine dayanan bazı verileri fevkalâde özet bir şekilde ulaştırmaya çalıştık. Aslında bu konuları, bütün detayları ile ve akla gelebilecek tüm soruları cevaplayabilecek bir tarzda kaleme almış olduğumuz kitaplarımızda, derinlemesine araştırabilirsiniz.

Dünyaya ikinci bir geliş şansımız olmadığına göre, bu yaşamı çok iyi değerlendirmek zorundayız!.

Dileriz ki, yarının bazı gerçekleri karşısında, bu gün

yaşadıklarımızdan ve yaptıklarımız veya yapamadıklarımızdan pişmanlık duymayalım.

Allâh, yaşamın gerçeklerini bize farkettersin, idrak ettirsin.

Allâh kolaylaştırsın...

* * *

BÖLÜM 2

ALLÂH

“ALLÂH”ı açıklamaya çalıştım;

“TANRI”larını update edip, “ALLÂH” ismi ile etiketlediler!..

Eş Şehîd’sin (şehâdet eden) Allâh’ım.

A.H.

◆ "DİN"İN TEMEL GERÇEKLERİ

3

FARKIN FARKINDA MISINIZ? "ALLÂH" BİR TANRI DEĞİLDİR!

34

İslam dinini bildiren Hazreti **Muhammed** kutsal kitap **Kur'an-ı Kerim** ile "TANRI" kavramını reddeder; "tanrı" nın varolmayıp "**sadece ALLÂH'ın mevcud**" olduğunu vurgular! Bu gerçeğin farkında mıyız?

Bu bölümde, **Kur'an-ı Kerim**'in bildirdiği "**ALLÂH**" kavramının bütün inançlardaki "TANRI" kavramından niçin son derece farklı olduğunu açık seçik göreceksiniz...

* * *

En ilkelinden gelişmişine kadar, hemen herkesin, düşüncesinde bir "TANRI" kavramı vardır... O'na kızar, O'nu sever, O'nu yargılar, Zaman zaman yaptığı yanlış (!) işleri yüzünden O'nu itham eder; adeta O'nu yukarıda bir yıldızda ya da galaksinin herhangi bir yerinde boşlukta oturmakta olan tonton bir dede, ya da celalli bir sultan gibi hayal ederiz!.

Biraz daha geniş düşünenler ise, bu hayalimizde var kabul

ettiğimiz "TANRI"nın gerçekte varolmasının mümkün olmadığını belirterek; "biz tanrıya inanmıyoruz" derler ve bu yüzden de "ateist-tanrı tanımaz" olarak adlandırılırlar...

Oysa gerçekte, ne tanrı tanımazların (ateistlerin), ne de duyduklarına göre hiç düşünmeden şatlanma yollu bir tanrı var sananların; **Hz. Muhammed**'in açıkladığı "**ALLÂH**"tan haberleri yoktur!

Bu yüzdende "Tanrı" ile "**ALLÂH**" kavramlarını aynı zannedip hatta sanki iyi bir iş yapıyor sanısı ile "**ALLÂH**" yerine dillerine "TANRI" kavramını dolarlar... Aslında yaptıkları doğrudur; zira onlar gerçekten "**ALLÂH**"tan ve "**ALLÂH**" kavramından söz etmeyip, hayallerinde varsaydıkları "TANRILARINDAN" bahsetmektedirler...

35

Şunu kesinlikle bilelim ki...

Resulullah **Muhammed Mustafa** aleyhisselam ve **Kur'an-ı Kerim** şu çok önemli gerçeği vurgulamaktadır;

ÖTEDE ya da ÖTENDE bir TANRI yoktur; SADECE "ALLÂH" vardır!.

"ALLÂH"ı hakkıyla idraka çalışmadılar...(22-74)

Ayeti bizim bu konudaki ihmalimize işaret eder...

Biline ki...

Dilimizdeki "**TANRI**", "**İLAH**", "**MABUD**" kelimeleri ile bunların İngilizce'deki karşılığı olan "**GOD**", Fransızca'da karşılığı olan "**DIYÖ**", Almanca'da karşılığı olan "**GOT**" kelimeleri hep "**TAPINILACAK bir varlık**" kavramını ifade eden kelimelerdir...

Yani, insanlar, bu kelimeler ile **ÖTEDEKİ bir mabuda, ilaha, tanrıya** işaret ederler!.

"ALLÂH" kelimesi ise ÖZEL olarak bir varlığın ismidir! Ki biz, **O** varlığa işaret etmek ve **O** varlığı tanıtmak için, ya çeşitli vasıflarıyla tarif ederiz; ya da bu vasıflarını çeşitli isimlerle işaret ederiz...Ancak, bütün bu isimler, hep, **O** varlığın, sadece ve sadece çeşitli vasıflarına işaret eder; ve o vasfı yönünden **O**'nu tarif eder...

Mesela, bu fakire **"HULUSİ"** derler...Bu isim, O'nun özel ismidir...Herhangi bir lisana bu ismi çeviremezsiniz...İngilizce de olsa, Fransızca da olsa hep gene **"HULUSİ"** demek zorunluluğu vardır...

İşte bunun gibi, **"ALLÂH" isminin de, ÖZEL bir varlığın ÖZEL ismi olması nedeniyle, başka bir kelimeye çevrilmesi, veya başka bir kelimeyle anılması mümkün değildir...**

36

Esasen, yukarıda belirttiğimiz gibi, diğer kelimeler **"tanrısallık kavramına"** işaret ederken; **"ALLÂH"** kelimesi ise tamamiyle **ÖZEL bir VARLIĞA** işaret eden **ÖZEL bir isimdir...**

Bu sebebledir ki, **tanrısallık ifade eden hiç bir kelime, asla "ALLÂH" kelimesinin yerini tutamaz!**

"ALLÂH" yerine **"TANRI"** kelimesini kullananlar, bunu ya **cahillikten, bilgisizlikten** kullanmaktadırlar; ya da **kavranış yani idrak yetersizliğinden konuyu değerlendirmedikleri** için yapmaktadırlar...

İşte, böyle **özel bir ismi olan** ve **"CÜZ"** kavramından dahi münezze bulunan varlığa kişi **"ALLÂH"** dediği zaman, bu kavram yanısıra bir de **"CÜZ" tasavvur** ederse; ya da bir **"CÜZ" kabul** ederse, bu hangi isim ve kavram altında olursa olsun, o kişi **"ALLÂH"a şirk koşmuş** olur; yani **"ALLÂH"** gerçeğini örtmüş ve bir **"TANRI"** kabullenmiş olur!.

Ki bu durumda da şu ayetle uyarılır:

— **ALLÂH YANISIRA TANRI OLUŞTURMA!**

Sonra aşağılanmış ve kendi başına bırakılmış olursun... (17-22)

İşte bu konuda ikinci bir uyarı daha:

— **"ALLÂH" YANISIRA TANRI EDİNME! (28-88)**

Yani varolan gerçek mutlak varlık "**ALLÂH**" iken; sen "**ALLÂH**" kavramından gaflete düşüp, "**ALLÂH**" ismiyle işaret edilen varlığı **ötende bir TANRI sanıp**; böylece **bir TANRI edinmiş** durumuna düşme!.

37

Ötede, ya da ötede bir tanrı kabul etmek suretiyle, farkında olmadan "**ALLÂH**" kavramı ve anlamı dışına çıkararak "**tanrı**" kavramı içine girersin...

Böylece de **Kur'an-ı Kerim**'in açıklamış olduğu "**vahdet**" idrakından kendini mahrum etmiş olursun...

Ve böylece de "**nefsine en büyük zulmü yapmış olursun**"

Hazreti Muhammed aleyhisselam, "**ALLÂH RESULU**" olduğunu, almış olduğu vahiy sonucu olarak açıklayıp, artık insanların tanrıya tapmaması için elinden gelen gayreti göstermeye başladı...

"**TANRI YOKTUR, SADECE ALLÂH VARDIR**" mesajıyla insanlara gerçeği anlatmaya başlayan **Hazreti Muhammed**'in vurguladığı bu gerçek, **KELİME'İ TEVHİD** şeklinde formüle edilmiştir...

İslam Dininin temelini, "**LA İLAHE İLLALLÂH**" sözünün manası oluşturur.

"**La ilahe illAllâh**" ne demektir?

Bu söz basit olarak ele alınırsa;

"TANRI yoktur sadece ALLÂH vardır" anlamında değerlendirilir...

Eğer kelimelerin anlamı üzerinde durursak...

"La ilahe"; " La" yoktur; "ilahe", TANRI demektir, yani **tapınılacak tanrı yoktur**, demektir.

Şimdi burada şu noktaya dikkat edelim...

Kelime-i Tevhid, "La ilahe" ile başlıyor... Ve başlangıçta, kesin bir hüküm vurgulanıyor. **"Yoktur tapınılacak varlık!"**;

"Lâ ilâhe!.."

Akabinde, bir açıklama geliyor... **"illâ" "sadece", "ALLÂH"** vardır!.

38

"İLLÂ ALLÂH" yani "sadece ALLÂH"!

Birinci mana olarak, bu cümleden açığa çıkan gerçek şudur...

"Tapınılacak TANRI yoktur"... Evet, burada, kesin olarak, tapınılacak bir öte tanrı olmadığını vurguladıktan sonra, **"İLLA ALLÂH"** diyor...

"İLLA", yukarıda açıklamaya çalıştığımız üzere, **"ancak"** manasına anlaşılabilceği gibi, buradaki kullanım şeklinde görüldüğü üzere **"SADECE"** anlamında dahi kullanılır...

Evet, **"İLLA"**, **"ALLÂH"** kelimesiyle birarada kullanıldığı zaman kesinlikle **"SADECE"** anlamında algılamak zorundadır; zira **"ALLÂH"**tan gayri vücud sahibi yoktur ki, **"ALLÂH"** ona kıyaslansın veya o şeyle benzer kefeye konarak ona nisbetle tarif edilsin!. Bu hususu da geniş şekilde Hz. **"MUHAMMED NEYİ OKUDU"** isimli kitabımızda açıkladık.

İşte bu sebepten dolayıdır ki, **"İLLÂ"** kelimesi **"ALLÂH"** ismiyle

yanyana kullanıldığı zaman bunu daima "**SADECE**" kelimesiyle tercüme etmek zorundayız...

Nitekim bu mana İngilizceye tercüme edilirken:

"There is no god BUT ALLÂH"

şeklinde değil;

"There is no god ONLY ALLÂH"

şeklinde tercüme edilmelidir...

Ki böylece, **İslam Dini**'nin getirmiş olduğu **VAHDET-TEKLİK** inanç veya düşünce sistemi farkedilebilsin.

39

Evet, sadece "**ALLÂH**" vardır ki, "**O ALLÂH, tapılacak bir tanrı değildir**", anlamı mevcuttur bu açıklamada...Çünkü başta, kesin olarak "**LA İLAHE**" yani "**tapılacak TANRI yoktur**"; hükmü veriliyor!.

Öyle ise "**ALLÂH**", **insanın dışında, ötesinde**; ve hatta bu vargördüğümüz varlıkların **dışında ve ötesinde** tapınılacak bir **TANRI** değildir!.

"ALLÂH"ın "**AHAD**" oluşunu şayed iyice idrak edersek, görürüz ki -basiretle-, **bir ALLÂH, bir de, yanısıra kainat** gibi, **iki ayrı yapı** mevcut değildir!

Yani bir "**ALLÂH**" var, bir de alemler mevcut, değil!.

Başka bir deyişle, bir içinde yaşadığımız alemler, kainat mevcut; bir de bunların ötesinde, bunlardan ayrı, bunların dışında bir "**TANRI** mevcut" anlayışı, tümüyle batıldır!.

Hazreti **MUHAMMED'İN** açıkladığı "**ALLÂH**" bir **TANRI** değildir !.

Hazreti **MUHAMMED'in açıkladığı "ALLÂH", AHAD'dır!**

Hazreti **MUHAMMED'in açıkladığı "ALLÂH",** sonsuz manalara sahip olup, her an bunları seyir halindedir!.

İSLAM'ın "Tevhid" inancı, yani, Hazreti Muhammed'in açıkladığı inanç sistemi, TAPILACAK TANRI OLMADIĞI; ALLÂH'ın AHAD olduğu ve dolayısıyla bir TANRI'nın mevcut olmadığı; insanların, bütün yaşamları boyunca kendilerinden meydana gelecek fiillerin neticelerine katlanacağı esasına dayanır!.

Nitekim **Kur'an-ı Kerim'in** çeşitli ayetlerinde hep, insanın bilfiil kendi çalışmalarının, yaptıklarının karşılığını alacağı şöyle vurgulanır:

"İnsan için kendi çalışmalarının karşılığı dışında hiç birşey yoktur!" (53-39)

"Yaptıklarınızdan başka bir şeyden dolayı karşılık göremezsiniz." (37-39)

"Yaptıklarınızın karşılığına (neticesine) ereceksiniz." (36-54)

"Herkes için yaptıklarına göre dereceler vardır. Bu da kendilerine haksızlık edilmeyerek, çalışmalarının karşılığını almaları içindir." (46-19)

"Siz çok büyük ızdırap verecek azabı tadacaksınız; ancak bu, yaptıklarınızın neticesi olarak başınıza gelecektir!" (37-39)

Yukarıdaki ayetlerde de görüldüğü üzere, insan dünyada yaptığı çalışmalarının karşılığını göreceğine göre, acil olarak ilk yapması gereken şey ölümötesi yaşamın ne olduğunu araştırmak ve **"ALLÂH"**ın ne olduğunu idrak etmektir...

Hazreti **Muhammed** aleyhisselama **"ALLÂH nedir"** diye

soranlara cevap, "**ALLÂH**" tarafından bizzat veriliyor **Kur'an-ı Kerim**'de, "**İHLAS**" Suresinde:

"De ki, O ALLÂH AHAD'dır;

ALLÂH SAMED'dir;

LEM YELİD ve LEM YULED'dir;

ve LEM YEKUN LEHU KÜFUVEN AHAD'dır!."

"Hz. **MUHAMMED'İN** açıkladığı **ALLÂH**"ın ne olduğunu açıklayan bu surede öncelikle, kelimelerin geniş manası üzerinde duralım... Ve sonra da bu manaların getirmekte olduğu sonuçlar üzerinde düşünmeye başlayalım...

41

"ALLÂH AHAD"dir...Yani, sınırsız, sonsuz, cüzlere ve zerrelere bölünmesi sözkonusu olmayan **TEK**'dir...

Şimdi bu tanımlamayı iyi düşünelim!

Cüzlere, zerrelere bölünüp parçalanması mümkün olmayan **"AHAD"**, ya sonlu sınırlı bir tektir, ki bu takdirde evrenin herhangi bir yerinde oturmaktadır (!); ya da sonsuz, sınırsız cüzlere ayrılmaz **TEK**'tir ki, bu takdirde de ancak ve sadece, tekrar ediyorum **ancak ve sadece "KENDİSİ"** mevcuttur!.

"AHAD" olan **"ALLÂH"**ın dışında herhangi bir varlığın mevcudiyetini ileri sürmek önce akıl ve mantığa, sonra da iz'an ve insafa sığmaz!.

Düşünelim...

Şayed **"ALLÂH"**tan ayrı, **"ALLÂH"**ın dışında bir varlık var ise... Bu varlık ile **"ALLÂH"** arasındaki sınır nerededir?.. Bu **sınırı neredede çizeceksiniz?..**

Ya varlık, mevcut, **sınırsız sonsuz TEK**'tir, ikinci bir varlık

yoktur!.

Ya da sınırlı sonlu, **evrenin içinde** bir yerde, **veya evrenin dışında MEKANI OLAN bir TANRI** mevcuttur (!)..?

Burada idrak edilmesi en önemli olan şey "SINIRSIZLIK-SONSUZLUK" kavramıdır...

Şimdi bu "**sınırsızlık-sonsuzluk**" kavramını en - boy - derinlik olarak değil, **boyutsal olarak** kavramaya çalışalım...

GERÇEKTE, mevcut olan **TEK**, bölünmez, parçalanmaz, **sınırsız-sonsuz** olan **TEK**'tir!. **AHAD**'dır!. Eşi, misli, benzeri, mikro ya da makro planda kendisinin dışında hiç birşey olmayan "**ALLÂH AHAD**"dır!.

42

Ancak biz, mevcut algılama araçlarımıza bağımlı olarak, o **TEK** yapıyı, çok parçalardan oluşmuş bir bütün gibi değerlendirme yanılığısı içindeyiz!. Çünkü, beynimiz kesitsel algılama araçlarına göre hüküm vermekte!.

Oysa beyin, kesitsel algılama araçlarının yani beş duyusunun son derece sınırlı değerlendirme kapasitesi ile kayıtlı kalmasa... Bu sınırlar içinde algıladığı verileri, sadece, evrendeki sayısız varlıklardan birer kesit veya birer örnek kabul etse...

Sonra derin bir tefekkür ile, algılayabildiği örneklerden; daha nelerin mevcut olabileceğini tespit edebilse... Ve sonra, onların yapısal derinliklerine doğru, **boyutsal** bir seyahat yaparak, evrensel **ÖZ** ile karşılaşsa... Ve nihayet kendi "ben"liğinin dahi o evrensel "**ÖZ**" içinde "**yok**" oluşunu farkedebilse...

İşte bu işin çok önemli bir yanı...

* * *

Konunun ikinci önemli yanı da şurası...

Hazreti **MUHAMMED'in** açıkladığı "**ALLÂH**", "**AHAD**" yani **sınırsız-sonsuz**, zerrelere ayrılmaz olduğuna ve bu durum her yöne ve **her BOYUTA** şamil bulunduğuna göre; bu takdirde **O'nun** varlığı yanısıra, varolabilecek ikinci bir varlık, nerede, **hangi BOYUTTA** veya hangi başlangıç noktasında **O'nun** varlığına bir **sınır çizerek, kendine yer açabilecektir?!**

"**AHAD ALLÂH**" dışında var kabul edilecek ikinci bir varlığın, **TANRI'nın** yeri neresidir?..

"**ALLÂH**"ın içinde mi, yoksa **dışında** mı?!

43

"**ALLÂH**", **sonsuz-sınırsızdır**, dedik...

"**ALLÂH**"ın **sınırsız-sonsuz** oluşu dolayısıyla bir **MERKEZİ** olması da muhaldir!.

Bir şeyin merkezi olması için, onun sınırları olması, bu sınırların köşelerinin keşiştiği noktasında merkez kabul edilmesi gerekir...

Halbuki, "**ALLÂH**"ın **sınırı** yoktur...

Sınırı olmayan şeyin, **merkezi** de olmaz!. **Merkezi olmayan şeyin özü, içi ve dışı da olmaz!**

Bizim beş duyuşal yaşamımıza ve beş duyudan ileri gelen madde kabulümüze göre, bir nesnenin içi ve dışı vardır; özü vardır kabuğu vardır!. Oysa, merkezi olmayan şeyin özü ve kabuğundan, içi ve dışından sözedilemez!.

Nitekim bu mana **Kur'an-ı Kerim**'de bir ayette şöyle vurgulanmaktadır:

"**HU ve'l evvelü vel ahirü ve zahiru vel batın**"

"O, evvel, ahir, zahir, batın'dır"

Yani, **Zahir, Batın, Evvel** ve **Ahir** diye bildiğin hep **"O"**dur!. Bunlar, gerçekte **TEK** bir şeydir!. Yani, **zahir** ve **batın** diye **iki ayrı şey yoktur!**

"Evvel, Ahir, Zahir, Batın" kelimeleri ile işaret ettiğin şey hep **"O"**dur!.

Sen, **"O"**na, ister **"Zahir"** de, ister de, **"Batın"** de, ister **"Ahir"** de, ister **"Evvel"** de; dediğin, işaret ettiğin, tarif ettiğin hep **"O"**dur!.

Zira, **"zahir-batın"** ayırımı senin **beş duyundan** doğmaktadır!. **Beş duyu** ile algılayabildiğine **"zahir"** diyorsun, algılayamadığına **"batın"!**

44

Oysa altı, yedi, oniki duyu ile algılama durumundan olsaydın, senin için **zahirler** de değişecekti, **batınlar** da!. Ve sen, bugün **zahir** dediğine **batın**, **batın** dediğine **zahir** demek durumunda olacaktın.

"ALLÂH" ise **sınırsız-sonsuz TEK** olması hasebiyle, **"ZAHİR"** VE **"BATIN"** kavramlarından beridir, münezzehtir!.

Evet, merkezi, içi-dışı, zahiri-batını, başı-sonu olmayan; bu gibi anlamlardan ve oluşlardan beri olan varlığın, bir yerde son bulup; o noktadan sonra, ikinci bir ayrı varlığın başlamasından sözedebilir misiniz?..

Elbette hayır!.

İşte, bu yüzden farkederiz ki, düşünebilen, hayal edebilen her noktada, tüm özellikleriyle; ve **"ZAT"**ıyla ve dolayısıyla tüm özellikleriyle ancak ve ancak, sadece ve sadece **KENDİSİ** yani, **"AHAD"** olan **"ALLÂH"** mevcuttur!.

"O"nun dışında, ikinci bir varlığın vücudundan sözedene ise, tümüyle derin düşünce yetersizliğinden doğan yanlışlığı içerisinde! Ki bu durumun dindeki adı da "**ŞİRK**"tır!

"**ALLÂH**", "**AHAD**" olduğuna göre... Kendi varlığı yanısıra ikinci bir varlıktan sözedilemez!.

Ve gene, "O"nun zerrelere ayrılması şeklinde zaman boyutuna girmesi de sözkonusu değildir...

"**ALLÂH SAMED'dir**"...

"**SAMED**" kelimesinin anlamında derinlemesine bir araştırma yaparsak, şu manalar ile karşılaşırız bilebildiğimiz kadarıyla:

45

"**Hiç boşluğu olmayan, eksiksiz, gediksiz, deliksiz, nüfuz edilemeyen... Bir şey girmez, bir şey çıkmaz!. Som...**" Hani som altın deriz ya; işte öyle... Yani bir diğer ifade ile "**sırf**"!

Görüldüğü gibi bütün bu manalar esas itibarıyla "**AHAD**" isminin manasını bütünleyen, ışıklayan, açıklamalar şeklindedir.

Öyle ise "**ALLÂH DOĞURMAMIŞTIR**" uyarısı hangi manalarda anlaşılacaktır?

İlk anlıyacağınız mana şudur:

"**ALLÂH**" kendisinden ikinci bir varlık meydana getirmemiştir!.

Ya da başka bir ifade şekliyle; "**ALLÂH**"ın varlığından meydana gelmiş ikinci bir varlık mevcut değildir!.

Çünkü O, cüzlere, zerrelere bölünmesi parçalanması mümkün olmayan **TEK**'tir, yani "**AHAD**"tır!.

1- Sınırsız sonsuzdur ki, bu yüzden ikinci bir varlığı kendi içinde veya dışında meydana getirmesi sözkonusu olamaz.

2- "AHAD" oluşu dolayısıyla cüzlere, zerrelere ayrılmaz ki, O'ndan meydana gelen ikinci bir parça olsun!.

İşte bu yüzden, "ALLÂH"tan meydana gelmiş, O'nun doğurduğu, O'nun özellikleri ile de olsa, ikinci bir varlığın mevcudiyetinden asla sözedilemez!

Netice...

"ALLÂH" ne başka bir varlık tarafından doğurulmuş yani meydana gelmiştir; ne de O'nun doğurduğu, yani O'nun varlığından meydana gelmiş ikinci bir varlık mevcuttur!.

Bu arada açıklamadığımız bir husus daha var...

Onu da görelim...

Şimdi de "LEM YULED"i anlayalım...

"Doğmamıştır" dediğine göre burada bize şu idrak ettirilmek isteniyor demektir.

"ALLÂH, başka bir varlıktan meydana gelmemiştir!"

"ALLÂH"ın başka bir varlık tarafından meydana getirilmesi nasıl düşünülebilir ki?.. Zira O, "AHAD"dır!.

Yani, **sınırsız-sonsuz**, cüzlere bölünme kabul etmez **TEK**'tir!.

"ALLÂH"ı, meydana getirecek bir varlık düşünebilmek için, "ALLÂH"ın ister yönsel, ister **BOYUTSAL** bir **SINIRI** olması gerekir ki; o sınırın ötesinde O'nu meydana getirecek ikinci bir varlık olsun!!!. Ve sonra da o ikinci varlık kendisinden "ALLÂH"ı meydana getirsin!!!.

"ALLÂH", "AHAD"dır!.

"AHAD" olan "ALLÂH" ise, **sınırsız-sonsuz**, zerrelere bölünmezdir...

Bu sebeble de, kendisinin bir noktada bitip, o noktadan sonra ikinci bir varlığın başlamasından sözedilemez!.

Bu yüzden de "**ALLÂH**"ı meydana getiren, **DOĞURAN**, **ikinci bir varlıktan** bahsedilemez, böyle bir şey düşünülemez!.

İşte, "**LEM YULED**" uyarısının bize anlatmak istediği, anlayışımız kadarıyla budur...

* * *

Geldik bu tarif metnindeki son uyarıya...

"LEM YEKUN LEHU KÜFÜVEN AHAD"

47

"O'nun dengi, misli, mikro ya da makro benzeri mevcut değildir, AHAD'tır."

Burada şu ayeti de hatırlayalım:

"...LEYSE KEMİSLİHİ ŞEY'A..." (42-11)

"İster mikro, ister makro planda O'nun misli olabilecek hiç bir şey mevcut değildir."

Bu arada, konuya vukufu olmayanların düşecekleri bir hatayı önleme amacıyla, şu hususu da belirtmeden geçmeyelim...

Kur'an-ı Kerim'de çeşitli yerlerde "**İlahımız**", "**İlahınız**" gibi ifadeler geçmekte; ancak akabindedeki "**İLAH**"ın, "**ALLÂH**" olduğu vurgulanmaktadır...

Peki bu duruma göre, "**ALLÂH**"ın, bir "**İlah**" yani "**tanrı**" olduğu ileri sürülemez mi?

Sürülemez!.

Bu gibi tanımlamalar, "**İlah**"a yani "**tanrı**"ya **tapanlara** yapılan açıklamalardır.

Yani onlara denilmektedir ki;

"Sizin, İLAH sandığınız, TANRI dediğiniz şey mevcut değildir; gerçekte var olan SADECE "ALLÂH"tır!. Sizin ve bizim "İlah"ımız hep aynı ve tektir...Ve dahi, O da "ALLÂH"tır.."

Evet, bu açıklamalardan gaye, o kişilerin belirli bir "tanrı" varsayımından kurtulup, "ALLÂH"ı idrak etmeye çalışmalarıdır...

Şimdi, elimizi vicdanımıza koyarak düşünelim...

Varlığına iman ettiğimiz, ya da inanmadığımız, ancak her iki halde de "ALLÂH" adını verdiğimiz TANRI ile; burada tarif edilen Hazreti MUHAMMED'in açıkladığı "ALLÂH" aynı mıdır?

48

Hazreti MUHAMMED'in açıkladığı "ALLÂH" için "TANRI" kelimesi kullanılabilir mi, ya da "TANRILIK" mefhumu kabul edilebilir mi?..Düşünülebilir mi?!

Yani, gerçekte, dün - bugün - yarın varolan ve sonsuza dek varolmakta devam edecek olan, "BAKİ" "VECH"tir.

"VECH"ın perdesi olan yegane şey ise, o şeye ait olan "İSİM"dir...Ki o isim, sonradan "VECH"ın bir manası üzerine konmuş bir perdedir... Perdedin ardındaki varlık ve onu meydana getiren manalar ise "ALLÂH" isimlerinden varlıklarını alırlar...

Sonuç olarak şunu kesinlikle bilelim ki...

Kur'an-ı Kerim'de ve Hz. Muhammed'in açıkladığı "ALLÂH" kavramında ötede ya da ötende, yani senin dışında bir tanrı kavramından söz edilmeyip; sadece kendisi var olan sonsuz-SINIRSIZ "TEK" farkettilmeye çalışılmaktadır...

◆ "DİN"İN TEMEL GERÇEKLERİ

* * *

4

TANRI YOKTUR, "ALLÂH" VARDIR

50

Genel anlamda, duyduğumuz kadarıyla zikir, o ötedeki tanrının isimlerini anarak onun gözüne girmek içindir!.

Acaba gerçekten öyle mi?..

Bu konunun gerçeğini anlayabilmek için, önce **zikredilen varlığın kim ve ne** olduğunu iyi anlamalıyız...

“**TANRI**”yı mı zikretmeliyiz, “**ALLÂH**”ı mı?... Çoğunluk, burada doğal olarak şu soruyu soracaktır:

-Ne farkı var ki?.. Ha tanrı ha Allâh!. Hepsi de bir! Biz Türkler Allâh’a Tanrı ismini vermişiz! Tanrı uludur!.

Hayır!. Tanrı ulu değildir!. Tanrı yoktur! Tanrılık kavramı geçersizdir!

Kime göre bu böyledir?.. “İslâm Dini”ne ve bu “Dini” anlatan Kutsal Kitap **Kur’ân-ı Kerîme** göre!. **Allâh Rasûlü Muhammed Mustafa** aleyhisselâma göre!

12. baskısı yayınlanan “**İNSAN ve SİRLARI**” ile gene 13. baskısı yayınlanan “**H. MUHAMMEDİN açıkladığı ALLÂH**” isimli

kitaplarımızda öncelikle **"Tanrı"** kavramı ile **"ALLÂH"** kavramı arasındaki son derece önemli fark üzerinde detayları ile durup; **"ALLÂH"** kavramına dayalı olarak mevcut olan **"İSLÂM Dini"**ni açıklamaya çalıştık!

"Tanrı" kavramı ile **"ALLÂH"** isminin işaret ettiği mana arasındaki anlam farkını anlamadığı sürece, hiç kimse **"İslam Dini"**nin ne olduğunu ve niye gelmiş olduğunu anlayamaz!. Bu yüzden de **"DİN"** olayını yanlış değerlendirir! Ayrıca **"İslâm Dini"**nde teklif edilen çalışmaların **-ibadetlerin-** hangi gerekçeyle insanlara önerildiğini de kavrayamaz!

Öyle ise öncelikle **"Tanrı"** sözcüğünden anlaşılan kavram ile, **"ALLÂH"** ismiyle işaret edilen anlam arasındaki farkı çok iyi idrak etmek zorundayız!

"TANRI" ismi bize neyi anlatır?..

Benim, senin, yaşadığımız bu varlığın ötesinde; bu varlığı dıştan gelen bir biçimde yaratan; öteden bizi seyredip, hakkımızda hüküm verecek olan; sonra da bizi cehennemine atacak ya da cennetine sokacak bir varlık!?..

İnsanların çoğu ile; **"Din"**in kelimelerinde, dış anlamlarında, mecâzında kalmış din adamlarının hepsi **"tanrı"**ya inanır, onu savunur ve onun adına insanları yönetmeye kalkar!. Akıl-izan sahipleri de böyle bir şeyin olamayacağını idrak ettikleri için tanrıya inanmazlar ve din adamlarına da kulaklarını tıkırlar!

"ALLÂH" kavramına dayalı **"Din"** anlayışı ise, bütün **tasavvuf ehli ve evliyâ** tarafından paylaşılan bir gerçektir! Ne yazık ki, insanların pek azı bu gerçeği farketmiştir!

Bu gerçeği açıklayan **Kur'ân-ı Kerîme** göre, **"Allâh"**, evreni ve varolarak algılanan her şeyi, kendi ilminde, kendi kudretiyle ve

kendi güzel isimlerinin özellikleriyle yaratmıştır.. Bu sebebledir ki, **doğa kanunları ve evrensel düzen** dediğimiz şey, gerçekte **Allâh düzen ve SİSTEMİ'nden** başka birşey değildir! Bu gerçek nedeniyle de, insan, **ötesinde bir tanrıya** tapınmak yerine; **ÖZÜNDEKİ "ALLÂH"**ı farketmek ve ötesindeki değil, özündekine yönelmek zorundadır!

Gelmiş geçmiş bütün evliyâ, insanları, **"ALLÂH"** kavramına dayalı din anlayışına ve bunun sonucunda oluşacak **"haşyet"** hâline yönlendirmek isterken; işin şeklinde kalan din adamları da **ötedeki bir tanrı** kavramıyla olayı anlatıp, insanları ondan **"korkutarak"** hükümrânlık tesis etmeye çalışmışlardır!.

Şu anda bizim **ÖTEMİZDE**, bizi seyredip, yaptıklarımıza göre hakkımızda bir karara varacak; buna göre de bizi cehennemine atacak ya da cennetine sokacak bir **"tanrı"**dan söz etmemektedir **Kur'ân** ve Hz. **Muhammed** aleyhisselâm!

52

Aksine, Hepimizin **ÖZÜNDE** olan ve **"Hakikat"**ını **oluşturan** bir **"ALLÂH"**tan bahsetmektedir **Kutsal Kitabımız** ve **Allâh Rasûlü!**

İşte bu yüzdendir ki birinin gıybetini yapan, onu aldatan, ya da ona kötülük yapan, hakkını gasbeden; gerçekte onun **"hakikat"**ı olan **"ALLÂH"**a yapmıştır bu davranışı!.

Ve bu yüzdendir ki **Allâh Rasûlü:**

-İnsanlara şükretmeyen Allâh'a şükretmiş olmaz!.

Yani muhatabın, hayâlinde yarattığın ötedeki "tanrı" değil; algıladığın her şeyin özü olan "ALLÂH"tır! Bunu farketmedikçe, "İSLAM DİNİ"nin yüceliğini anlayamayız!. Öyle ise "Allâh"ı "erkek tanrı" denir mi hiç?..

◆ "DİN"İN TEMEL GERÇEKLERİ

5

ALLÂH'A "TANRI" DENİR Mİ?

54

Bu konuda ilmi olmayıp, kulaktan dolma asılsız verilerle **“Din”** hakkında hüküm veren bilgisizler topluluğu, her iki sözcüğün de aynı anlama geldiğini sanıp, akılları sıra biraz da sanki milliyetçilikle ilgili sanarak, **“Allâh”** ismi yerine **“Tanrı”** sözcüğünü kullanmaktadırlar..

Oysa, önceki yazımızda **“Tanrı”** sözcüğünün işaret ettiği kavram ile **“Allâh”** isminin işaret ettiği anlamın, birbirinden tamamiyle ayrı mânâlara işaret ettiğini anlatmaya çalışmıştım. Manaları birbirinden tamamiyle ayrı iki sözcük!.

Bu konuya Türkiye'de yaşamış çok değerli bir **Kur'ân tefsircisinin** satırlarıyla açıklık getirelim.. 1940'larda yazılmış en kapsamlı ve detaylı **Kur'ân tefsiri** olan **Elmalılı Hamdi Yazır**'ın Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından bastırılmış **“Hak Dini Kur'ân Dili”** isimli eserinde bakın bu konuda ne deniyor:

“Gerek ismi özel olsun gerek ismi genel, “ALLÂH” ismi celâli ile, yine “ALLÂH” tan maâda hiçbir mâbud anılmamıştır...

Mesela “TANRI”, “HUDA” isimleri, “ALLÂH” gibi özel isim

değildir! “İLÂH”, “RAB”, “MÂBUD” gibi genel mana ifade eden kelimelerdir...

Arapça'da “İLÂH”ın çoğuluna “ÂLİHE”; “RAB”bın çoğuluna “ERBÂB” denildiği gibi; Farsça'da da “HUDÂ”nın çoğuluna “HUDÂYAN” ve lisanımızda dahi TANRILAR, MÂBUDLAR, İLÂHLAR, RABLAR denmiştir; çünkü bunlar haklıya ve haksıza itlak edilmiştir...

Halbuki hiç “ALLÂH”LAR denilmemiştir ve denemez!

Böyle bir tabir işitirsek, söyleyenin cehline veya gafletine hamlederiz!.

55

“TANRI” adı böyle değildir; mâbud, ilâh gibidir... Bâtıl mâbudlara dahi “TANRI” ismi verilir... Müşrikler birçok tanrılara taparlardı. Filanların tanrıları şöyle, falanların tanrıları şöyledir denilir...

Demek ki, “TANRI” genel ismi, “ALLÂH” ismi özelinin eş anlamlısı değildir, en genel bir tâbirdir...

Binâenaleyh, “ALLÂH” ismi, “TANRI” adı ile tercüme olunamaz!” (c:1/24-25)

* * *

Türkiye'deki en değerli Kur'ân tefsirini yazan kişiye göre, yukarıda okuduğunuz üzere, “ALLÂH”a kesinlikle “tanrı” denemez!.

Burada ayrıca şu çok önemli farklara dikkat etmeliyiz..

“Tanrı” kelimesi, sıfatları anlatan genel bir kelimedir; “Allâh” ise kendisinden gayrı hiç bir şeyin mutlak vücudu olmayan Tek Zât'ın ismidir!

Yani olay, yalnızca kelime, telaffuz olayı değildir! Kelimeler, isimler arasındaki son derece büyük anlam farkıdır!

“Tanrı” ve **“tanrılık”** kavramına dayalı din anlayışı bâtıldır!

“Allâh” isminin işaret ettiği anlama dayalı, yürürlükte olan **“İSLÂM Dini”**dir !

“La ilahe illAllâh” cümlesinin anlamı **“tanrı yoktur sadece ALLÂH vardır”** şeklindedir. Ve iyi bir müslüman olmak için, önce bu farkı çok iyi anlamalıyız!

Zirâ, **“tanrı”** kelimesinin anlamı ile sınırlarsak anlayışımızı, **“Allâh”** isminin işaret ettiği manadan mahrum kalırız; bu da sonunda, bizi **“hilâfet”** sırrından mahrum bırakır!.

56

“Tanrı”, tapınılacak **ötendeki** bir varlıktır...

“Allâh” kulluk edilegemekte olan **özündeki Hakikat**'tır!.

“Tanrı”, korkulası **umacıdır!**

“Allâh” ise, ilim sahiplerinde, sonsuz-sınırsızlığın yanındaki hiçliklerini kavrayış nedeniyle oluşan **“haşyet”**in kaynağıdır!.

“Tanrı”, yeterli olmayanların kendi kafalarında hayâl edip varsandıkları ötelilerindeki yönetici ve yargılayıcıdır !

“Allâh”, âlemleri kendi varlığından meydana getirmiş ve her zerresinde esmâsıyla algılanır olmuş **“TEK mutlak varlık”**tır; hiç bir şekilde ortağı yoktur!

“Tanrı”, her devirde ve toplumda anlayış seviyesine göre sayısız özelliklerle bezenip süslenen; hayallerin karşılığının kendisinde olduğu varsayılan, beşer anlayışına göre şekillenen bir balondur!

“Allâh” ise **“Ahad”**, **“Samed”**, **“Lemyelid ve lem yûled”**dir!.

"İlâhlar öldü artık!.

Tanrıysa can çekişmede...

HAYY ALLÂH!."

Diyor değerli Hâkim şâir **Halûk Mahmutoğulları**, bu gerçeğe işaretle..

Öyle ise, **"ALLÂH ve DİN ADINA hükmetmek"** kimin yetkisindedir?..

6

KANSERLEŞEN TANRI DÜŞÜNÇESİ

58

Günümüz insanına anlatmaya çalıştığım çok önemli bir gerçeği, idrak ettirmede niçin fevkalade zorlandığımı şöyle farketirdi Allâh...

İnsanların çok büyük bir kısmı, bu algılanan boyuttaki her şeyin bir Yaratıcı tarafından meydana getirilmiş olduğunu kabul ediyor; ve de bu yaratıcıya “**TANRI**” adını veriyor..

Kendisinin ve varlığın ötesinde olarak nitelediği bu yaratıcının niteliği ve niceliği hakkında da, çevresinden **-sorgulayarak ve düşünerek değil-** şartlandırılma yolu edindiği bilgiler kadarıyla da bu “**tanrı**” kafasında şekilleniyor..

Daha sonra, bulunduğu toplumun kullandığı tâbir eğer “**Allâh**” ise, kafasındaki bu “**tanrı**” imajına “**Allâh**” adını vererek konuşma ortamına dalıyor..

İşte bütün problem burada başlıyor!

“**Tanrı**” kavramının hiç bir aslı, gerçeği olmadığını **anlamayan**

bu kişiye, siz **"Allâh"** ismiyle işaret edilen mutlak varlığın özelliklerini anlatmaya başladığınız zaman; bu defa o kişi, bu bilgileri kafasındaki **"tanrısına"** enjekte ederek, aşılıyarak; **"tanrısını Allâh'laştırıyor"**! Oysa yapılması gereken işlem, **"tanrı"** kavramından kurtularak **"Allâh ismiyle işaret edilen mutlak gerçeği farketmek"**!.

İşte, **"Allâh"** isminin işaret ettiği anlamların, kafamızdaki **"tanrı"** kavramına enjekte edilmesi, beynimizdeki **"tanrı"** kavramının ve düşüncesinin sanki kanserleşmesi gibi olay meydana getiriyor; **"Allâh"**a ait özelliklerle bezenen **"tanrı"** kavramı günden güne gelişip büyüyor, yayılıyor;!. Zira düşüncedeki **"Tanrımız"** gittikçe **"Allâh'laşıyor"**! Beden hücrelerinin kanserleşmesi dünya yaşantısını kaybettirirken; **"tanrı"** bilincinin kanserleşmesi ve kişinin **"Allâh"** ismiyle işaret edilen manayı idrak edememesi ebedi hayatını değerlendirememesi sonucunu getirir!

59

"TANRI" ve **"tanrılık"** kavramının ne olduğunu acilen çok iyi öğrenmek ve çevremizdeki düşünme kabiliyeti olanlara da farketirmek mecburiyetindeyiz! **(1)**

Hazreti **Muhammed** aleyhisselâmın, **Kur'ân-ı Kerîme** dayalı bir yolla açıkladığı **"ALLÂH"** ismiyle işaret edilen varlığı gerçekten anlamak, idrak etmek istiyorsak, öncelikle, ötede, yukarıda, dışımızda bir **"Tanrı"** varsayma düşüncesinden arınmak zorundayız!.

Bu arınmayı nasıl gerçekleştireceğiz?...

Allâh'ın yaratmış olduğu içinde yaşamakta olduğumuz bu âlemi ve onda geçerli olan sistemi okumaya çalışarak!

Öncelikle farkedecek ve idrak edeceğiz ki...

Algılamakta olduğumuz her şey, Allâh'ın ilmi, dilemesi ve kudretiyle meydana gelmektedir!O'nun dilemesi dışında hiç bir birim hiç bir şey dileyemez! **Hakîm** olan olan **Allâh**, her olayı bir hikmetle ve yerli yerinde olarak oluşturmaktadır; biz onu yersiz veya yanlış olarak nitelendirsek dahi!

Allâh'ın muradı ne?... İkinci olarak bunu çok iyi anlamak zorundayız!.

Allâh ismiyle işaret edilen ve Âlemlerde tasarruf sahibi olan **Zât**, her an dilediğini tüm varlıklar adı altında ortaya koymaktadır; ve kendisine soru sorabilecek, kendi dışında ikinci bir varlık da mevcut değildir!

Yaratmış olduğu sistemde geçerli anayasadaki en başta gelen kanunlardan biri, "**güçlü olan kazanır**"dır. Güçlü kıldığı, daha güçlü ile karşılaşınca kadar kazanmaya devam eder!. Çünkü "**Kudret**" sıfatı vardır, "**ac**" sıfatı yoktur!

Her **varlığın gücü ilminden** kaynaklanır.. Her varlık, akli kadar ilim sahibidir.. Her türün kendine özgü akıl düzeyi olduğu içindir ki, türler birbirlerini akılsız sanırlar! Her akıl, kendi kapsamı içindekini de, dışındakini de "**akılsız**" nitelendirir!

Oysa **Allâh**, dilediklerinin oluşması için, **her bir birimi, hangi amacını gerçekleştiresin** diye yaratmışsa, ona, **bu amaca göre hakkettiklerini** verir; ve bu da "**Allâh'ın adaleti**" denen şeyin ta kendisidir! Bu yüzdendir ki, evrende, ne geçmişte ne de gelecekte gerçek anlamda zulüm kesinlikle mevcut değildir! Herkes ve her birim **yaratılış amacına göre hakkettiğini**, her an almaktadır!

Öyle ise, eğer biz, hayalimizde yarattığımız "**Tanrı**" kavramından arınıp, "**Allâh**" ismiyle işaret edilen **Zât**'ı tanımak istiyorsak, O'nun **kendi varlığıyla var kıldığı** bu âlemleri ve

sistemini **"OKUMAYA"** çalışmak zorundayız!. Yani eserlerinden, o eserleri meydana getireni tanıma yoluyla!

Ki böylece **"Allâh"**ı tanımanın yolu bize açılsın!

Aksi halde, **"Kendi hevâsını tanrı edinini gördün mü?"** âyetinin kapsamı içinde yaşamak üzere ebedî yolculuğa çıkarız!

(1) Bu konuda geniş bilgi **"Hz. Muhammed'in açıkladığı ALLÂH"** kitabımızdadır.

7

"HÛ", "HE"YE DÖNERSE

62

Bu bölümde gerek **Kur'ân** ve gerekse dini yayınların İngilizce ve Almanca çevirileri sırasında yapılmış olan **çok önemli bir yanlış**a dikkat çekmek istiyorum.

Bilindiği üzere, **Kur'ân-ı Kerimde** geçen “**HU**” kelimesi dilimize “**O**” olarak çevrilir.

“**O**” zamiri dilimizde, üçüncü bir varlığa, işaret eder; ve bu anlamda kadın-erkek veya cansız ayırımı yoktur.

Biz üçüncü bir birim için, ister kadın ister erkek; ister canlı, ister cansız; ne olursa olsun hep “**O**” kelimesini kullanırız..

Oysa, Türkçe'deki “**O**” kelimesinin İngilizce'de karşılığı üç ayrı kelimedir... Üçüncü şahıs erkek birim için “**HE**”; üçüncü şahıs dişi birim için “**SHE**”; üçüncü cansız birim için de “**IT**” kelimeleri kullanılır.

Dilimizde yanlış kullanılan bir terim vardır, “**Tanrı-Baba**”! Bu bize **İsevî**'likten geçmiştir.. Onlar için “**bir tanrı vardır göklerde-erkek**”, ki O **İsa** aleyhisselâmın **babası**! Oysa diğer bölümlerde elimden geldiğince açıklamaya çalıştığım üzere

"Allâh" ismiyle işaret edilen varlık **"ötedeki erkek-baba"** değildir!

Düşünmeye çalışalım... **"Ben"** dediğimiz özümüzü farketmeye çalışalım...

Maddenin özüne yönelip **"zoom"**lama yapalım! Molekül-atom-nötron-nötrino-kuark-kuanta boyutlarına inip, düşünebildiğimiz her şeyi parçacık-dalga boyutunda hissetmeye zorlayalım kendimizi... İşte bu yaptığımız, bir boyutsal **"zoom"**lama veya **"mi'râc"**dır!

İşte Arapça'daki **"HU"** kelimesi, varlığın özündeki bir **boyutsal ötelige** işaret eder; niteliksiz ve niceliksiz bir yolla!

63

Şimdi bir bu anlattığım manayı düşünün, bir de İngilizce'deki üçüncü erkek şahsa işaret eden **"HE"** kelimesinin anlamını!... Ve üstüne üstlük, **"HU"** kelimesinin işaret ettiği mananın, insanların **"HE"** kelimesinden anladığına dönüştürülmesiyle ortaya çıkan kavram kargaşasına!

Evrensel boyutlu "TEK"lik noktası olarak algılanması istenene işaret eden **"HU"**nun, **cinsiyetli bir tanrı** olarak algılanması ne derece doğruya yakın olabilir?

Soyutluğun ardındaki somut olarak işaret edilen **erkek-baba tanrı** anlayışı ile, gerçekte, **sonsuz-sınırsız diye tanımlanmaktan dahi beri olan** ne kadar bağdaştırılabilir?

Hele şunu farkedelim ki...

Bize göre sonsuz olan evren, bir anda, **"nokta"**dan varolmuş bir aç, **"<"**!

Sonsuzluk düzleminde, bir noktadan meydana gelmiş bir **"<"** - açı-!.

“**Evren**” kelimesiyle ya da “**evren içre evrenler**” tanımlamasıyla anlattığımız her şey bu açıda -“<-” yer almakta!.

Bu “<” açığı ve dayandığı “**nokta**” ise, anlarından bir andaki yaratışı “**HU**”nun!. Sayısız “**an**”lardaki, sayısız “**nokta**”lardan, yalnızca bir “**an**”daki bir “**nokta**”dan yaratılmış “**evren içre evrenler**”den birindeyiz!

“**İnsân-ı kâmil**” ya da “**Hakikat-ı Muhammedi**” isimleriyle işaret edilen ise o “**nokta**”dan varolan varlık!

“**NOKTA**” ise bir “**nükte**”!.

Sayısız “**nokta**”ların **Hâlik**’i olup; “**nokta**”lar indinde “**nükte**” olan “**HU**”!

64

İlminde “**nokta**”dan yarattıklarını, hayal hammaddesiyle var kılan “**HU**”!

Ve bütün bunlardan “**GANÎ**” olana işaret eden, “**HU**”!

İşte “**HU**” ismiyle işaret edilip, müslümanların farketmesi istenen **Hakikat**!

İşte, “**HE**” kelimesiyle işaret edilen **Kur’ân** tercümelerindeki **erkek-baba tanrı** kavramı!

“**HU**” kelimesinin anlamının “**HE**”ye dönüştürüldüğü **Kur’ân** tercümeleriyle...

Ötede bir tanrı’dan sözediyormuşçasına anlaşılın **Kur’ân** meâlleriyle, insanların **İslâm Dinini** anlaması fevkâlâde zordur!.

İslâm Dini’ni anlamak ve bilinçli olarak tasdik etmek istiyorsak, öncelikle bu gibi kelimelerin işaret ettiği anlamları iyi anlamalıyız!

◆ "DİN"İN TEMEL GERÇEKLERİ

BÖLÜM 3

ÖLÜM

“Tanrıyı dışarıda yukarıda düşünenler, ruhun da bedene dışarıdan, yukarıdaki tanrının yanından geldiğini düşündüler!..

‘Allâh’ı bilenler ise, ruhun beynin özü ve hakikati olan Hak’tan geldiğini müşahede ettiler...”

A.H.

◆ "DİN"İN TEMEL GERÇEKLERİ

8

ÖLÜM NEDİR (ÖLÜMÜN İÇYÜZÜ)

68

Ne yazık ki günümüzde “**ÖLÜM**” olayı gerçeğine uygun bir biçimde bilinmemekte, genelde **ÖLÜM**'ün bir «son» olduğu zannedilmektedir!.

Oysa, «**ÖLÜM, bir son**» olmayıp; madde âlemden, maddeötesi âleme geçişten başka bir şey değildir!. Yani bir **dönüşümdür!**.

İnsan, **ÖLÜM** denen olayla, madde bedeni terkederek, «**RUH**» denilen «**halogramik dalga**» yapılı bedeniyle ya mezarda, ya da mezar dışında yaşamına devam eder!

Yani **ÖLÜM, Madde bedenle yaşamın sona erip, RUH bedenle devam etmesidir.**

İslâm Dininin esaslarını bildiren **KUR'AN-I KERİM**, ölüm olayına şöyle açıklama getirir:

«Her NEFS ölümü TADACAKTIR!..»

ÖLÜM denen olay, biyolojik madde bedeninin terkedilerek, **RUH bedenle** dalga alem yaşamına geçilmesidir...

Beynin durmasıyla birlikte, vücuda yayılan bioelektrik enerji

kesildiği için; beden, ruhu kendisine bağlı tutan elektromagnetizmasını yitirir ve böylece, RUH, bedende bağımsız yaşam biçimine geçer. İşte bu olay **ÖLÜM** kelimesiyle anlatılır.

Yaşam boyunca kişinin beyninden geçen tüm faaliyetler, ses ve görüntü dalgalarıyla yüklenmiş televizyon dalgaları gibi, RUH'a, yani hologramik dalga bedene yüklenmiş olduğu için, kendisinde hiç bir değişiklik hissetmeden, ruh boyutunda yaşama geçiliverir... Ve kişi, RUH olarak, aynen bedende olduğu gibi yaşamına devam eder!.

69

Ancak bir farkla... O bedende, tamamiyle canlı ve şuurlu olmasına karşın, madde bedenini kullanamaz! Sanki bitkisel hayata girmiş, canlı, şuurlu bir kişi gibi!.

Dışarıda olup- biten herşeyi görür, duyar, algılar fakat kendisinden dışarıdakilere hiç bir mesaj ulaştıramaz!

Nitekim büyük İslâm Âlimi **Erzurumlu İbrahim Hakkı**, «**Marifetnâme**» isimli eserinde, **Hazreti Muhammedin ağzından ölüm olayını şöyle nakleder:**

«Meyyit (ölümü tadmış kişi), bedenini kimin yıkadığını, kimin kefenlediğini, namazını kimlerin kıldığını, ardından kimlerin geldiğini, lahde kimlerin indirdiğini ve kimlerin telkin verdiğini bilir.»

* * *

«Meyyitin yanında haykırıp, saçınızı başınızı yolmayın, ona eziyet edersiniz» uyarısı da, gene meyyitin sizi görüp hâlinizden üzüntü duymasından ileri gelir.

Ölüm denen madde bedeni kullanamama hâlini tadmış kişinin mezarda «ruh olarak» diri, akli şuuru yerinde ve dışardan

gelen hitapları algılar bir halde olduğunu bize en iyi idrak ettirecek olan BUHARÎ isimli hadis kitabında mevcut olan şu hadisi **Rasûlullah**a dikkat edelim:

«**Talha** radiyALLÂHu anh şöyle anlatmıştır:

Bedir savaşı günü Nebi (salla'llâhu aleyhi ve sellem) **Kureyş eşrâfından 24 kişinin cesedlerinin biraraya kaldırılmasını emretti de bunlar Bedr kuyularından pis bir kuyuya atıldılar. Bu suretle pis kuyu yeni pislikleri toplamış oldu.**

Rasûlullah düşman bir kavme galip gelince onun açık sahasında üç gün konaklamak âdeti idi.

Bedr savaşının üçüncü günü olunca da Rasûlullah devesinin getirilmesini emretti. Yol ağırlığı deveye yüklenip bağlandı.

70

Sonra Rasûlullah yürüdü. Ashab da peşinden yürüdüler...

Bu arada birbirlerine, herhalde Rasûlullah bir hacet için gidiyor, diye konuşular.

Nihayet, Rasûlullah Efendimiz maktûllerin atıldığı kuyunun bir tarafında durdu ve onlara kendi ve babalarının adlarıyla seslendi:

-Ya filân ibn-i filân, Ya Ebâ Cehil İbn-i Hişam, Ya Utbe İbn-i Rebîâ... Siz ALLÂH'a ve Rasûlüne inanıp itaat etseydiniz şimdi sevinir miydiniz?.. Ey maktûller!. Biz, Rabb'imizin vaad etmiş olduğu zaferi gerçekten bulduk. Siz de rabbinizin vaad ettiği zaferi gerçek üzere buldunuz mu?..

Bu hitap üzere Ömer r.a. sordu:

- Ya Rasûlullah... Hayatı olmayan cesedlere ne diye konuşursun?.

Rasûlullah aleyhisselâm şöyle cevap verdi:

-Muhammed'in nefsi elinde olana yemin ederim ki, söylediklerimi siz onlardan daha iyi işitmezsiniz!..»

Görüldüğü gibi, **Buharî**'de nakledilen bu olayda, Hz. **Rasulullah** aleyhisselâm büyük bir yanlış anlamayı tashih etmekte..

«İnsanlar, mezara ölmüş olarak konur ve sonra da onlar kıyâmette dirilirler» şeklindeki gerçek dışı inanişi, bundan daha iyi düzelterek bir hadis olamaz.

İnsanlar, aynen şu andaki kadar akli şuuru yerinde olarak mezarlara konurlar ve dışarıdan kendilerine yapılan hitapları dışardaymışçasına rahatça işitirler.

71

Üçüncü halife Osman bin Affan r.a. birmezar başında durduğu zaman, sakalını ıslatıncaya kadar ağlardı. Bu sebeple kendisine;

-Sen cenneti ve cehennemi anıyorsun, ağlamıyorsun da; bundan, yani kâbir korkusundan dolayı ağlıyorsun, denildi..

Osman cevab verdi:

- Resûlullah'dan duydum ki..:

«Muhakkak mezar, âhîret konaklarının ilkidir!. Eğer kişi ondan kurtulursa, ondan sonrakilerden de kolay kurtulur. Şayet kişi ondan kurtulamazsa, ondan sonrakiler ondan şiddetli olur!..»

Sonra Osman r.a. şöyle devam etti: Resûlullah şöyle buyurdu:

«Mezar kadar KORKUNÇ hiç bir fecî manzara görmedim!!..»

İslâmın en önde gelen şehîdlerinden olup, Hz. **Rasûlullah**

(salla'llâhu aleyhi ve sellem) tarafından cesedi toprağa verilen **Sa'd bin Muâz**'ın kabri başında ise **Peygamberimiz** şöyle buyuruyordu:

-Şu seçkin kul ki, arş O'nun için titremiş, gök kapıları açılmış ve binlerce melek yeryüzüne inmiştir. O bile mezarında öylesine sıkıldı ki, az kaldı kemikleri çatırdıyacaktı!! Eğer kâbir azabından ve ölüm sonrası sıkıntılarından kurtuluş olsaydı, bu önce Sa'de nasib olurdu!. O, ulaştığı mertebe itibariyle bu sıkıntılardan hemen çikartıldı; hepsi o kadar!..»

Şimdi düşünelim... Kişi, mezârda «**diri**» yani «**şuuru yerinde**» olarak mevcut olmasa, böyle bir azab söz konusu olur mu hiç?..

72

Soruluyor Hz. Peygamber'e...

“Ya Rasûlullah, müminlerin hangisi daha akıllı, şuuruldur?..

-Ölümlerle başına geleceği en çok hatırlayan ve ölümötesi hayatı için en güzel şekilde hazırlananı... İşte onlar en akıllı-şuurulu olandır..”

Gene bir başka ifadesinde şöyle buyuruyor:

“-En şuurulu, ileri görüşlü insan odur ki, nefsinin ilâhî hükümlere tâbi kılar ölümden sonra yararını göreceği fiilleri yapar... Aciz de nefsinin arzularına tâbi olur, sonra da bir şeyler umar, ALLÂH'dan!..”

Gene **Rasulullah**'ın ashabından **ibni Mes'ud**, kâbirde görülen azab hakkında:

-Mutlaka günahkâr olanlar, kâbirlerinde azab olunurlar. Hatta hayvanlar onların seslerini işitir... dediğini Resûlullah (salla'llâhu aleyhi ve sellem)'den işittim.

Ebu Said el Hudrî anlatıyor: **Rasûlullah** (salla'llâhu aleyhi ve sellem) buyurdu:

"İnkârcıya mezarında kendisini kıyamet gününe kadar sokup ısırın 99 ejderha musallat edilir. Eğer bunlardan bir tanesi yeryüzüne üflemiş olsa, hiç bir yeşil ot yeşermez!"

İbn-i Ömer radiyALLÂHu anh anlatıyor... **Rasûlullah** buyurdu:

"Sizden birisi ölünce, cennetlik olsun, cehennemlik olsun akşam sabah kendisine makamı gösterilir. Burası yerindir. Kıyâmetteki ba'sına kadar buradasın."

Burada bir de şu hususa dikkat çekelim. Amentü'de okunan şu cümleye bir bakın...

73

«Vel ba'sü ba'del M E V T»...

Dikkat ediniz!.

«Vel ba'sü ba'del KİYÂMET» denmiyor!.

Yani, **«bâ's»** kelimesiyle anlatılan olay, **KİYÂMET**'ten sonraki değil, **ÖLÜMÜ TATTIKTAN** sonrakidir!.

Dünyada, bildiğimiz madde bedenle ve bu arada bu madde beynin ürettiği ruh bedenle yaşarız.

Nitekim büyük İslam Âlimi ve mutasavvıfı **İMAM GAZALİ**, **"Esmâ'ül hüsna şerhi"** isimli eserinde **"El BÂİS"** ismini açıklarken bakın ne diyor:

"İnsanlardan birçokları bu hususta yanlış vehimlere kapılırlar.. Bunu da çeşitli şekillerde izaha çalışırlar, derler ki; ölüm yokluktur, baas yok olduktan sonra yeniden dirilmektir, aynen birinci dirilme ve canlandırma gibi..."

Bir kere onların ölümün yokluk olduğunu zan etmeleri

yanlıştır! İkinci diriltmenin de birinci gibi olduğunu sanmaları dahi yanlıştır.

Ölümün yokluk olduğunu sanmak batıldır!. Çünkü, kabir, ya ateş çukurlarından bir çukurdur, ya da cennet bahçelerinden bir bahçe..

İşin içyüzüne vakıf olan Erbab-ı Basiret, insan varlığının ebediyet için halk olduğunu bilir ve anlar.. ona yokluk arız olmaz..

Evet, bazen cesedle ilgisi kesilir de kendisi hakkında öldü derler.. Bazen cesede iade edilir de hakkında diriltildi derler..

Dirilmenin. ilk yaratılış gibi ikinci bir yaratılış olduğunu sananlar da bu zanlarında yanılmışlardır!. Çünkü diriltmek ilk canlandırılışlarına uymayan yepyeni bir yaratma fiilinden ibarettir..

74

Aslında insanoğlunun bir çok dirilmesi vardır; onun dirilmesi iki defadan ibaret değildir..”

* * *

Ölümü tadınca, Madde beden çözülür; ve **RUH bedenle ba's olmuş** olarak kâbirde kıyâmete kadar yaşamımız devam eder.

Sonra «**Kıyâmet**» denen, dünyanın Güneş ısısında bozunumu devresinde, bugünkü karakteristiği istikâmetinde yeniden bâ's olur!.

Ve nihayet, son defa bu bedenler de gittiği ortama göre yeniden bir bâ's ile oluşurlar..

Kâbirde, şu andaki mevcut aklımızla, algılama- değerlendirme mekanizmamızla mı olacağız?..

Bu konuda Abdullah bin Ömer anlatıyor...

Hz. **Ömer** münkir ve Nekir adlı iki meleğin kâbirde gelip sual sorması hususunu Hz. Peygamber ile konuşurken sordu:

- **(Kabirde) aklımız başımızda olacak mı Ya Rasûlullah?..**

- **Evet!. Aynen bugünkü gibi!.**

Evet, ölümü tatmış, akli şuuru yerinde, fakat bedeni kullanım dışı kalmış diri kişi mezara konulunca ne olur.

Bunu da **Enes** RadıyAllâhu anh'ın ağzından dinliyelim:

Rasûlullah (salla'llâhu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

-**Kul kabre konulduğunda, kabirden uzaklaşanların ayak seslerini işitir... Onlar uzaklaşırken iki melek gelir ve onu oturtup şöyle sorarlar:**

-**Muhammed denen adam hakkında ne dersin?..**

Eğer mü'minse...

-**Şehadet ederim Muhammed ALLÂH'ın kulu ve resûlüdür... Bunun üzerine.**

-**Şu cehennemdeki yerine bak!. ALLÂH onu cennetkine tebdil etti...**

O, artık hem cehennemdeki yerini, hem de cennette gideceği yeri görür...

İnkârcı veya gösterişte müslüman ise şöyle der:

- **Bu konuda kesin bir düşüncem yok. İnsanların konuştuklarından başka!.**

Ve ona şöyle denilir:

- **Onu tanıyamadın ve bilemedin!.**

Sonra ona öyle bir tokmakla vurulur ki, feryadını insanlar ve cinler dışındaki her şey işitir!. Nihayet şu hadîs ile konuya son verelim...

«Ölümü tadmış kişi, yakınlarının ağlaması sebebiyle azab görür.»

Bu konuda daha pek çok Rasûlullah uyarısı vardır, ilgili hadis kitaplarında okunabilir.

Netice şudur ki:

KİŞİ ÖLMEZ, “ÖLÜM”Ü TADAR!. Yaşam boyutunu değiştirir!..

Ölümü tatmak, denilen olay, kişinin madde bedeninin kumandasını yitirip, «**ruh**» adı verilen halogramik dalga bedenle yaşamına kaldığı yerden devam etmesidir.

Bu hâl dolayısıyla, **kabre konan her kişinin şuûru yerinde aklı başındadır!**

Kıyâmete kadar da şuurlu olarak yaşamına devam eder.

Kıyâmette de o günün şartlarına göre, yeni bedene kavuşur.

* * *

ÖLÜM tadıldıktan sonra neler olup bitiyor?...

Şimdi de kısaca bunu anlatalım...

ÖLÜM tadıldığı anda kişi bir süre çevresindeki dünyayı algılamaya devam eder... Çevresinde olup bitenleri, yapılan konuşmaları, üzüntü ve feryatları aynen biyolojik bedenle yaşıyormuşçasına algılar...

Bu devrede adeta bitkisel hayattaki bir insan gibidir.. Dışarıda tüm olup bitenleri algılıyor, fakat dışarıya hiç bir mesaj veremiyor..

İşte bu anda sıra cenazenin yıkanmasına gelir...

Cenaze niçin yıkanıyor?...

Cenazenin yıkanmasının bilebildiğimiz kadarıyla hikmeti, henüz hücresel canlılığı devam eden biyolojik bedenın sudan ozmos yoluyla biyoelektriksel takviye almasıdır... Böylece kişi, kısa bir süre daha beden aracılığıyla yaşamış olduğu dünya ile iletişimini tek yanlı da olsa sürdürebilecektir.

ÖLÜMÜN TADILDIĞI andan itibaren başlayıp, mahşere kadar devam edecek olan yaşam boyutuna **BERZAH** âlemi denilir...

Ölümlle başlayan hayat üçe ayrılır;

77

A- KÂBİR yaşamı..

B- KÂBİR âlemi yaşamı...

C- BERZAH âlemi yaşamı...

* * *

A- KÂBİR yaşamı... Bu devre kişinin ölümü tadıp, ruh yani halogramik dalga bedenle bâ's olmasından sonra başlayıp, kabir içinde maddeyi algılar biçimde yaşamı devam ettikçe sürer...

Gerek kabire konmadan ve gerekse kabre konduktan sonra çevresinde olup biten herşeyi bu süre içinde algılamaya devam eder...

Bu hâlin misâli şu dünya yaşamımızdaki henüz uyumadan evvel yataktaki hâlimize benzer ...

Yatağa yatan kişi nasıl henüz uyanıktır ve çevresinde olup bitenleri farketmektedir; yatağın sert veya yumuşaklığını hissetmektedir; işte aynı şekilde mezara konan kişi de ilk

aşamada çevresinde ve mezar içinde olup biten her şeyi seyretmektedir...

Yatağa girmiş uyumaya hazırlanan kişi nasıl yarı uyur vaziyette hem dışarıda olup bitenleri farkederek hem de rüya türünden şeyleri görmeye başlarsa, kabirdeki kişi de aynı şekilde hem madde mezarın dışında ve içinde olanları algılamaktadır; hem de yavaş yavaş KENDİ KABİR ALEMİNE girmeye hazırlanmaktadır...

İşte bu süreç içinde, İslâm Dininde bahsedilen iki sorgu meleği gelir ve **RABBİN KİM, NEBİN KİM, KİTABIN NE** diye sorarlar...

DİKKAT!..

KÂBİRDE asla, kişiye, sen hangi mezheptensin ya da hangi tarikattansın diye sorulmaz!. Burada, asla, kişinin mezheb veya tarikat imamından sözedilmez!.

BUNLARIN kabirde **SORULACAGINDAN SÖZEDENLER, DİNİ BİLMEYENLERDİR!** Ne **KUR'AN'**da ne de **PEYGAMBERİMİZİN** açıklamalarında, mezheb ya da tarikatın ne, diye **sual SORULACAĞINA DAİR hüküm vardır!**

MEZHEB ve TARİKATLAR Hz.Muhammed aleyhisselamın berzaha intikâlinden sonra oluşturulmuş kurumlardır; ki, berzah âleminde bunların yeri yoktur!.

Evet, bu sorgulamanın ertesinde kişi ya **KÂBİR ÂLEMİNE** intikal eder, ya da **BERZAH ALEMİNE..**

“**KABİR ALEMİ**” ile “**BERZAH ALEMİ**” arasındaki fark nedir? ...

B- “KABİR Alemi yaşamı” ... Bu alem, aynen aynen rüya âlemine benzer; ne var ki, kişi rüya gördüğünün farkında değildir ve yaşamını aynen dünyada yaşıyormuşçasına değerlendirir..

Nasıl dünya yaşamını gerçek yaşamımsı gibi algılasa kişi dünyada yaşarken; aynı şekilde, **kendi kabir alemine** geçen kişi de o boyutu gerçek yaşam gibi hisseder... Bu ya **"kabir cenneti"** denilen şekilde son derece huzur ve zevk verici rüyalar şeklinde devam eder; ya da **"kabir cennemi"** denilen biçimde kabus türünden son derece korkunç, ızdırap verici görüntüler içinde sürer..

Bu devre kıyamete kadar böylece devam eder...

Bu, kabir içindeki kişinin, kabir aleminin yaşantısıdır..

"Kişinin kabri ya cennet bahçelerinden bir bahçe, ya da cehennem çukurlarından bir çukurdur" hadisi şerifiyle **Peygamberimiz** bu duruma işaret eder...

79

Bununla beraber bir de **"BERZAH alemi yaşamı"** vardır...

C- "BERZAH âlemi yaşamı", "FİYSEBİLİLLAH" ALLÂH yolunda ŞEHİD olmuş kimseler ile, **"ölmeden ölmüş"** diye tarif edilen **evliyaullah ve nebilerin, kabir alemi kısıtlamalarından kurtulmuş olarak, "RUH BEDENLERİYLE" serbest dolaşım şeklinde süren yaşam şeklidir..**

BERZAH YAŞAMINDA...

ŞEHİDLER, EVLİYAULLAH ve NEBİLER Berzah alemi içinde **serbestçe gezerler** dolaşırlar ve mertebelerine göre de birbirleriyle iletişim kurarlar...

Ayrıca, berzah alemi içinde dahi bir hiyerarşi vardır; ve bu hiyerarşi içinde oradakilerin idaresi sözkonusudur...

"İNSAN ve SİRLARI" isimli kitabımızın **"RİCALİ GAYB-GAYB ERLERİ"** bahsinde bu konuda geniş bilgi vardır...

BERZAH alemindeki velilerden dünyada iken **"FETİH"** sahibi

olmuş olanlar, dünyadakilerle iletişim kurabilirler.. Buna karşın, dünyada “**KEŞİF**” sahibi olmuş fakat “**FETİH**” elde edememiş evliyaullah ise, o alemdeki tüm serbestilerine karşın, dünyadakiler ile direkt iletişim kuramazlar..

“**FETİH**” ve “**KEŞİF**” konularında daha geniş bilgiyi “**DUA ve ZİKİR**” isimli kitabımızda yazdık... Arzu edenler oradan daha geniş bilgiyi elde edebilirler..

Kişi, **ÖLÜMÜ TATTIKTAN** sonra ya kendi kabir alanında ya da mertebesine göre berzah alanında yaşamına devam eder.

İşte, herkesi, böyle bir yaşam bekliyor!.

Dileyen, bu konuyu, ilgili yerlerden araştırarak 80 söylediklerimizin **doğruluğunu teyid edebilir.**

* * *

◆ "DİN"İN TEMEL GERÇEKLERİ

TADINA VARMAK

Bilindiği üzere “**ölüm**” olayı her “**nefs**”in, yani “**insan bilinci ve ruhu**”nun “**TADACAĞI**” bir oluşum olarak bildirilmiştir **Kurân-ı Kerîm**'de.

Burada önce, niye ve hangi yönü itibariyle “**tatmak**” kelimesi kullanılmıştır onun üzerinde duralım.

“**Tatmak**”, demek, bir şeyin tadını almak demektir ki, bu güzel, hoş, zevk veren şeyler için kullanılan bir kelimedir. Keza Arapça’da dahi aynı anlamda kullanılır “**zâika**” (**tadan**) kelimesi. Demek oluyor ki, “**ölüm**”, kişinin bilinçli ruhunun, bildiğimiz fizik-biyolojik beden yapıdan bağımsızlığını kazanıp yaşaması yoluyla tadılacak, zevkine varılacak bir olaydır!

Her insan bir gün bir vesile ile bu olayı “**tadarak**” boyut değiştirecektir! İşte insanın bu şekilde boyut değiştirmesinin adı **Kurân** ifadesiyle “**ölümü tatmak**”tır.

Bu olay insana son derece zevk ve mutluluk verecek bir olaydır. Çünkü insan, bilinçli bir şekilde beden kaydından kurtularak ruh bedeniyle bağımsızlık kazanmaktadır. Bu

süreçte, **kişinin yaşamı boyunca edindiği tüm verilerin oluşturduğu bilinç tabanı**, geçtiği yeni boyutu algılamaya başlamıştır ve bu yeni boyutun ne olduğunu anlamaya çalışmaktadır.

İçine geçtiği bu boyut kişiye son derece ışıklı, aydınlık, âdeta göz kamaştırıcı bir ortam olarak gelir.

Bu geçiş süreci içinde ilk defa olarak o güne kadar göremediği bazı varlıklarla karşı karşıya gelebilir ve bunlar ona bir yaratıcının olmadığını, her şeyin kendi başına müstakil olarak var olduğunu empoze etmeye çalışırlar; ilk defa karşı karşıya kaldığı yeni boyut şartları içinde.

83

Bu esnada kişinin dünya yaşamı içindeki “iman” değerleri çok önemlidir. Eğer o boyuta geçen kişi, Allâh Rasûlüne ve O'nun bildirdiklerine hakkıyla inanmamışsa, **geçmekte olduğu boyutun şartları ve karşılaştığı varlıkların telkiniyle** tüm “iman” edilesi değerleri inkâr etmesi çok kolay olur. **Bu durumda da dayanacak güvenecek hiçbir manevî değeri ve dayanağı kalmaz; kendi varlığındaki o boyut şartlarında kullanabileceği hiçbir kuvveyi harekete geçiremez, böylece de gittiği boyutun varlıkları arasında perişan duruma düşer.**

Buna karşın, o boyuta geçiş sırasında bu durumla karşılaşan birim eğer **Allâh Rasûlü'ne inanmışsa**, o süreçte, o şartlar altında da kendi inanç değerlerinin geçerli olduğunu; dünyada geçerli olan oluşum kanunlarının orada da aynen geçerli olması sebebiyle Allâh'ın inayetiyle o sıkıntıları atlatacağını bilerek, bu saptırıcı etkilere kapılmaz.

Ancak bu bahsettiğimiz karşılaşma olayı, ölümün kesinleşmesinden sonra olur! Ölümün ilk aşamasını yaşayıp bir nedenle geri dönenler ise bu karşılaşmayı yaşamazlar. Çünkü bu olay, bedenden çıkış sonrasındaki ilk urûcun

ertesindeki birimsellikle baş başa kalış sürecinde meydana gelir.

Bu geçiş sürecinde kendisini yakınlarının ve inandığı din büyüklerinin karşıladığını görenler ise, gerçekte, **kendi veri tabanlarının suretleşmesiyle** karşı karşıyadırlar. Aynen rüya boyutunda olduğu üzere!

Bilinçli insan ruhu, bedenle irtibatını tam olarak kopardığı zaman, kim olursa olsun önce kendi bilinç ve arınmışlık mertebesine göre kendi öz hakikatine doğru bir yükselişe geçer.

Bu **yükseliş** -fiziksel mekânsal değil özüne hakikatına doğru bilinç boyutu itibariyle-, kendindeki verilerin doğruluğu, isabeti, arınmışlığı nispetinde olur.

84

Daha sonra, ruhtaki veri tabanının zorunlu getirisi olarak, - kendini tüm yaşamı boyunca beden olarak kabullenışı ve bedene dönük yaşaması nedeniyle- bedenine döner; kendini, varsa, duruyorsa eğer, bedeniyle bütünleşmiş olarak bulur. Ne çare ki, bedenini artık hiçbir şey yapamaz ve işe yarayamaz bir durumdadır.. İşte bu durum kişinin kendini mezarında bulması olarak anlatılır. Bedeni parçalanmış, yanmış veya bir şekilde yok olmuşlarda ise bu durum bir beden bağımlı olmaksızın o boyutun şartları içinde kendi sorgulama mekânizmasıyla yüz yüze gelmesine yol açar.

Sonuçta, böylece, kişide otomatik olarak sorgulama mekânizması harekete geçer; **inancına ve veri tabanına göre** sorgulama melekesi, iki sorgulama meleği **Münker ve Nekir** adlarıyla işaret edilen şekilde görüntü alanına girer.

Şimdi şunu düşünelim...

Tüm yaşamınız bedeninizin içinde yaşadığı madde şartlarına

göre geçmiş... Oysa buna karşın bir anda kendinizi bambaşka bir boyutta, o ana dek hiç karşılaşmadığınız ortam, olaylar ve belki de varlıklar arasında bulmuşunuz!

Böyle bir olayla karşılaşan **kişinin yaşayacağı şoku** düşünmeye ve hissetmeye çalışın!

Kimi dünya yaşamındayken az çok bu olaya dair aldığı bazı bilgilerle giderken, kimi de hiç hazır olmadık bir biçimde bu olayla karşı karşıya gelmiştir!

İşte bu ortam ve olaylar, insanda -bilinçli ruhta- zorunlu olarak sorgulamayı harekete geçirir...

85

Ben neredeyim, ne olacağım, bu varlıkta gerçek tasarruf kimdedir. Tanrı var mıdır, Allâh var mıdır; varsa nedir ne değildir gibi sayısız sorular bir anda kendisinde açığa çıkar... Bu **karşı karşıya kaldığı sorular kendi veri tabanının sonucu olarak, kendindeki sorgulama melekesinin sûrete bürünmesi suretiyle oluşan iki meleğin sorularıdır.**

Bu konunun devamını ise **"Sorgulamak"** başlıklı yazıda anlatmaya çalıştık.

Bu arada sorulan bir başka soru da şu...

"Ölmeden önce ölmek" diye tanımlanan hâli yaşamış olanlar bu olayı nasıl yaşarlar?

"Ölmeden önce ölmek" denen hâlin üç mertebesi vardır.

a-**İlm**-el yakîn;

b-**Ayn**-el yakîn;

c-**Hakk**-el yakîn.

Birincisi **-İLM-**, konuyu **yakîn** derecesinde müşahede ederek

olaya **ikân** kazanmış olmaktadır. Bu yukarda bahsettiğimiz şartlara tâbidir. Ne var ki, o olayları çok farklı tepkimelerle geçirir.

İkincisi -AYN-, olayı kendindeki kuvvelerle âdeta yaşamış gibi görür, algılar, hisseder ve hazırdır o şartlara... Ama gene de aynen birincide olduğu gibi aynı aşamalardan geçerek yaşar.

Üçüncüsü -Hakk-, ise -ki bu zevâtın sayısı fevkâlâde azdır- "**Mardıyye**" mertebesindeki **evliyâullahta**; veya bazı ender sıra dışı inançsız insanlarda **istidraç** denen bir biçimde gerçekleşir. Buna tasavvufta "**fetih**" denilir. İstidraç yollu oluşan "**fetih**"te 7 mertebeden yalnızca iki mertebesi mevcuttur.

86

Bunlar, dünyada, bildiğimiz biyolojik bedenle yaşarlarken; aynı anda, biyolojik bedenden tam bağımsızmışçasına da yaşama özelliğini elde etmişlerdir. Bunlar bahsi geçen sorgulama olayını "fetih" kendilerinde açığa çıktığı sırada bir şekilde geçmişlerdir ki, artık onlar için ikinci bir defa kabîr âlemi sorgulaması söz konusu olmaz.

Nitekim, Hz. Rasulullah aleyhisselâmın boyut değiştirmesi sırasında "Allâh sana ikinci bir ölümü tattırmaz" denerek bu gerçeğe işaret edilmiştir. Yani, sen yaşarken "fetih" yoluyla bu aşamayı geçtiğin için, normalde herkesin yaşadığı ölümü tatma olayı sırasında yaşanacakları yaşamazsın; anlamındadır. "FETİH" Sûresinin başında da bu olaya işaret edilmiştir zaten. Ne var ki, olayın bu derinliği açılmamış olanlar konuyu Mekke'nin fethiyle ilgili olarak değerlendirmişlerdir. Bu gerçeği bilmeyenler, ikinci ölüm olayını gelecekte ilerde bir zamanda oluşacak başka bir ölüm olayına bağlamışlardır.

Bu konuyu başka kitaplarımızda "**fetih nedir**" başlığı altında

anlatmaya çalışmıştık. İsteyenler "**fetih**" konusunu orada inceleyebilirler.

Allâh lûtfu ile dilimiz döndüğünce bu olaya bir açıklık getirebildiysek şükrederiz.

* * *

10

KABİR SORGUSU

88

Sorular hiç bitmiyor!. Öğrenilecek şeyler sonsuz!. Öğrenecek süreç kısa... Üstelik pek çok gerçek 1400 yıl öncesinin o günkü toplumsal şartları içinde açıklanmış, sembollerle, mecazlarla, işaretlerle...

Şimdi gene düşünmeye başlayalım...

Bir sahih hadiste, kişi mezara konduğunda Münker ve Nekir adlı 2 meleğin şu soruları soracağı bildirilir.

“Men Rabbüke?

Men Nebiyyüke?

Ma Kitabüke?”

Bu hadisle ilgili çeşitli sorular, olayı daha iyi anlamak isteyenler için akla takılabilir...

Meselâ...

Bu melekler nedir? Nereden gelmektedir? Nasıl gelmektedir? Suretleri kendi orijin devamlı suretler midir, yoksa kişiye göre

değişken midir? İstisnasız her ölen insan bunu yaşar mı?

Melek kavramı ile ilgili önceden yazdıklarımızı hatırlarsak...

Melek, eni boyu, şekli, hacımı, ağırlığı olmayan; kısaca, bildiğimiz madde şartlarıyla alâkası olmayan bir yapıyı tarif etmektedir. Bu durumda da **bir mekânsal geliş** elbette söz konusu değildir!. Hatta varlık âleminde belki bir katmandır veya boyuttur diye söylenebilir.

Bu durumda **evrende varolan varlığın holografik esasa göre yaratılmış olduğunu düşünürsek, bu ve diğer isimlerle adlandırılan tüm meleklerin (ya da melekûtun) yani kuvvelerin insanın varlığında bir boyut olarak yer aldığını ve dışardan gelmesinin söz konusu olmadığını fark ederiz.**

89

Şimdi bu durumda asli yapısı itibariyle **"NUR"** olarak tarif edilen bu meleklerin(melekelerin) **kişi bilincinde, kişinin veri tabanına ve hâleti ruhiyesine göre beyin oluşturduğu suretlerle açığa çıktığını** anlarız. Beyindeki tüm verilerin ruha yüklenmesi ve artık kişinin ruh bedenle yaşaması dolayısıyla **dünyadaki veri tabanı** bu süreçte de **aynen geçerli** olmaktadır.

Demek oluyor ki, her kişinin hakikatinde bir boyut olarak yer alan bu sorgulama kuvvesi, **her kişi**, kabre konduğunda **kişinin bilincinde açığa çıkıp, içinde bulunduğu yeni boyut şartları konusunda kendisini sorgulamaktadır!**

İşte kişideki bu sorgulanma yukarıdaki üç konuda olmaktadır.

Niçin men "ilahüke" değil de "Rabbuke" denmektedir? Bu soru kelimeleriyle anlatılmak istenen şey nedir?

İlâhiyet bir dış varlıktan söz eder. Rububiyet ise varlığın oluşumunda onun özündeki bir boyuttur.

Bu sorunun cevabı, o ortam şartları içinde, hâl ve HİSSEDİŞE DAYALI OLARAK, kendisinde otomatik olarak açığa çıkan bilgi ile “Rabbim Allâh”tır olmalıdır... Hatta, “B” sırrına dayalı bir biçimde!.

Tekrar uyarayım, cevap, kuru lâfız olarak değil, papağan tekrarı kelime olarak olmayacaktır!. Buradaki sorgulama bir yaşam şekli ve sürecidir; test usulü bir sorgu değil!.

Hemen her kişi ölümü tattığı anda bir çok yaşar adeta!. Zira dünya yaşamında hiç düşünmediği kapsamda, değişik bir yaşam türü gerçeğiyle karşı karşıya kalmıştır.

Bu evrede HER kişi tüm geçmişini sorgulamak durumundadır otomatikman... Yanlırları ve doğruları neydi acaba?

90

Evet, kâbir âlemine geçen HER kişi içine girdiği bu yeni ortam ve şartlar doğrultusunda MECBUREN bu defa inancını sorgulamaya; **inanç ve ölüm ötesi yaşama hazırlık konularında** nerede isabet edip nerede hata ettiğini tespit etmeye başlar. İşte bu süreç işte Münker-Nekir adlı meleklerin kendisinde açığa çıktığı evredir.

HER kişi, kendisine tümüyle değişik gelen bu ortamda, içinde bulunduğu yaşamın gerçeklerine karşı kendisinin ne kadar hazır olduğunu sorgulamak durumundadır.

Dünyada iken yaşamış olan iki tarz yaşam vardır...

Ya, “Allâh” ismiyle işaret edileni anlamak ve bu anlayışa dayalı olarak dünya yaşamını tarzını tercih etmiş olmak...

Ya da bu gerçeği fark edememiş olarak; bir dış objeye, ötede, **öteNde** bir tanrı-ilah var zanni içinde, sistemin gerçeklerine uymayan yaşam tarzı ile dünya yaşamını noktalamış olmak!.

ŞUNU FARK EDELİM...

Çeşitli isim ve sıfatlarla anlatılan olayları, genelde yaptığımız gibi, bu isim ve sıfatların anlamından yola çıkarak deşifre etmeye kalkarsak bu çok çetrefilli bir yoldur ve olayın gerçeğine isabet etmemiz de hayli güçtür!. Çünkü kelimeler yaşanılanı anlatmada hayli yetersizdir. Bu yetersizlik dolayısıyla da kelimelerden gerçeğe ermek hayli zor olur.

Bunun misâlini şöyle vereyim. Bir rüya görürsünüz ve o süreçte neler yaşarsınız hissedersiniz. Ancak uyanıp da bunu bir başkasına anlatmaya kalktığınızda rüyada görüp yaşadıklarınızı ne oranda karşınızdakine aktarabilirsiniz kelimelerle!?

91

İşte rasuller ve nebiler de bilinç boyutu algılamasında, zaman zaman vizyonlarla da desteklenen bir biçimde, pek çok şey algılar ve yaşarlar; ama ne çare ki bunları kelimelere dönüştürerek karşılındakilere anlatmak durumunda kaldıklarında son derece yetersiz kalırlar anlatımda.

Bu sebeptendir ki, bize böyle bir kelimesel bilgi ulaştığında, acaba yaşanılan neydi ki bu kelimelerle bize aktarılmaya çalışıldı diye düşünmek, konuya nüfuz edebilmek için son derece yararlı bir yoldur.

Buna karşılık, “**yaşanılan neydi**” deyip onu algılamaya çalışarak, “**hâlden kâle gelmek**” gerçekten çok kısa ve net bir yoldur.

Kelimeler ise insanın hissedip yaşadıklarını anlatmada çok yetersiz ve zayıftır.

Tekrar gelelim ana konumuza...

Kişi “**Allâh**” adıyla işaret edilen gerçeğine uygun yaşamışsa; acaba, bunun yanı sıra, Nübüvvet kemalâtından gelen bilgileri

de değerlendirip, yaşamına buna göre yön verebilmiş midir?

Burada niçin “**men resulûke**” denmiyor da, “**men nebiyyûke**” deniyor?

Oysa gerek kelime-i şهادette gerekse Kuran-ı Kerîm’de bir çok âyette hep “**rasule iman**”dan söz edilmektedir.

Bunun iki cevabı var...

Birinci cevap şu... Risalet kemâlâtı varlığın hakikatinden haber verir... Bu da ilk sorunun cevabıyla alakalıdır.

İkinci cevap ise... İçinde bulunulan şartlarda kişiye yarar sağlayacak şartlar nübüvvet kemalâtından gelen bilgileri değerlendirmiş olup olmadığıdır.

92

Meselâ, ibadet adıyla işaret edilmiş çalışmalar hep nübüvvet kemalâtıyla tesbit edilmiş, insanın ölüm ötesi boyuttaki ihtiyaçlarına yönelik gerekli çalışmalardır.

Kişi bu ibadetleri yerine getirerek, belirli enerjiler, kuvveler kazanır ve bu kuvveler ile, içinde bulunduğu ortamın kendisine azap veya sıkıntı verecek olan şartlarına karşı koyar.

Eğer nübüvvet kemalâtından gelen bu bilgileri değerlendirmemişse, Bu yolda yapılması zorunlu ibadet ve çalışmalar yapılmamışsa, bu defa o çalışmaların getirisi olan nurdan, enerjiden, kuvvelerden mahrum kalacağı için kâbir azabı çekmeye duçar olur!.

Kabir azabı, kişide geçtiği boyuta dünya yaşamında hazırlanmaması, edinmesi gereken kuvveleri edinmemesi, ruh bedenini yeterli ölçüde kuvvetlendirmemesi dolayısıyla fark edileceği üzere.

◆ "DİN"İN TEMEL GERÇEKLERİ

11

ÂHİRET

94

Bir gerçek bir başka gerçeğe perde olmasın...

Yaşadıklarımızın zâhiri, o olayın bâtınından, bâtındaki oluşum da zâhirinde yaşanacaklardan bizi perdelemesin!

Cuma namazındayım. Hutbede hoca Ramazan sonrası ibadetlerin devam etmesini tavsiye ediyor.

“Va’büd rabbeke hatta ye’tiyekel YAKÎN” ayetini konuya misâl gösteriyor ve tercüme ediyor:

“ÖLÜM gelene kadar Rabbine ibadet et”!

Acaba Kurân-ı Kerîmi inzâl eden, ölüm anlamına gelen **“mevt”** kelimesini bilmiyor muydu!? Niye **“va’büd rabbeke hatta ye’tiyekel MEVT”** dememişti?

Şayet **“Yakîn”** kelimesinin anlamı yakıştırdığı üzere **“ölüm”** anlamında ise, bu durumda şöyle denmez miydi bu defa da:

“Külle nefsin zâikatül YAKÎN”!

Eğer, Allâh, kitabında, bir âyette **“yakîn”** kelimesini

kullanmışsa, siz onu “**mevt**” diye değiştiremezsiniz! “**Mevt**” kelimesini kullanmışsa siz onun yerine “**Yakîn**” kelimesini oturtamazsınız!

“**Burada niye bunu kullanmış anlayamıyorum**”, diyebilirsiniz. Ama asla, **anlayamadığınız şeyi, Allâh’ın kullanmadığı kelimenin anlamıyla ÖRTEMEZSİNİZ!**

“**Her nefs ölümü TADACAKTIR**” âyeti iyi anlaşılması gereken bir âyettir.

“**Ölüm**” denen bedeninin kullanılmaz hâle gelmesi dolayısıyla, artık bedenini kullanamama ve dünya ile iletişiminin kopması hâlini her bilinç yaşayacaktır... Bilinci en sağlıklı zamanındaki gibi, şuuru yerinde olarak. Tattıktan sonra da, gene aynı şekilde şuuru yerinde, bilinçli olarak yaşamına devam edecektir kâbir boyutunda.

“**Âhıret**”, dünyadaki bedenli yaşam sonrası, devam edegiden ve sonraki tüm boyutlara uzanan yaşamın genel adıdır, anlamıyla olaya yaklaşırsak...

Kişinin içine girdiği bu yeni yaşam boyutunda, kendini sorgulama olayını “**SORGULAMA**” (Münker - Nekir) yazısında anlatmıştık... Bu o süreçte ve o boyutta şuurlu bir şekilde yaşanacak bir olaydır. Bu yaşamın tevil edilecek bir yanı yoktur.

Daha sonra kişi, yaşadığı bu kâbir âleminde, dünyada yapmış olduğu ibadetlerden elde ettiği nurun -enerjinin- çeşitli yararlarını da yaşayacaktır **o boyutun canlı türlerine** karşı.

Bu yaşam Dünyanın kıyâmetine kadar devam edecektir.

Kıyâmetle birlikte “**Kâbir âlemi**” yaşamı sona erecek, bütün insanların dünyadan ayrıldıklarındaki son sûretlerinde olan ruhları toplu bir halde “**mahşer**” diye isimlendirilmiş ortamda

bir araya geleceklerdir.

Bu süreç, herkesin dünyada edindiklerinin ve elde ettiklerinin kendine neler kazandırıp neler kaybettiğini en detaylı bir şekilde yaşadıkları bir evredir ki, insanlar için hayli sıkıntılı ve uzun süren bir süreç olacaktır.

Daha sonra insanlar Dünya'yı kuşatan cehennemden uzaklaşmak için, Dünya'da iken inanmış oldukları Rasûl ve Nebilerin peşine takılarak yola çıkacaklardır. Bu yolculukta, iman sahipleri bu geçişi başararak "**cehnet**" ismiyle tanımlanan boyuta geçecek; **iman nurundan** mahrum olanlar ise "**cehennem**" ismiyle tanımlanan boyutta yaşamlarını sürdüreceklendir. Bu konunun detaylarını ilgili âyet ve hadisler ile "**İNSAN VE SİRLARI**" isimli kitapta anlatmıştık. İlgili duyanlar oradan okuyabilir detayını.

96

İman nuruna sahip olanların dünyadayken yaptıkları "**ibadet**" diye tanımlanmış çalışmaları, onların bu geçişi daha kolay yapmalarını sağlayacak, Rasûl ve Nebilerin haber verdikleri konularda yeterli çalışmaları yapmamış olanlar da, o geçiş sırasında bunun sıkıntısına katlanacaklardır.

"**Cehennem**" boyutunda kalanlar, ruh bedenle yaşamlarına devam ederlerken, "**cehnet**" ismiyle işaret edilen boyuta geçenler ise bir tür transformasyon yaşayarak, "**ruh**" bedenden arınıp, "**nur**" yapılı yaşamlarına başlayacaklardır.

Bize Allâh Rasûlü'nden gelen, Allâh'ın bahsettiği ilme göre, olayın çok özetle seyri böyledir. İncamız bunadır.

Elbette herkes kendi incasında sorumludur.

Allâh hepimize indindeki gerçeklere göre iman etmeyi, yakîni ihсан etsin.

◆ "DİN"İN TEMEL GERÇEKLERİ

12

RUHLAR EZELDE Mİ YARATILDI?

98

Bugün çok önemli bir yanlışa işaret etmek istiyorum.. **“Ruhlar ezelde bir yerde yaratıldı da, peyder pey dünyaya mı gönderiliyor”**.. **“DİN”** bunu mu diyor..?

Kesinlikle hayır!.

Ruhlar geçmişte ezelde yaratılmış da, şimdi teker teker dünyaya bedenlere gönderilmiyorlar!. Aksine, her ruh, ana rahminde 120. günde, o ceninin özünden gelen **Allâh kudretinin melekî güç olarak açığa çıkarttığı tesirle, o varlığın beyni tarafından üretiliyor!**

A'râf Sûresinin 172. âyetinde şöyle bir açıklama vardır:

“Rabbin, âdemoğullarından, onların bellerinden zürriyetlerini almış ve onları kendilerine şahit tutmuştü;

-Ben, sizin rabbiniz değil miyim (elestü birabbiküm) diye...

-Evet, şahidiz (kalû belâ) dediler!. Kıyamet günü, biz bundan habersizdik, demeyesiniz!.”

Ayetin esas vurgulamak istediği gerçeğin farkedilememesi

yüzünden, bu âyetin anlamı saptırılarak; tamamen ilgisiz yorumlar ortaya atılmış; bunlar çeşitli asılsız hikayelerle bezenmiş; ve nihayet bugünkü **asılsız genel kabule** gelinmiştir!

Özetliyelim bugünkü yanlış ve asılsız genel kabulü...

“Allâh, dünyaya gelecek ne kadar insan varsa, başka bir mekânda onların toplu halde ruhlarını yaratmış; ve orada onlara sormuş; ben sizin rabbiniz değil miyim? insanların ruhları da, güya orada cevap vermişler; evet sen bizim rabbimizsin”, diyerek...

99

Sonra o ruhlar, oradan, teker teker dünyaya gelip, ana rahimlerinde oluşan bedenlere giriyorlar; ve sonra da çıkıp tekrar o âleme gidiyorlar...

Ve hatta bazı derin ve kapsamlı düşünce ve bilgi sahibi olmayan kişilere göre, tekâmül için tekrar dünyaya geliyorlar!. Buna da yeniden dünyaya gelerek bir bedene girme anlamına “reenkarnasyon” diyorlar!”

Bu yanlış anlayışa dayalı olarak, **“elest bezmi”** isimli bir hikâye daha uyduruluyor... Göya, o ruhlar âleminde tanışıp ülfet edenler, burada da tanışmış; sevişenler burada da sevişmiş; orada birbirinden hoşlanmayanlar, burada da birbirinden hoşlanmazlarmış!

Önce işin aslını özetliyelim, sonra da delillerimizi sıralayalım..

Âyetin işaret ettiği anlam şudur Allâhuallem...

“Allâh insanı İslâm fıtratı üzere yaratmıştır” hükmü üzere, her insan, henüz menideki sperm halinde iken, babasının genindenislâm fıtratının programını alarak dünyaya gelir, daha sonraki aşamalardan geçerek!

“Onların bellerinden zürriyetlerini alır” ifadesi, **genetik olarak intikal edenislâm fitratının bilgisinin sperm halindeki varlığına** işaret eder ve vurgular!

Yani, sperm hâlindeyken insan, **-BELLERİNDEN ZÜRRİYET ALINDIĞINDA-**, fitrat olarak rabbini bilme yetisine sahip kılınmıştır..

Esasen, **genetik olarak bu programla yüklenmiş olan cenin, ana rahminde 120. günde, özünden boyutsal bir şekilde gelen melekî etki ile, “RUH” adı verilen ve beyin tarafından üretilen dalgalardan oluşan, ölümötesi boyut bedenini üretmeğe başlar!..** Ve ona, yani **“ruh”**a, tüm zihinsel fonksiyonların hasılası, dalgalar(wave) şeklinde yüklenir! Yani, **başka bir yerden gelip bedene giren bilinçli bir “ruh” olayı kesinlikle geçerli değildir!**

100

Dünyadan öncesi yaşamda, bir yerlerdeki ruhlar âlemine dayanak gösterilmek istenen âyeti dikkatle düşünersek, burada **“ademoğullarının BELLERİNDEN”** sözedildiğini farkederiz.. **“BEL”** olayı **ruh boyutuna değil;** içinde yer almakta olduğumuz dünya boyutuna ait bir şeydir. **“Bel suyu”** menidir, spermın dünyasıdır!

Bu çok büyük yanlış anlamının temelinde, **“EZEL”** kelimesinin **“BOYUTSALLIK ifade eden manada anlaşılmayıp, sanki mekansal bir geçmiş olarak değerlendirilmesi yatmaktadır!**

Bu konuda geniş bilgi, **“Hz. MUHAMMED NEYİ OKUDU”** isimli kitabımızda vardır. Ayrıca **Elmalılı Hamdi Yazır’ın Kur’ân tefsirinin** 4. cildinin 2324. sayfasında bu yazdıklarımızın doğruluğunu teyid eden bilgileri bulabilirsiniz.. Sayın **Süleyman Ateş’in Yüce Kur’ânın çağdaş tefsiri’nin** 3.cilt 412. sayfasına da bakabilirsiniz..

İmam Gazali, Ravzatüt talibin isimli eserinde bu konuyla ilgili şöyle der: **"...Çünkü Rasûlullah efendimizin ruhu da, anneleri tarafından dünyaya getirilmelerinden önce mevcut ve yaratılmış değildi"!**

Ruh dışarıdan gelip bedene giren bir şey değilse; çıktıktan sonra da yeniden başka bir bedene girmesi söz konusu olabilir mi?

13

YENİDEN BEDENLENEREK DÜNYAYA GELECEK MİYİZ?

102

Binlerce yıl öncesine dayanan Hint felsefesinin “TENASUH”, yani, ölümü tadıp biyolojik beden yaşamından ruh beden yaşamına geçtikten bir süre sonra yeniden bir biyolojik bedene girerek dünyaya geri dönme görüşü günümüzde yeni bir olguymuşçasına pazarlanmaya çalışılmaktadır.

Üstelik bu olay, İslam Dinince kabul ediliyormuşçasına bazı ayetlere dayandırılmakta; çeşitli teviller uydurularak, adeta İslami bir gerçekmişçesine inananlara yutturulmak istenmektedir.

Ölüm olayının sonrasında yaşamın değişik bir bedenle devamı kaçınılmaz bir gerçektir! Zira madem ki tüm bilim dünyası “varolan hiç bir şey yok olmaz” prensibinin kesin olduğunu kabullenmiştir; öyle ise varolan şuurunuzun-benliğinizin de yok olması asla düşünülemez!. Bu da İnsan şuurunun, yani bilincinin-benliğinin asla yok olmayıp; ölüm olayının hemen sonrasında da hiç bir kesintiye uğramadan devam etmekte olduğunun açık göstergesidir..

İnsanın şuuru yani “benliği” bu aşamada bu biyolojik bedenle varolduğuna ve bununla yaşamına devam ettiğine göre; ve bu benlik, varolması hasebiyle asla yok da olamayacağına göre; öyle ise ölüm sonrasında da kesinlikle bellidir ki bulunduğu ortamın türünden bir bedenle yaşamına devam edegidecektir...

Madde ötesi boyut mikrodalgaboyut olduğuna göre... İnsan beyni biyoelektrik enerjiyi mikrodalga yapıya dönüştürdüğüne göre, demek ki, insanın ölüm ötesi bedeni de mikrodalga beden olacak ve bu bedenle mikrodalga boyutta yaşamına devam edecektir...

103

Peki madde dünyasında yani atomüstü boyutta biyolojik bedenle varolan ve beyniyle de biyoelektrik enerji kökenli zihinsel fonksiyonlarını mikrodalga yapıya dönüştürdüğü kesinlikle belirlenen insan, ölüm yani mikrodalga boyuta geçiş sonrasında tekrar dünyaya geri gelecek midir?

REENKARNASYON, yani yeniden bedenlenmek suretiyle ayrıldığımız bu dünyaya geri gelme görüşünü, ancak İSLAM’ın açıkladığı yaşam SİSTEMİNİ ve İSLAM’ın “ALLÂH” kavramını; ve bu kavramın doğal sonuçlarını fark ve idrak edemiyen; “TANRI” kavramından yola çıkarak olaya yüzeysel yaklaşan kişiler kabul edebilir!.

“TANRI” ile; İSLAM DİNİ ve KUR’AN’ın açıkladığı “ALLÂH” kavramı arasındaki farkı idrak edemeyen; “ALLÂH” kavramını ve bu kavramın içeriğine dayanan evrensel sistemin işleyişini bilemeyen insanların, hayal ettikleri “ruhların gelip bedenlere girmesi” varsayımı tamamiyle asılsız bir görüştür!. Niçin?... Bu bölümde size bunu izah etmeye çalışacağız...

Şunu öncelikle bilelim ki; İnsanların ruhları yukarıdaki bir tanrı tarafından, geçmişte herhangi bir zamanda ve herhangi bir

verde toplu olarak yaratılmış da; sonra da peyderpey dünyaya gönderilmekte değildir!. Ne, yukarıda herhangi bir yerde oturmakta olan tanrı vardır; ne de yukarıdan dünyaya gelme sırası bekleyen insan ruhları!. Bu sebebledir ki, ruhun dışarıdan gelip bir bedene girmesi asla sözkonusu değildir...

Gerçekte algılayabildiğimiz iki boyut vardır.. Atomüstü boyut, ki buna madde alemi deriz... Atomaltı boyut, ki buna da mikrodalga boyut ya da RUHLAR ALEMİ denir..

Evrende her şey salt enerji-bilinç boyutundan mikrodalga boyuta ve oradan da atomüstü madde boyutuna; ve daha sonra da tekrar atomaltı mikro dalga boyuta doğru yolculuk etmektedir..

104

Beşer bilinci ve benliği atomüstü boyutta insanın beyin cevherinin oluşmaya başlamasıyla birlikte beden fabrikası tarafından üretilen ruha yani mikrodalga bedene yüklendiği içindir ki, biyolojik bedenin yaşamının son bulmasıyla birlikte ruh adı verilen yeni yapıyla devam eder...

Her insan, yani beyin, beden, kendi mikrodalga ikizini üretir ve bu ikiziyle yaşamına devam eder.

Esasen insan beyninin ana işlevi insanın ölümsüzesi sonsuz yaşamını oluşturacak mikrodalga bedeni inşa etmek ve bilinci yani tüm zihinsel fonksiyonları buna yüklemektir.

Her RUH yani mikrodalga beden ise sadece kendi beyni tarafından oluşturulur ve yüklenilir.. Bu sebebledir ki, artık o ruhun yeniden dünyaya geri gelip, bir biyolojik bedene girerek yaşamına devam etmesi kesinlikle sözkonusu değildir.. Yaşamda sürekli ileriye gidiş sözkonusudur; asla geri dönüş yoktur...

Bu sebebledir ki KUR'AN, ölümden sonra her ne şekilde olursa

olsun dünyaya geri gelmenin mümkün olmadığını pek çok ayette vurgulamış; Hazreti Muhammed'de bu konuda açıklamalar yapmıştır... İşin sır yönüne vakıf olan İslam velileri ve mutasavvıfları dahi bu yolda düşüncelerini açıklayarak "İnsan ruhunun beden yaratılmadan önce var olmadığını, beden varoluşundan sonra ruhun meydana geldiğini" açıklamışlardır..

Nitekim, yaklaşık 900 sene önce yaşamış olan en büyük İslam alim ve mutasavvıflarından İmam Gazali, ruhların bedenlerden önce yaratılmış olduğu yolundaki safsatayı red için "Ravzatüt Talibin" isimli kitabında şöyle der:

105

"Allâhu Tealanın fiillerini; ve melaike vasıtası ile yıldızları, semaları hareket ettirerek yeryüzündeki canlıları ve bitkileri nasıl vücuda getirdiğini bilen kimse; hem Ademin kendi alemindeki tasarrufunun, halik tealanın büyük alemdeki tasarrufuna benzediğini ve hem de Resulullahın: "Allâh ademi kendi suretinde yarattı" açıklamasının manasını anlar..

Denilirse ki ruhlar bedenlerle yaratıldığı halde, resulullahın; "ben yaratılışça peygamberlerin ilkiyim; peygamberlikçe de sonuncusuyum.. Ben nebi iken, Adem su ile çamur arasında bulunmaktaydı!" sözünün manası nedir?

Hakikat şu ki: Bunların hiç birisinde ruhun kadim [bedenlerden önce geçmişte varolduğuna] olduğuna dair bir delil yoktur!.

Fakat "Yaratılışça peygamberlerin ilkiyim" sözünün zahiri manasına göre, O'nun varlığının bedeninden önce yaratıldığına delalet ihtimali mevcuttur. Zahiri olmayan manası ise bellidir.. Tevili, açıklaması da mümkündür.. Fakat kat'i delil zahire meyletmez.. Bilakis zahirin teviline hükmetmede kullanılır..

Nitekim Allâh Teala hakkındaki benzetmenin zahirlerinde olduğu gibi.

“Allâhu teala ruhları cesedlerden ikibin yıl önce yarattı” sözüne gelince buradaki “ruhlardan” maksad “melaikenin ruhları”dır..

Cesedlerden maksad da, arş, kürsi, semalar, yıldızlar topluluğu; hava su, yeryüzü gibi alemlerin cesedi, bünyesidir..

“Ben yaratılışça peygamberlerin ilkiyim” sözüne gelince, buradaki “yaratılışça” [HALK] kelimesi “TAKDİR” manasınadır.. “İCAD” yani yaratıp vücutlandırma manasına değildir..

Çünkü resulullah aleyhisselam ANNELERİ TARAFINDAN DÜNYAYA GETİRİLMELERİNDEN ÖNCE MEVCUT VE YARATILMIŞ DEĞİLDİ.

106

Fakat gayeler ve kemaller, takdir hususunda önce, varlık hususunda sonradır. Zira Allâh teala ıalhi meseleleri, olayları kendi ilmine uygun olarak önce lehvi mahfuzda takdir eder, şekillendirir.

Buraya kadar, şayet varlığın iki şeklini de anladıysan; Resulullah’ın varlığının, Ademin varlığından önce; yani gözle görülen varlık değil de, ilk takdir edilen varlık olarak “önce” olduğunu anlamış olursun. Gazali’nin sözü burada bitti...

Evet, İmam Gazali gibi Abdulkadir Geylani gibi işin hakikatına vakıf pekçok evliya insanların ruhlarının bedenlerinden önce yaratılmış olduğunu reddetmekte ve her insanın ruhunun bedeniyle birlikte ve bu beden tarafından üretilerek meydana geldiğini söylemektedirler...

Bu konudaki çok geniş bilgi “RUH İNSAN CİN” isimli 10. baskısı yapılmakta olan kitapta mevcuttur.

Burada çok özetle belirtelim ki... "RUH" adıyla bilinen yapı kişinin ana karnında 120. günde üretilmeye başlanan halogramik esaslı mirodalga bedendir; ki, esas itibariyle beyin mahsulüdür. Her beyin dünyada kendi mirodalga bedenini yani ruhunu üretir ve beyin durmasından sonra da bu mikro dalga beden bir daha dünyaya geri gelmek sözkonusu olmaksızın ileriye doğru yaşamına devam eder..

Ölümü tadıp biyolojik bedenle ilişkisi kesilen kişinin bir daha dünyaya geri gelmeyeceğini vurgulayan KUR'AN'daki şu ayeti iyi anlamak gerekir:

"HERBİRİNE ÖLÜM ERDİĞİNDE; RABBİM BENİ GERİ DÖNDÜR DÜNYA YAŞAMINA DA, YAPMADIKLARIMI YAPAYIM; DERLER..

107

BU KESİNLİKLE MÜMKÜN DEĞİLDİR! (MAHŞERDEKİ) BA'S (tüm insanların biraraya gelmesi) GÜNÜNE KADAR BERZAHTADIRLAR" [Sure: 23 ayet: 99/100]

Resulullah "ÖLDÜKTEN SONRA GERİ DÖNDÜRÜLECEK YOKTUR" buyurmuştur. [HAK DİNİ c: 6, s: 4197]

KUR'AN 6. surenin 128. ayetinde ise insanların farkında olarak veya olmayarak CİN etkisi altına girmeleri gerçeğine şöyle işaret eder:

"... EY CİN TOPLULUĞU, insanların EKSERİYETİNİ hükmünüz altına aldınız!"

Kur'an-ı Kerimde "CİNLER" Hakında bir sure ve pekçok ayet vardır... "CİNLERİ" inkar eden, gerçeği inkar edenlerden olur..

Yukarıdaki ayetin devamında şöyle der:

"İnsanlardan onları (CİNLERİ) dost edinenler de -Rabbimiz biz birbirimizden faydalandık, ve bizim için takdir edilen vakte

ulaştık; derler.. Allâh, yeriniz ateştir; Allâh'ın diledikleri dışındakiler ebedi olarak orada kalıcıdırılar..”

“ŞEYTAN” denilen “İBLİS” dahi “CİNLER”DENDİR.. BU gerçek de KEHF suresinin 50. ayetinde şöyle vurgulanır:

“... ANCAK İBLİS SECDE ETMEDİ (ademe) CİN TÜRÜNDEN OLDUĞU İÇİN!”

Cinlerin en büyük arzusu insanların inançlarını saptırarak Kur'anı reddettirmektir.. Bunun içinde tamamiyle asılsız ilhamlar vererek İslam dışı düşünce sistemlerine hind inançlarına sapmalara yol açarlar.. İnsanları “ALLÂH” inancından saptırarak “TANRI” inancına yönlendirip; tevhid inancına ters varsayımlara sokarlar..

108

İnsanların, kendi türlerine çok büyük bir fitne olan “CİN”lerden ve onların tehlikelerinden korunabilmeleri için önce “CİNLERİ” İYİ TANIMALARI ZORUNLUDUR! Zira Kur'an-ı Kerimde sayısız defa uyarıldıkları “ŞEYTAN” bu cinlerdir!

“CİNLERİN” yapıları Kur'anda “**Dumansız ateş**” yani “**mikrodalga**” ya da “**mesamata nüfuz eden zehirleyici**” ateş yani ışını yapı olarak tarif edilmektedir.. Onların bize olan tesirleri tıpkı telapati dalgalarının beyin tarafından deşifre edilişi gibi olur; bu yüzden de nasıl ve nereden geldiğini farkedemeyiz..

Son olarak şunu bildirelim...

Eğer, ruhlarla görüştüğünü sananlar; cinlerden zarar görenler, reenkarnasyona inananlar, kendilerine büyü yapıldığını düşünenler yahut kendisinde çeşitli baskılar hissedenler şu ayetleri ezberleyip hergün 300-500 defa okurlarsa çok kıyasürede büyük faydalar görürler.. Kur'an-ı Kerimin Sad suresi 41. ayeti ile Müminun suresi 98/99. ayetleri

olan dua şudur:

Rabbi enniy messeniyeş şeytanu binusbin ve azaba. Rabbi euzübike min hemezatiş şeyatini ve euzübike rabbi en yahdurun.. Ve hifzan min külli şeytanin marid.

(* Bu konulardaki kapsamlı bilgi, AHMED HULUSİ'nin Kitsan yayınları arasında çıkan "RUH İNSAN CİN"; "İNSAN ve SİRLARI"; "EVRENSEL SİRLAR" ve "Hz. MUHAMMED NEYİ OKUDU" isimli kitaplarında mevcuttur.)

BÖLÜM 4

İSLÂM

“İslâm”, Allâh indîndeki dindir.

(Kur’ân-ı Kerîm)

◆ "DİN"İN TEMEL GERÇEKLERİ

14

"MÜSLÜMANLIK" I DEĞİL "İSLÂM" I ANLAYIN

112

Günümüzde aydınlar var dünyada; aydınsılar var!

Entellektüeller var dünyada; entelsiler var!.

Güdenler var; güdülmeyi isteyenler var!..

Ve...

"İSLÂM" var; **"müslümanlık"** var!

Aydın, objektif bir biçimde kaynaklara dayanan araştırmalar sonucu gerçeği bulan, bilendir! Aydını ise, aydınlardan anlayabildiği kadarıyla yararlanıp; bunu çevresine satarak parsayı toplamaya çalışandır!.

Entellektüeller vardır dünyada... Belli katmanda kozasından çıkmış, akılcı bir biçimde bilimsel düşünce ile yaşamına yön vermeye çalışan! Entelsiler var; entellektüellerin bakış açılarından ve yaşam biçimlerinden hoşlanıp, onları taklit eden; onlar gibi giyinmeye, oturup kalkmaya, yiyip içmeye, onlar gibi konuşmaya özenen!.

Aydınsılar ve entelsiler, varoş toplumlarına pırlanta gibi parlayan zirkonlardır! Işıltıları cezbeder o varoşlardakileri!. Ama onlar görmemişlerdir; bilmezler ki zirkonların pırlantadan farkını! Dolayısıyla ancak zirkonlar hedefleridir onların! Ve onlar gibi olmak için, çok şeylerini vermeye hazırırlar; ama "...si" bile olamazlar!

Fitrî istidat ve kaabiliyetleri gereği, gütmeyi sevenler vardır.. idare etmeye, hükmetmeye çalışırlar insanlara; maddî ya da manevî çıkarları doğrultusunda! Topluluklar oluşturup onlara hükmetmek, buyruklar çıkartmak, yasaklamalar getirmek; **gerçekleşmemiş bilinçaltı militarist yaşam arzularını** tatmin etmek için! Ve için için, güdülmekten, kapıkulu olmaktan hoşlanan; güveni emniyeti bunda bulup; acziyetini böylece gidermeyi tercih edenler, huzur duyanlar vardır!

113

Dünyada da, Türkiye’de de bu böyle!

Oysa **Allâh**, insanı **“en şerefli mahlûk”** olarak yaratmış, yeryüzünde kendisine **“halife”** olarak meydana getirmiştir; kimin umurunda!

Evet, **aydınsılar ve entelsiler**, elbirliğiyle, güdülenlerin dilinde dolaşan ve pek çok yönüyle akla-mantığa, bilime aykırı olan, kişilerin **“müslüman”lığını** tartışıp; **“müslümanlık”** dinine tâbi olan insanların, dünya toplumları içindeki geri kalmışlıklarını vurgulayıp, böylece **“İSLÂM DİNİ”**ni eleştirdiklerini sanmaktadırlar!

AydınSI veya **entelsİ** olduklarının farkında ve bilincinde olmadıkları için de, **“İSLÂM DİNİ”** ile **“MÜSLÜMANLIĞIN”** birbirinden çok farklı iki kavram olduğunu; aradaki farkın farkedilmeden, **Din** konusunun ele bile alınamayacağını bilmezler!

Gütme hevesi ve güdüleme arzusu içinde olanların zirkon değerindeki fikir ve bakış açılarını, **“İslâm Dini”**nin temelindeki düşünce sistemi diye değerlendirme yaparak; pırlantayı, hiç bilmediklerinden, bir kenara bırakırlar..

Bilgisizlik bîçareleri ne yapsınlar ki; ellerindeki tek kaynak gütme heveslileri ile güdüleme arzusu içindekilerin dilinde dolaşan nağmelerdir!.

Mevlid okumayı ibadet sanıp, **“kandil”**(!) gecelerini kutlayan; müslüman olmanın ilk şartı olarak kadının başını örtmesini bilen; namaz ya da orucun göktürklerin **gökteki tanrısını** hoşnud etmek için teklif edildiğini sanan dar anlayışlı kişilerin **“müslüman”**lığına, **“İslâm Dini”** diye bakar ve değerlendirirler!

114

Mevlid’in Süleyman çelebi’nin şiiri olup, **Kur’ân-ı Kerîmin** teklif ettiği ibadetlerle hiç bir ilgisi olmadığını anlamazlar!. Öülere mum dikip kandil yakmanın **“Din”**le hiç bir ilgisi olmadığını; yalnızca, **Mi’râc, Berâat, Kadir** gibi gecelerin değerli saatler ihtiva ettiğini farketmezler.. Şeker ve Kurban bayramlarının olmadığını, **FITR** ve **Hac** bayramlarının yaşandığını duymamışlardır bile! **Kur’ân-ı Kerîmde** teklif edilen namaz, oruç, hac gibi çalışmaların, **gökteki tanrının hoşnutluğu** için değil; **kendi geleceklerini kurtarmaları için** önerildiği hiç anlamamışlardır!

“İSLÂM DİNİ”, Allâh indindeki, zamanüstü evrensel sistem ve düzendir! **Orijindir; asıldır, zamanla değişmeyendir.. Kur’ân,** bunu anlatır!

“MÜSLÜMANLIK”, insanların kendi kapasiteleri, şartlanmaları, çevrelerinin örf ve âdetleri, güdenlerinin sınırlamaları içinde **“İslâm Dini”**ni yorumlamalarıdır.

Artık anlayın ki yorumlar "**İslâm Dini**"ni bağlamaz!. Orijini farketmeye çalışın!

"Müslümanlığı" bırakın "**İslâm Dini**"ne bakın!

* * *

"MÜSLÜMANLIK" İLE "İSLÂM DİNİ" ARASINDAKİ FARK

Günümüzde ya iyi Türkçe bilmemekten ya da hiç düşünmeden şartlanma yollu bir takım verileri kabullenme; ve bunların aslını araştırmama yüzünden **"müslümanlık"** ile **"İslâm Dini"** arasındaki çok önemli farkı hiç farketmiyor; bu yüzden de çok büyük yanlışlara düşüyoruz!. Oysa bu ikisi çok ayrı kavramlardır!.

Bu sayfalardaki yazılarımda öncelikle amacım, iki çok önemli gerçeği farketmek..

1. **"Tanrı"** kavramı ile **"ALLÂH"** ismi arasındaki çok önemli anlam farkı..
2. **"Müslümanlık"** ile **"İslâm Dini"** sözcükleri arasındaki çok önemli anlam farkı..

Bunlardan birincisini daha önceki yazılarımda anlatmıştım.. Bu konuyu detaylı öğrenmek isteyenler **"Hz. Muhammed'in açıkladığı ALLÂH"** isimli ve 13. baskısı şu anda kitapçılarda olan eserimizi okuyabilirler.. Bu kitabın ayrıca **İngilizce,**

Fransızca, Rusça ve Alıncası da vardır yurtdışına yollamak isteyenler için... Gene bu konuyu özet olarak anlatan **"Farkın farkında mısınız"** isimli kitapçığı ücretsiz olarak **Kitsan** yayınevinden temin edebilirsiniz; telefonu **212-513 67 69 ve 212-511 31 44**tür..

"Müslümanlık" ile **"İslâm Dini"** arasındaki çok önemli farka gelince...

"İslâm Dini", **Allâh** indindeki zamanüstü evrensel **SİSTEM ve DÜZEN**'dir!. **Allâh**, yaratmış olduğu bu zamanüstü evrensel sistem ve düzeni, **Rasûlü** diliyle insanlığa açıklamıştır.. Amaç, insanların günlük kaygı ve arzularından öte, ebedî ve ezeli gerçekleri farkederek; hem hakikatları olan **Allâh**'ı tanımaları; hem de kendilerinde açığa çıkmakta olan **Allâh'a** ait özelliklerle geleceklerini, ebedî hayatlarını inşâ etmeleridir..

"Müslüman", peygamberin bildirdiklerine **anladığı kadarıyla** uyandır!

"Müslümanlık", **Allâh** **Rasûlü'nün** bildirdiklerini **kendi kapasiteleri kadarıyla anlayıp yorumlayan** insanların genel kabulüdür! Buna, bütün müslümanlar dahildir. **Her birimiz**, görgümüz, kültürümüz, yetişme ortamımız, kabiliyet ve istidadımız; bizim yetişmemizde rol oynayan insanların kapasiteleri ve nihayet yetiştiğimiz ortamın toplumsal şartlanmaları ile değer yargıları sonucunda kişisel yorumlarda bulunuruz **"DİN"** hakkında; ki bu da **müslümanlığı** oluşturur..

"İslâm Dini" göresel, yani izafî, relâtif yani algılayana göre değişken değildir!. Mutlaktır, kesindir, değişmezdir! **"Sünnetullah"** da denir bu **"SİSTEM ve DÜZEN"**e **Kur'ân-ı Kerîm**'de..

Hangi mertebedeki kim olursa olsun herkes, bu **"Sistem"**den

algılayabildiği kadarını kavrar!. Galaktik yapıların oluşumu ve varlığından, genetik veri tabanlarındaki bilince kadar, her şey bu **“sistem”** içinde yer alır ve görev yapar! **Genden galaksiye ulaşan bir zincir içinde insan kopuk tek başına bir halka değildir elbette akıl sahiplerince!** Basireti açıklarca!. Materyalist zihniyetten kurtulmuş bilimsel altyapılı kişilerce...

Ne çare ki **“müslümanlık dini”** içinde doğup büyümekte; ve bu **kozanın dışında** bir de **“İSLÂM DİNİ”** olduğunu farketmemektedir müslümanların çok büyük çoğunluğu!. Sonra da sorulmaktadır...

-Kur'ân bu kadar yüce bir kitapsa, niçin müslümanlar dünyada geri kalmış topluları oluşturmaktadır?

118

“İslâm Dini” yerine; kapsamı fevkâlâde daraltılmış ve bir **kozaya dönüşmüş**, yalnızca şekil ve tapınma dini diye anlaşılması, **göktanrıdan** umut beklenen **“müslümanlık dini”** ile daha nereye varılabilir ki?..

ALLÂH Kitabını okumak yerine, tavuğun suyun suyunun suyunun suyu mâhiyetinde bile olmayan; sayısız hurafe, safsata ve mantıksızlıkları din niyetine kabul anlamına gelen hikayeleri, **din esasları sanarak** nereye ulaşılabilir ki?

Bir yol önderinin kitaplarını, belki de **hiç anlamadan okuyup, tekrar etmekle “müslümanlık dini” kozasını delip** asla **“İslâm Dini”**ne ulaşamazsınız!

Herkesten fikir alıp, kendi anlayışınızı kendiniz oluşturmak zorundasınız; çünkü tek başınıza ve kendi hesabınızı sadece kendiniz vermek suretiyle âhirete geçeceksiniz!

Sadece kendi yolunun kitaplarını okutup; başkalarınınkini yasaklayanlar, **“İslam Dini”**nin yol kesicileridir; **“müslümanlık dinin”**in efendileri gibi gözükse de!

İmam-ı Gazalî'den Şahı Nakşibend'e, Abdulkadir Geylanî'den Hacı Bektaş Veli'ye, Mevlana'dan Saidi Nursi'ye kadar önde gelen ne kadar düşünür ve hâl ehli varsa hepsini okuyup; onların teker teker **"İslâm Dini"**ni nasıl anladıklarını görüp, bundan sonra da kendi anlayışınızı kendiniz binâ etmek zorundasınız; taklitçilikten, güdülen olmaktan kurtulmak, **"İslâm Dini"** ile tanışıp **"Hakikat"**a ermek için!

İnsanların ve müslümanların, **"İslâm Dini"**ni **maddeci bakış açısından** arınmış olarak yeniden değerlendirmekten başka kurtuluş yolu yoktur!

BÖLÜM 5

RASÛL

◆ "DİN"İN TEMEL GERÇEKLERİ

16

RASÛLULLAH'I "OKU"MAK

122

Kur'ân-ı Kerîmi "**oku**"mak çok çok önemli de...

Acaba bizi **O'**nunla yüzyüze getiren **Allâh Rasûlünü "oku"mak** daha mı geride?... **Allâh Rasûlünü "oku"**madan, acaba **O'**nun bize tebliğ ettiği "**Kitab**"ı ne kadar ve nasıl "**oku**"yabiliriz?

Genelde insanların, müslümanların, **Rasulullahı "oku"mak**, gibi bir sorunu yoktur!

Anlayışı kıt o çoğunluğa göre...

Hz. **Muhammed** aleyhisselâm sanki Sirius yıldızında oturmakta olan tanrının, oradan tebliğ edilmek üzere emirlerini gönderdiği Dünya üzerinde seçilmiş postacısıdır!.

Tanrının aklına estiği gibi yolladığı fermanları, **cebrail** adlı aracı kurumdan(!) alıp, insanlara tebliğ ile görevli adli tebliğ bürosu memuru sanki! Yukarıdaki ferman buyura; postacı tebliğ ede; biz kapıkulları da buyrukları tuta! Tutmayanları da kraldan kralcı yukarkinin kulları döve, öldüre, katlede; "katli vacip" fermanı çıkara! Yukarki adına, evlendirme, yargılama, katletme! Kısacası, **yukarıdaki Tanrının yeryüzündeki gölgesi**

ya da hoparlörü olan bir PEYGAMBER!

Ve, **VEHMİYLE PEYGAMBERE tâbi** olan çoğunluk!

Tâbi olacak ki, daha az azap çeksin gelecekte, cehennemden kurtulsun; zevk ve saadet içinde bir cennet yaşasın sonsuz dek!

Sopa korkusu ve havuç beklentisiyle koşturanlar gibi...Bir yandan bu korku ve ümitle yap denilenleri yapmağa çalışırlar olabildiğince; bir yandan da Yukardaki görmez ya da takmaz diye olabildiğince yasakları delmeye ve bunun getirisi olan zevkleri yaşamaya çalışırlar...

123

Sorgulama, araştırma, tefekkür yoktur bunlarda! Beyinlerinden geçmez hiç, “**neden-nasıl-niçin**” türünden kelimeler! Böyle buyrulmuş böyle olacak! Yapmıyorsan cehennemliksin; yaparsan cennetliksin!!!..

Neden cehennem, nasıl cennet, türünden soruların bırakın cevaplarını; bu soruları bile akıllarına getirmemişlerdir!... **Peygamber** yukarkinden öyle almış ve hoparlör olarak bize iletmiş ya! Gerisini koyver gitsin!

Namaz kıl, demiş; günde beş defa yatıp kalkıyorum ya!.. Bunu ne amaçla mı yapıyorum? Bu önemli değil; önemli olan benim yalnızca bu hareketleri yapıp, anlamını bilmediğim sözcükleri tekrar etmem! Ben madem yukarkinin buyruğunu tutuyorum; O da beni cennete sokacak!... Senede bir ay aç kalıyorum ya buyruğu üzere; kâinatı Yaratan nasıl benim aç kalmamdan yarar sağlıyorsa, elbette karşılığında da bana cenneti verecek!... Ben **PEYGAMBERİNİ** dinleyip fermanını yerine getiriyorum da, O beni niye cennetine sokmasın?.. Hem ben bu kadar **taş-a-toprağa para harcayıp, DİN adına okullar-camiler yapıp, saraylar gibi süslüyorum O'nun evlerini de, o**

bana cennette niye bir köşk vermesin ki? Bu arada insanlar dinin ne olduğunu bilmiyormuş, sorularına cevap alamıyormuş; din anlayışı çağa hitabetmez hâle gelmiş; onlara parasız hiç bir din bilgisi ulaşmıyormuş, bana ne! Tonlarla insan açlıktan ölecek hâle gelmiş, ne umurum; yarattığı gibi kendisi düşünsün! Milyonlarla insan umurumda değil; ben elli-yüz çocuğa bina yapıp onları okutuyorum ya! Bunun için yüzmilyarlar harcıyorum ya!

Elbette O da beni cennetine sokup 70 huri, 70 köşk verecek!...

Ve daha nice böylesine **gökte TANRI ve hoparlörü-postacısı PEYGAMBER** anlayışından kaynaklanan bakış açısıyla yapılan değerlendirmelerle oluşmuş müslümanlık anlayışı! **VEHMİN getirdiği, Peygambere tâbiyet!** Anlayışı kıtların TANRI-Din ve PEYGAMBERİ sistemi; ve buna dayalı yaşam düzenleri...

124

Ve bir de **AKLIYLA, "ALLÂH RASULÜ"ne tâbi** olanlar!...

Hz. **Muhammed** aleyhisselâmın ashabından bazıları kendisi "**Ya NebiyAllâh**" derlerdi, bazıları da "**Ya RasulAllâh**"!...

Kimse, ona "**Ya peygamber**" demedi!. **Kur'ân-ı Kerim**de hiç "**peygamber**" kelimesi de geçmedi!...

"**Nübüvvet**" nedir, ne işlev görür, neden nebidir, nasıl nebi olunur, "**nübüvvet**" nasıl oluşur kişide, "**nübüvvet**" varlığını nereden alır; Niye Hz. **Muhammed** aleyhisselâma **nebilik** vasfı verilmiştir?

Niye **Kur'ân-ı Kerim**de, **O Zât** için, "**peygamber**" kelimesi kullailmamıştır da; özellikle, beli tanımlamalara dönük olarak "**nübüvvetin**" işlevine işaretle, "**nebi**" ismiyle sözedilirken; başka tanımlamalar ve işlevler için "**risâlet**" kavramından ve "**rasul**" oluşundan söz edilerek bu iki kavram birbirinden ayrılmıştır!

Risalet nedir, ne işlevi vardır, kişi ne yönüyle rasuldür, nasıl rasul olunur, "**risalet**" nasıl açığa çıkar kişide, "**risalet**" varlığını nereden alır; Ne yönüyle ve **NASIL** Hz. **Muhammed** aleyhisselam "**Allâh Rasulü**" olmuştur?

Niye **Meryem** sûresi 54'te, Kitap veya sahife getirmedeği halde, **İsmail** Aleyhisselamın **hem nebi hem de RASUL** oluşu ayrı ayrı vurgulanmaktadır; yalnızca kitap getirene rasul denir, diyorlarsa?

Bunlar farkedilmeden.....

Hz. **Muhammed** aleyhisselamın açıkladığı ve bize farketirmeye çalıştığı "**ALLÂH**" adıyla işaret edilen anlaşılmadan...

125

Allâh adıyla işaret edilenin "**VELÎ**" oluşunun, ne demek olduğu kavranmadan...

"**Semâ**" nın **Kur'ân**da pek çok yerde "**gök**" anlamından ziyade "**BOYUT**" anlamına olarak kullanılmakta olduğunu değerlendirmeden...

"**NÂZİL**" olmanın, gökten dünya üzerine değil; **birimin hakikatından bilincine doğru** olduğunu anlamadan...

"**URÛÇ**"un, **bilinçten varlığın hakikatına doğru yapılan düşünsel bir yöneliş-yükseliş** olduğunu hissetmeden...

Tüm bunları yaşamış ve sonucunda, **ALLÂH RASULÜ** olarak tüm insanlara gereken bildirim yapıp, ebedi saadete ermeleri için yol gösteren bir **ZÂT**'a, nasıl **PEYGAMBER** denilir, postacı ya da hoparlör olarak bakılır?

Aklınızı başınıza toplayın!...

Yalnız bir köşeye çekilip, SİSTEMLİ bir şekilde DÜŞÜNMEYE

başlayın!

Milyarlarca GALAKSİYİ içinde barındıran bu evreni, bir **NOKTA**'dan halkeden; ve indinde sayısız **NOKTA**'lar ve o **NOKTA**'ların her birinden sayısız evrenler yaratmış bulunan; ve dahi, her an bu işlevi devam eden “**ALLÂH**” adıyla işaret edileni; nasıl olur da Sirius yıldızında oturan bir tanrı gibi düşünür ve onun yeryüzünde hoparlör-postacı arası bir PEYGAMBERİ olabileceğini kabul edersiniz?

Eğer hâlâ böyle düşünüyorsanız, kozanızda mutluluklar dilerim sizlere!

Yok eğer; artık böyle düşünmem mümkün değil; diyebiliyorsanız...

126

O zaman “**ALLÂH RASULÜ ve NEBİSİ MUHAMMED MUSTAFA**” isimli “**OKU**”nması gereken ve hâlâ “**oku**”nmamış olarak rafta bulunan “**KİTAP**”ı, bugüne kadarki tüm değer yargılarınızı bir yana bırakarak, yeniden elinize alınız!. (Anlayışı kıtlara: sayfaları ve cildi olan kağıttan mâmûl bir kitaptan sözetmiyorum!)

“**ALLÂH**” adıyla işaret edilenin her an yaratmakta olduğu sayısız **NOKTA**'lardan, yalnızca bir nokta olarak varolan evrenimizdeki milyarlarca galaksiden birindeki yüz milyarlarca yıldızdan birinin uydusu Dünya üzerinde, “**HALİFE**” olması amacıyla ve bu amacı gerçekleştirecek **fitratla** Mekke'de açığa çıkmış **Bilincin**, yaşam safhalarını ve **DÜŞÜNCE SİSTEMİNİ** “**oku**”maya çalışarak işe başlayın...

“**Hanif**”lik genetik veri tabanına sahip; yıldızlardaki meleki gücü tanrı kabul etme anlayışını baltasıyla(?) yıkan ve ölü kuşu Allâh kudretiyle diriltten şuurun genetik mirasını bünyesinde bulan; ve daha başından “**halife**”lik fitratını hâiz olarak madde

dünyasında yer alan **Bilincin**, içinde bulunduğu şartları, varlığı ve kendi hakikatını nasıl değerlendirebileceğini farketmeye, kavramaya çalışın!

O eşsiz bilinç!...

O muhteşem hüviyet!...

O Hârikulâde devrimci kişilik!...

Sirius ya da BETA NOVA'daki TANRI'dan mı aldı PEYGAMBERLİĞİ?...

Yoksa...

127

"ALLÂH" adıyla işaret edilenin "RASUL"Ü ve bunun yanısıra "NEBİ"si mi idi?

Gökteki tanrının fermanlarını ileten yeryüzündeki valisi-komutanı-postacısı-hoparlörü mü idi?

Yoksa...

İnsanlara, hakikatları olan "Allâh" adıyla işaret edilenin, farkkettirilmesi ve gereğinin yaşatılması amacıyla, teklif edilen önerileri, **kendi hakikatı olan Allâh'tan** gelen bir şekilde; bu boyuta elçilik-transfer ederek açığa çıkaran "RASUL"ü mü?

İnsanların sonsuz azaptan korunup, sonsuz saadete ermelerini sağlayacak dünyevi bakış açısını ve uygulama biçimlerini teklif eden Allâh "NEBİ"si mi?

Ciddî olarak düşünün bir; Tanrının Hz. Muhammed adlı peygamberine mi inanıyorsunuz; "Allâh" adıyla işaret edilenin "Rasul"ü ve "nebi"si olan Muhammed Mustafa aleyhisselama mı?

Eğer, ikincisine inanıyorsanız... Birincisine inanmaktan hangi

farklı yönleri var bu düşüncenizin, lafzından-sözcüklerinden başka? Bunları ayırın bakalım bir yana?

Bu hususları öncelikle çok iyi anlayalım ki, ondan sonra «**“ALLÂH”** adıyla işaret edilenin **“RASÛL”** ve **“NEBİ”**si olan **MUHAMMED MUSTAFA**» isimli **“KİTAB”**ı **“oku”**maya çalışalım!

O Zâtın, hangi olayda, neyi nasıl değerlendirdiğini; olaylara bakış açısını; sorunların çözümünü **“Allâh”**ta nasıl aradığını; sorunun çözümünün, olayları nereden nereye yöndirilerek çözülmek istendiğini; insanların yaşamı ve olayları nasıl değerlendirmesi gerekliliğinin neden **“Allâh”** bakışın dayalı nasıl olması icabettiğini **“oku”**maya hazırlanalım.

128

Bu arada da...

Kesinlikle bilelim ki...

Dünya ve âhıret saâdetini istiyorsak, **Allâh** adıyla işaret edilenin son **“nebi”**sine; **“Hakikat”**ımız olan **“ALLÂH”** adıyla işaret edilene ermek istiyorsak **“ALLÂH RASULÜ”**ne tâbi olmaktan başka şansımız ve çaremiz yoktur!

Allâh bu gerçeği farkettersin, idrak ettirsin, gereğini kolaylaştırsın ve hazmını versin!

* * *

◆ "DİN"İN TEMEL GERÇEKLERİ

"SÜNNET"İN RUHU

130

Rasûlullah'ı severiz; O'nun sünnetini de severiz... Ancak, O'nu ve sünnetini ne kadar ve ne derece doğru değerlendirebilmekteyiz, acaba bunu sorguladık mı hiç?..

Aksaçlı Bilge'm Ahmed Hulûsî'nin, bizi "**Sünnetin Ruhu**"na yönlendiren ve dahi "**Rasûlullah'ın sünneti**" konusunda asıl anlaşılması gerekenin de **bu ruh** olduğunu düşündüren birkaç sözünü, hatırımda kaldığı kadarıyla siz düşünen dostlarla paylaşmak istedim Gülşenimizde...

Halimizi, içinde bulunduğumuz zamanın ötesinden ışıldayan bakışlarıyla, şöyle sorguluyordu, **Aksaçlı Bilge**...

"Düşünün bakalım!...

Hazreti Muhammed aleyhisselâm bundan 1400 küsur sene evvel, içinde bulunduğu toplumun yaşam biçimine, giyim-kuşamına, saçına-sakalına uygun mu yaşıyordu; yoksa, onların giyim-kuşamlarına karşı çıkıp, onlardan tamamiyle farklı bir şekilde mi giyiniyordu?

Biliyoruz ki, Hazreti Muhammed aleyhisselâm'ın geldiği

toplum putperest bir topluluktur; ve o topluluktaki bireyler putlara tapınmaktaydılar. Hatta o devirde, Kâbe'nin içerisinde 360 ayrı put vardı ve o topluluk bu putlara tapınarak yaşamaktaydılar birer putperest olarak... 8-10 hanif hariç...

Hazreti Rasulullah aleyhisselâm da, içinde bulunduğu o putperest topluluğun giyindiği gibi sarık, cüppe, entari giyinip, onlar gibi sakal bırakmış, onlar gibi yiyip içmiştir...

Peki, Nübüvvetinden önce o topluluğun bireyleri gibi entari, sarık giyinmiş, kuşanmış da; Risaletin gelmesinden sonra kendi giyim-kuşamında bir değişiklik yapmış mıdır?... Yoksa aynen öncesindeki gibi İçinde bulunduğu toplumun giyim kuşamına uygun şekilde mi giyimine devam etmiştir?...

Risaletinden sonra da giyim kuşamında bir değişiklik yapmayıp; önceden olduğu gibi, yaşamı boyunca içinde bulunduğu toplumun giyim kuşamına uygun hareket etmiştir...

O halde, Hazreti Muhammed aleyhisselâm bu konuda yeni bir giyim kuralı getirmemiş, bu konu önemli olmadığı için putperestlerin sünnetini yerine getirmiştir... Yani, Hazreti Muhammed aleyhisselâm yaşadığı devirde, içinde bulunduğu putperest topluluğun giyim-kuşam sünnetine göre hareket etmiştir...

Eğer Hazreti Rasûlullah, o süreçte, yaşadığı toplumun giyim kuşamına uymayıp ta, onlara karşı çıkıp, mesela şort giyse idi, o zaman, o karşı çıkıp ta değiştirdiği tarz kendine ait bir sünnet olurdu! Oysa, putperest topluma bu konuda karşı çıkmayıp, onların benimsemiş olduğu kurallara uygun hareket etmiştir...

Demek ki bugün, 1400 sene öncesinin kılık-kıyafetine bağlı kalmak, Hazreti Muhammed aleyhisselâm'ın değil, O'nun karşı çıkmadığı putperestlerin sünnetini yerine getirmek olur... Rasûlullah'ın kendine özgü sünnetine uymak değil!

Bundan da çıkan sonuç şudur:

Kur'an-ı Kerim'in hükümlerine ters düşmeyen konularda, içinde bulunduğun toplumun sünnetine uygun hareket etmek, "sünnet"e uygun olan davranıştır. "Sünnetin RUHU"nu anlayabilir ve değerlendirebilir isen eğer...

Dahası, şunu da düşünün!...

"Rasûlullah", yani "Allâh Rasûlü" diyoruz. "Allâh'tan aldığını irsal eden"...

132

"Allâh Rasûlü'nün sünneti" ise ancak "Allâh sünneti" olur!

Allâh sünnetinin ne olduğunu açıklayan Kur'an'daki hüküm ise şudur:

"Ve len tecide lisünnetillahi tebdiylâ -Allâh sünnetinde asla değişiklik olmaz" ayetidir...

İşte o "değişmeyen sünnet", Rasûlullah'ın da gerçek sünnetidir..."

* * *

◆ "DİN"İN TEMEL GERÇEKLERİ

18

PEYGAMBER Mİ (!?)

134

Kur'ân-ı Kerîmi anlamak istiyor muyuz?...

Kur'ân-ı Kerîmi doğru anlamak ve değerlendirebilmek istiyorsak, öncelikle Orada kullanılan kelimeleri olduğu gibi almak ve ilgili yerlerde oradaki orijinal kelimeleri kullanmak mecburiyetindeyiz.

Kur'ân tefsir veya meâllerini okurken, öncelikle şuna dikkat ediniz lûtfen... Eğer bir Kur'ân meâlinde **"Allâh"** kelimesinin geçtiği yerde **"TANRI"** kelimesi kullanılmışsa; **"Rasûl"** veya **"nebi"** kelimesi orijinalinde mevcutken bu **"peygamber"** diye tercüme edilmişse; kesinlikle biliniz ki, bu meâl sizi **Kur'ân** da işaret edilen hakikatlara ve sırlara erdirecek bir çeviri değildir!..

Böyle bir meâl ile asla, Hz. **Muhammed Mustafa** aleyhisselamın bizlere verdiği mesajı anlamamız mümkün olmayacaktır... O çeviriyi yapan, **O** kitaptan daha bir şey anlamamıştır ki, bize çevirisinden hayır gelsin!

Çeşitli yayınlarımızda **"Tanrı"** kelimesinin anlamının, **"Allâh"**

kelimesinin işaret ettiği anlam ile hiç bir ilgisi olmadığını; bu **"tanrı"** kelimesinin insanlara **"göktanrı"** dinini çağrıştırdığını açıklamaya çalışmıştık...

Bu gün de **"PEYGAMBER"** kelimesini **Kur'ân** çevirilerinde kullanmanın yanlışlığına dikkati çekmek istiyorum...

Bilmeliyiz ki, **Kur'ânda** kullanılan her kelime, çok özel bir seçimle ve çok kapsamlı ve derinlikli anlamlar ihtiva etmesi dolayısıyla kullanılmıştır...

"Peygamber" kelimesi İranlıların konuştuğu **Farsça** kökenli bir kelimedir; **Perslerin** **"tanrı"** anlayışıyla beraber kullanageldikleri çok eski bir kelimedir... Bu kelime Farsçada, Kur'ânda geçen hem **"nebi"** hem de **"rasûl"** kelimeleri yerine kullanılmaktadır. Dilimizde de böyle kullanılmaktadır.

"Tanrının elçisi" = "peygamber" anlamında olarak kullanılan bir kelimedir bu kelime..

Uzaydaki bir Tanrı'nın ya da Tanrısal gücün elçisi = postacısı anlamına "peygamber"!!!..

Oysa...

"Allâh" ismiyle işaret edilen, algılayabildiğimiz ya da algılayamadığımız her birimin varlığını, orijinini oluşturuyor esma ve sıfatlarıyla; Zâtına sınır getirmek de muhal!..

Bu demektir ki...

Kim **"Allâh"**a ermişse, afaktan=dıştan değil; varlığından, özünden, derûnundan, hakikatından ermiş; bilmiştir ki, ismiyle işaret edilen varlığı ismi-resmi bir hayâl; varlığı **"yok"**tan ibarettir; yalnızca var olan **"Allâh"** adıyla işaret edilendir!

Öyle ise, anlamamız gerekir ki, **“Allâh”** ismiyle işaret edilen, tüm boyutlarda esmâ ve sıfatlarıyla açığa çıkan; yanısıra da bunlardan münezze ve **“Ganî”** olan, olarak **“nebi”**, **“rasûl”** ve **“veli”** nin hakikatıdır...

Bu isimlerle vasıflarına işaret edilenler de, kendi varlıklarında, boyutsal olarak eriştikleri mertebenin hakikatını dillendirmektedirler. Yani bunlar, ötedekinin postacısı değil; **hakikatlarındakinin dilleridir!**

Gerek **“nebi”** ve gerekse **“rasûl”**, **“Allâh”** adıyla işaret edilenin esmâsından **“El VELÎ”** isminin zuhuru olan **“velâyet”** kemâlâtının mazharı olarak bu mertebeye kavuşmuştur.

Dünya yaşamında **“nübüvvet”** ve **“risâlet”** işlevini yerine getiren bu zevât, bu kemalâtlarını **“VELÎ”** isminin manasından alırlar ve ölümötesi âhret yaşamlarında da **“Velâyet”** kapsamında olan **“risâlet”** mertebesiyle yaşamlarına devam ederler...

“Allâh” adıyla işaret edilenin **“Nebi”** ismi yoktur; buna karşılık **“El Velî”** ismi **Bâkidir!**

“Nübüvvet” dünya yaşamı için geçerli olan bir işlevdir.

“Risâlet” hem dünya hem ölümötesi yaşam için geçerli olan bir işlevdir.

Her **“nebi”**, her **“rasûl”** ve her **“veli”** varlığını **“velâyet”** hakikatından alır..

Her **“nebi”** zâhiri itibariyle **“nebi”**, bânını itibariyle **“veli”** dir.

Geçmişteki her **“Rasûl”**, zâhiri itibariyle **“nebi”** olabilir veya olmayabilir; bânını itibariyle **“veli”** dir.

Her **“veli”** varlığını ve kemalâtını **“velâyet”** inden alır...

"Nübüvvet" görevi dünya yaşamıyla ilgili bir görevdir ve **"nebi"**nin âhret yaşamına intikâliyle son bulur... Esasen **"nübüvvet"**, **"hatemin nebi"** olan **Muhammed Mustafa** ile son bulmuştur; ondan sonra kıyâmete kadar başka **"nebi"** gelmez.

"Nebi"lerin bazıları aynı zamanda **"Rasûl"**dür... **"Risalet"** işlevi olan **"Rasûl"**lük ise kıyamete kadar geçerli bir görevdir.

"Nebi"lik geçicidir; **"Rasûl"**lük ise asâletendir ve dünyadan ayrılmakla son bulmaz, zira kendini tanımanın sonu yoktur ve dolayısıyla bu işlev sonsuz devam eder **"rasûl"**ler için... Bu yüzdendir ki bizler, **İslâm Dinini** kabul ve tasdik anlamında ifade ettiğimiz **"kelime-i Şehadet"**te Hazreti **Muhammed** aleyhisselamın **"Rasûl"** oluşuna **şehadet** ederiz; ki bu onun **sonsuz işleviyle** ilgilidir. Bu yüzden **"Abduhu"**dan sonra **"Nebiyihu"** değil, **"Rasûluhu"** deriz..

"Risâlet" ve **"nübüvvet"**, **"velâyet"**in içindeki üst sınıftır... Tıpkı **"askeriye"** genel tanımı içinde **"generaller"** sınıfı gibi...

"Nübüvvet", içinde yaşanan topluma, onlara âhret saâdetini kazandıracak olan yaşam şartlarını bildirmek ve o insanları bu şartlara göre yaşamaya davet etmek işlevidir.

"Risâlet", içinde yaşanan topluma, kendi hakikatlarını bildirmek ve bunun gereğini yaşayabilmeleri için gerekli olan çalışmaları ve yaşam biçimini tebliğ ederek, onlara bu yolda yol göstermektir.

"Ulül-âzm" ise hem **"nübüvvet"** hem de **"risâlet"** işlevini deruhte eden Zâtlara verilen isimdir.

"Velâyet", Hakikatını bilmek ve gereğini yaşamaktır.

Toplumla ilgili hangi işlevler **"nübüvvet"** kapsamında ise, o

işlevlere işaret edilirken **Kur’ân-ı Kerimde**, “**nebi**” kelimesi kullanılmıştır

Toplumla ilgili yani dışa dönük olarak, hangi işlevler “**risâlet**” kapsamında ise orada “**rasûl**” kelimesi kullanılmıştır...

Bireyin yaşamıyla ilgili olarak hangi kemalâtın yaşanmasına dikkat çekilmek istenmişse, orada da “**veli**” kelimesi kullanılmıştır.

Yani “**velâyet**” hakikatına dayalı bir şekilde, dışa dönük görev alan yüksek kemalât sahibi zevâtın bu durumuna “**nübüvvet**” ve “**risâlet**” adları verilerek, onlar, genel olarak içe yani kendilerine dönük kemalâtı yaşayan “**veli**”lerden ayrı bir sınıfta anlatılmışlardır.

138

Eğer bu tanımlamalar istikâmetinde yeniden okunursa ilgili âyetler, çok daha değişik boyutlarda manalar karşımıza çıkar...

Öte yandan...

Bir diğer tanımlama ile, şariat getiren “**veli**”lere “**nebi**”; şariat getirmeyip, insanları hakikatlarının gereğini yaşamaya davet edenlere “**rasûl**”, böyle bir davet görevi almamışlara da “**veli**” denilmiştir...

“**Velâyet**” babadan oğula geçen saltanat değil; kişinin Hakikati olan “**Allâh**” adıyla işaret edileni yaşamasının sonucudur.

“**Velâyet**” kemalâtının dayandığı hakikatın, bir “**nebi**” veya “**rasûl**”de tenezzülât hükmüyle açığa çıkan ilmine “**vahiy**”, velayet kemalâtının uruç hükmüyle bir “**veli**”de açığa çıkışına da “**ilham**” denilir.

“**Peygamber**” kelimesi kullanıldığında bütün bu işaret ettiğimiz gerçekler örtüldüğü gibi; bunların sonucu olan pek çok sırlar daha ehinden saklanmış olmaktadır...

Kur'ân-ı Kerimin Türkçesiyle ibadet olmaz!

Kur'ân-ı Kerimin Türkçeye çevirisi olmaz!

Kur'ân-ı Kerim anlaşılacak ve gereği yaşanmak için geldiği için de herkes anladığı kadarıyla, **"Benim anlayabildiğim kadarıyla Kur'an"** başlığı altında anladıklarını açıklar... Buna kim ne isim verirse versin...

"Tanrı"lar **"ulu"** olabilir...

"Allâh" ise **"ekber"**dir!

Bizim keşfimizin bildirdiği hakikat budur... Gerçeğini Allâh bilir!

Ves **Selâm**...

BÖLÜM 6

KUR'ÂN

"Arabîler, 'imanlıyız' dediler...

De ki : 'Siz imanlı değilsiniz!.. Ancak müslüman amelleri yapıyorsunuz!..'

Henüz bilinçlerinde iman yoktur!.. Eğer itaat ederlerse Allâh'a ve Rasulü'ne, yaptıklarınızdan hiçbir şey boşa gitmez."

(49.Hucurat: 14)

◆ "DİN"İN TEMEL GERÇEKLERİ

KURÂN'IN RUHU

Hız. **Muhammed** aleyhisselâmın “**Allâh Rasûlü**” olarak bize bildirdiği **İslâm Dinine** karşı olan bazı kişilerin, kutsal Kitabımız **Kur’ân-ı Kerîmin** “**RUHU**”nu “**OKU**”yamamaktan ileri gelen; şu eleştirel sorusu hayli sık karşıma gelmeye başladı...

Bu kişilerin eleştirel sorusu şu:

-Hz. Muhammed, 1400 küsur sene önce, yaklaşık 5000 kişinin yaşadığı ve çoğunluğunu ilkel düşünceye sahip insanların oluşturduğu bir topluluğa peygamber olarak gelmiştir! Kız çocuğunu büyüdüğünde ar olur diye diri diri kuma gömüp öldüren; kadının bir mal gibi sayısı sınırsız ölçüde alınıp satıldığı; kadının bir insan olarak görülmediği ve hiç bir hakkının olmadığı bu toplumda; sorular ve sorunlar elbette ki, o toplumun anlayış seviyesine göre şekillenmiş; o soru ve sorunların çözümü de Kur’ânın şekillenmesine vesile olmuştur.

Eğer Hz. Muhammed, o bölgede değil de Kutuplarda dünyaya gelseydi, peygamberlik döneminde tebliğ edeceği kitap, eskimoların yaşadıkları toplumsal şartlara, örf ve âdetlere göre oluşan soru ve sorunlara göre şekillenecekti...

Bu durumda, gene o Kitaba göre; yeni nebi ve kitap gelmeyecek olduğuna göre; insanlık, bu çağda, anlayış seviyesi ortada olan o topluma göre konmuş olan kurallarla mı yönetilecektir?.. Bu kurallar, o kitabı, bırakın çağlar ötesine hitabetmeyi, düne veya bugüne göre dahi geçersiz kılmaz mı?... Dünya genelinde yaşayan sayısız topluma 1400 küsur sene öncesinin anlayışına göre şekillenmiş kurallar ile nasıl hitab edilebilir; Kur'ân, insanları 1400 yıl öncesine mi döndürerek cennete sokacak?

Evet, son devir ateistlerinin, kendi ilmi seviyelerine dayalı bakış açılarıyla ortaya attıkları soru bu!

143

Bu fâkire **göre**.... Belki doğru, belki yanlış; ama sorunun cevabı şöyle...

Kur'ân-ı Kerîmin "RUHU"nu anlayanlara göre, bu **Kitap**, insanlık yaşadıkça, onlara ışık tutacak ve âhîret saâdetini sağlayacak bilgileri ihtiva etmektedir!

Ayrıca, çok büyük bölümüyle, cehennem ve cennet boyutlarında dahi sonsuza dek yararlanılacak bilgi ve yaşam gereklerini kişiye açmaktadır... **Kişinin kendi hakikatını; "ALLÂH"** ismiyle işaret edilenin ne olduğunu açıklamaktadır!

Daha önceki açıklamalarımda, **Kur'ân** içindeki bilgilerin bir kısmının "**nübüvvet**" kemalâtından, diğer kısmının da "**risâlet**" kemalâtından kaynaklandığını; "**risâlet**" kemalâtından kaynaklanan bilgilerin sonsuza dek gündemini koruyup, insanlara yeni açılımlar kazandırabileceğini belirtmiştim... "**Risâlet**" kemalâtından tebliğ olunan "**ihlâs**" suresi, "**Fatiha**" suresi gibi...

"Nübüvvet" kemalâtından kaynaklanan ve toplumsal yaşam içinde insanların davranışlarına yön veren; evlenme, miras,

şahitlik, kısas gibi konular ise, insan dünyada yaşadığı sürece gündeminde kalan ve kişinin ölümüyle birlikte, o kişinin gündeminden düşen hükümlerdir..

Şimdi burada, **Kur’ân-ı Kerîmin “RUHU”**nu farkedip; anlamaya çalışalım...

Kur’ân, insanları asırlar öncesi ilkel yaşama döndürme ve insanları geriye dönük yaşama sabitleyip, kilitlemeye dönük olarak mı bize tebliğ edilmiş bir kitaptır... Yoksa... İnsanları geleceğe hazırlanmaya, insanlara tekamül-gelişme yollarını göstermeye, en mükemmele yönlenmeye mi teşvik etmektedir...

Bu yüce kitabı en iyi anladığına inandığım kişilerin başında gelenlerden **Hz. Âli**, bu anlayışa dayalı olarak şöyle demiştir:

“Çocuklarınızı, yaşadığınız devre göre DEĞİL; yaşayacakları devre göre yetiştiriniz!”

Yani, çocukluğu ve gençliği Hz. **Muhammed** aleyhisselâmın yanında geçip; **Kur’ân “ruhu”**nu **O’ndan** edinmiş olan Zâtın bakış açısıdır bu **geleceğe dönük yaşam tarzı ve bakış açısı...**

Eğer, **“nübüvvet”** çesmesinden toplumu sulayan hükümlere bakılırsa... Bunların hepsi, geçmişte ve o sıralarda, âdeta insan yerine bile konmayan, o güne kadar **ticari seks metaı** hükmündeki dişilere, **kadınlık haklarının** edindirilmesi amacına dönüktür! Onların, ticari mal olarak görülmeleri yasaklanmış; onlara **eş** olarak belirli haklar edindirilmiş; toplumda sözü geçmezken, **“şahit”** olma hakları teslim edilmiştir; **mirastan pay alma** hakları oluşturulmuştur!

Şimdi lûtfen izân ve basiretle, anlamaya çalışarak şu gerçeği farkedin:

Kur'ân, "RUHU" itibariyle, eskide kalmayı önlemek, geriye dönüşü durdurtmak, haksızlıkları ortadan kaldırmak, insanları sürekli ileriye dönük değerlendirme yapmaya teşvik amacıyla hükümler getirmiştir!

AYRICA... Benim kişisel kanâatim olarak, kimseyi bağlamaz; fakat **Kur'ânı daha gerçekçi değerlendirmeye** vesile olur diye düşünerek belirtirim ki...

Kur'ân bu hükümleri getirirken, dememiştir ki; bu hakları arttırıp eşitliği sağlamayın, burada kalın ve ileriye gitmeyin, kadınlar ikinci sınıf olarak kalsın; tekâmül etmeyin!

145

Sayırsız **dişi alma** hakkını, bir aşama olarak, dört ile sınırlarken; **tek eşle** yaşamının çok daha yararlı olduğu yolunda uyarısı vardır; ve bu **hedef** olarak gösterilmiştir...

Zekât, asgari insanların hakkı olarak gösterilirken, sadaka adı altında varlığındakileri olabildiğince insanlarla paylaşmanın faziletinden söz edilmiştir...

Yani, **kadına edindirilen haklar**, nihai son hak, son sınır değil; toplumun, erkeklerin ve kadınların tekâmülü nisbetinde, geliştirilecek haklar manzumesinin temelidir...

Söz hakkı olmayan kadına, iki kadından biri olarak **"şahit"** olma hakkı kazandırılmış ise; bu ebeden bu kadardır, anlamında değil; kadının kendini geliştirmesi oranında erkekle eşit hakları olabileceğine işaret anlamındadır, kanaatimce!.. **"Söz hakkı olmayanın"**, hiç olmazsa ikisi bir arada insan olarak yaşayıp, **"şahit olmasına"** olanak sağlanmıştır.. Ama zaman içinde toplum olarak, kadının değerini anladığınız zaman; **onun da sizin gibi Allâh kulu olduğunu, insan olarak ve "HALİFE" olarak yeryüzünde yer aldığını** farkettiğiniz zaman, tek başına, erkekle aynı haklara sahip olmasını engellemeyin,

anlamında olarak...

Bir toplum, kadına bir erkekle beraber tek başına şahid olma hakkı tanıyorsa, bu asla Kur'ânın "RUHU"na ters düşmez anlayışına göre; ve hatta evlâ olan da budur!

Mirasta payı olmayan kadına, hiç değilse erkeğin yarısı kadar hak edindirilirken o günkü şartlara göre; bu demek değildir ki, **sakin ola fazlası verilmeye!**. Aksine eşit pay verilmesi, toplumun, Kur'ân "RUHU"na göre gelişme göstermesinin işaretidir..

Yani, Kur'ân "RUHU", geriye dönmeye taban sınır getirmiş bu hükümlerle; fakat ileriye doğru uygulamaları asla sınırlamamıştır; anlayışına göre...

146

İşte getirdiği, ileriye dönük sınırlaması olmayan insan haklarıyla; ihtiva ettiği bu ilerisi açık anlayış dolayısıyla, artık Kur'ândan sonra yeni bir kitap gelmesine gerek kalmamış ve Hz. Muhammed aleyhisselam "hatemin nebi" olmuştur!

Ölüm ötesi yaşam şartları ve Allâh'ı bilme yönleri itibariyle risalet yollu sistemi açıklayan Kur'ân; "nübüvvet" yoluyla da insan haklarını o günün şartlarında olabildiğince iyileştirmiş, geliştirmiş ve bunları asgari-taban sınır olarak tesbit edip; bunun zaman içinde daha da geliştirilmesini yasaklamamıştır!

İşte bu temel prensip, anladığım kadarıyla, "Kur'ânın RUHU"dur; ki, O Azîz Kitabın, sonsuza dek geçerliliğini; ve başka bir kitap gelmesine ihtiyaç duyulmamasını temin etmektedir!

◆ "DİN"İN TEMEL GERÇEKLERİ

KURÂN'I "OKU"MAK

148

“**Kur’ân-ın RUHU**” başlıklı yazıda anlatmak istediklerimizi yanlış yorumlayan bazı anlayışı kıtlara, konuyu daha açıklıkla anlatmak gereği çıkınca, tekrar aynı konuya eğilmek mecburiyeti ortaya çıktı..

Arap harfleriyle (manasını bilmeden de olsa) kelimeleri okuyabilmek, günümüzde “**Kur’ân okumak**” zannedilmektedir... Bazıları da, meâl okumayı “**kuran okumak**” diye yorumlamaktadır.. Bunlar, **Kurân “oku”**manın ön aşamalarıdır, ancak...

Oysa bu tarz okuyuşlar, **Kur’ân-ı “OKU”mak** sayılmaz kanaâtimce!

Sistemi “OKU”maktan sözettığımız, gibi...

Kur’ân-ı “OKU”maktan da sözedilebilir...

Kur’ân-ı “OKU”mak nasıl olur?

Kur’ân-ı “OKU”mak, “**Kur’ân-ın RUHU**”nu algılamakla mümkündür!

"Kur'ân-ın RUHU"nu algılamak ne demektir?

Kur'ân-ı kerîm insanlara **hangi amaçla** nâzil olmuştur?

Kur'ân-ı kerîm insanlara **neler kazandırmak** için nâzil olmuştur?

Kur'ân-ı kerîm, insanları **nasıl bir yaşama hazırlamak** amacıyla nâzil olmuştur?

Kur'ân-ı kerîm insanlara **hangi özelliklerini bildirmek** amacıyla nâzil olmuştur?

Kur'ân-ı kerim, insanları, bir yaşam biçiminde sabitlemek, kilitlemek; onlara tekamülün kapılarını kapatmak için mi nâzil olmuştur; yoksa sürekli gelişmenin yollarını göstermek; farkında olmadıkları, ya da ellerinden alınmış hakları edindirmek; sonunda, kadın-erkek birarada "Halife" olmanın özelliklerini yaşamalarının çarelerini bildirmek amacıyla mı nâzil olmuştur?

Kur'ân-ı kerimin nâzil olan âyetleri, insanlara, birbirlerinin haklarına saygılı bir şekilde fakat sürekli ileriye dönük bir biçimde yaşamayı mı amaçlayan mahiyettedir; yoksa onları geriye döndürmek için mi gelmiştir?

İşte bu soruların cevaplarını doğru olarak verebilirsek, **"Kur'ân-ın RUHU"**nu algılamaya başlamış oluruz; bundan sonra da, bize **Kur'ân-ı kerîmi "OKU"**manın kapısı açılır, kilidi çözülür!

Biz, **yanlış anlayışımız** dolayısıyla, Kur'ân-ı bloke etmiş, zincirleyip kilitlemiş ve çağlar öncesinin kutsal kitabı haline getirmişiz!.. Oysa **Kur'ân-ı kerim, "RUHU" ve HEDEFLERİ** itibariyle, insanlık yaşadıkça onlara ışık tutup yol gösterecek özelliklere sahiptir ki; bu yüzden de **"ZAMANÜSTÜ"** Kitap

durumundadır!

Kur’ân-ı Kerimi, geldiği toplumlara yaptırdığı aşamalarla bloke edip; “insanlığa edindirdikleri orada bitmiştir; dolayısıyla o çağa ait bir kitaptır”, diye kayıtlamak, **Kur’âna büyük zulümdür**; bu da **“Kur’ân RUHU”nu algılayamamaktan ve Kur’âni “OKU”yamamaktan** kaynaklanan bir olgudur!

Kur’ân, zekat bahsinde 40’ta bir verin derken, 20’de bir vermeyi yasaklamamaktadır! Bu en alt sınır olarak, asgari-taban rakkam olarak vurgulanmaktadır...

Kadının hiç miras hakkı yokken, onlara asgari-taban pay olarak, yarım hisse kazandırılmıştır... Ama sen bire-bir erkekle eşit hisse tanırırsan, bu asla **Kur’ânın RUHU”na ters düşmez**; ayrıca **Kur’ân bunu engellemez, hatta “RUHU” itibariyle bunu öngörür!**

Yani, **Kur’ânda verilmiş bulunulan haklar, asgari-geri dönülmez haklar** olarak mütalaa edilir; **bunun daha arttırılamıyacağı yolunda da ne bir âyet vardır; ne de Allâh Rasûlünün buyruğu!**

Bizler, **Kur’ân-ı kerîmin “RUHU”nu algılayamadığımız için, Kur’ân-ı “OKU”yamamakta**; bu yüzden de, âyetlerin lafzında kalarak, bize verilen mesajı anlıyamamaktayız!

Bundan sonra da kalkıp, **Kur’ân-ı kerîmi** bu anlayışsızlığımızla **BLOKE** edip, “günümüze hitap etmemektedir”, diye ahkâm kesmekteyiz!

İnsanlar bir yasa yapmaya gerek duyduklarında, o yasayı çıkarmaya duydukları **gerekçe, o yasanın ruhudur!** O ruha göre, o düşünce tarzına göre, uygun anlatım şekli bulunur ve cümlelendirilir ve böylece yasa maddesi meydana gelir... Hakim yasayı uygulayacağı zaman, olay ile, o olayı

değerlendiren bakış açısı arasındaki bağlantıyı kurar ve yasanın oluşmasına sebep olan **gerçeği esas alarak**, olayı değerlendirir.

Hâkim, yasayı, ruhuna uygun olarak değil de, lafzına göre değerlendirip karşısındaki olaya hükmederse, büyük olasılıkla yanlış yapabilir!. Çünkü değerlendirmede esas, **yasanın lafzı değil ruhu** olmalıdır.

Yasalar, ruhuyla var olan varlıklardır; yalnızca lafzıyla var kabul edildiği zaman, amaçtan SAPMA meydana gelir!! Hâkimin vicdanı, yasanın, ruhuyla olayı değerlendirmeyi sağlamak içindir!

151

İşte **Kur'ân-ı kerîmi "OKU"mak** için de, âyetlerin o olayda hangi amaçla, erkeğe veya kadına ne kazandırmak gayesiyle nâzil olduğuna bakmak ve ona göre değerlendirme yapmak gerekir!

Dünyada, insanlık tarihinde en büyük devrimleri oluşturmuş olan **Kur'ân-ı kerîmin** bu "**RUHU**"nu algılayamıyarak, lafzında kalıp; işte insanlara kazandırdıkları bundan ibarettir; bunun ötesini de vermemektedir; yasaklamaktadır; demek en büyük **gaflet ve zulümdür!**

Köleliğin yerleşik olduğu toplumda, insanları kölelikten azad etmenin en büyük ibadetten sayılacağını anlatan ve böylece köleliğe son vermeyi amaçlayan bir bakış açısını; İslâm, köleliği kabulleniyor, diye empoze edip, **gerçeği saptırmak yalnızca ardiyetlilikle** tanımlanabilir.

İnsan haklarına tecavüzü engelleme dışında, **hiç bir konuda zorlayıcı olmayan İslâm Dinini**; Rasûlüne dahi, "**sen onlar üzerine zorlayıcı değilsin**" âyetine rağmen, zorlayıcı ve baskıcı bir Din anlayışı diye itham etmek çok büyük bir haksızlıktır ve

Kur'ân "RUHU"nu hiç algılamamış olmanın açık bir ifade şeklidir!

Dünyada, en geniş şekliyle **demokrasi**, yalnızca **İslam Dini** prensipleri içinde vardır; çünkü hiç bir konuda **insanlara zorlama yoktur Kur'ân-ı kerîmde!**

Kur'ân-ı Kerim, insanlara geleceklerinin huzur ve saadet getirmesi için **gerekli olan fikirleri TEKLİF EDER**; bunları uygulayanların kazançlı çıkacağını; uygulamayanların da karşılaçıkları şartlar dolayısıyla büyük pişmanlığa düşeceklerini ve bunu asla telafi edemeyeceklerini bildirerek; yapmaları gerekenleri bildirir... **Bundan sonra ne bir ferdin, ne de devletin kişi üzerinde bunları uygulama konusunda ZORLAMA yetkisi yoktur, İslam Dininin "RUHU"na göre...** Çünkü herkes, kendi akli ve mantığıyla bu teklifleri değerlendirecek; dilediğini, kimsenin baskı ve zoru olmadan yapacak; sonucuna da katlanacaktır!

152

Gâfillerin veya câhillerin **Kur'ân-ı kerîmin "RUHU"nu** okuyamamaktan dolayı edinmiş oldukları yanlış kanaâtler, **İslâm Dini'ni** bağlamaz!

Kur'ân-ı kerîmi "OKU"yamayanların yanlış yorumlarına kapılıp, İslâm'dan ve Kur'ândan mahrum kalmanın mâzereti olmaz!

Her FERD, Kur'ân-ı "OKU"mak ve İslâm Dinini bizatihi öğrenmekle mükelleftir, kendi geleceği açısından; yanlışları hakkında, çevremdeki müslümanlar böyle yapıyorlardı, mazereti asla geçerli değildir; Dini, **müslümanlara bakarak değil, Kur'ân-a bakarak öğrenmek** herkes için farzdır... Bunu yapmayan sonuçlarına âhîrette katlanır!

Öyle ise, artık farketmeliyiz ki...

Kadın-erkek tüm inananlara "Halife" olarak yaratılmış

bulduklarını farketirmek ve gereğini yaşatmak için; ölümötesi yaşam şartlarını bildirip, ölümötesi yaşamın güzelliklerinin elde edilmesinin öğrenilmesi amacıyla nâzil olmuş bulunan **Kur'ân-ı Kerimi "OKU"mak ve değerlendirmek**, kişinin kendisi için yapacağı en yararlı çalışmadır... Dileyen bunu yapar, semeresini elde eder; dileyen de önemsemez ve sonuçlarına âhirette katlanır!

Ne "**ALLÂH**" ismiyle işaret edilenin, ne de **Rasulü Muhammed Mustafa** aleyhisselamın, bizlerin ne imanına ne de imanın gereği olan fiillerimize ihtiyacı yoktur; herşey ferdin geleceğiyle ilgili olarak FERDE teklif edilmiştir...

Ne mutlu **Kur'ân-ı Kerimi "OKU"yup gereğiyle yaşayabilenlere.**

BÖLÜM 7

İMAN

◆ "DİN"İN TEMEL GERÇEKLERİ

21

CEHENNEMDEN NEYLE ÇIKILIR

156

Geçtiğimiz 96 yazındaki üç aylık Londra seyahatim sırasında, Cuma günleri Londra Türk Radyosunda 2'şer saatlik canlı yayında bu konularla ilgili pekçok konuşma yaptım; bu arada gelen soruları da bilgim kadarıyla cevaplamaya çalıştım...

Gelen sorular içinde iki tanesi bir hayli enteresandı...

Birinci soru şuydu:

-İnsanların bir kısmı niçin ebedî olarak cehennemde kalacak; oradan çıkıp cennete giremeyecek?

İkinci soru da şuydu:

-Bütün müslümanlar Allâh'ın varlığından sözedip duruyorsunuz! Hiç Allâh'ı gören var mı insanlık tarihinde, ki buna biz de inanalım?

Önce şu gerçekleri vurgulayalım...

İstisnasız bütün insanlar mahşer denilen genel toplanma ortamından sonra cehennem diye adlandırılan ortama gireceklerdir... Bundan sonra **iman** sahipleri oradan çıkacaklar

ve cennet ortamına geçecekler; **imani** olmayanlar ise cehennem ortamında ebedî olarak kalacaklardır! Yani cehennemden çıkıp cennet ortamına geçmek, kişinin ameline, çalışmalarına bağlı olmayıp; tamamiyle iman konusuyla ilgilidir!

Cehennemde kalış süresi ile cennetteki mertebesi ise, tümüyle dünyada yaptığı fiillerine, çalışmalarına bağlıdır!

Cennete girmek niçin imana bağlıdır?... Bunu açıklamaya çalışayım...

Bir kısım felç olayları vardır ki, bunlar tamamiyle psikolojik kökenlidir! Bedende patalojik hiç bir problem olmamasına rağmen, kişi kendisinin felçli olduğunu ve bir daha asla yürüyemeyeceğini **vehmederek**; tekerlekli sandalyesinde cehennemini yaşar! Hastalık hastası diyebileceğimiz kişiler kendilerini **etki altında tutan vehim gücü yüzünden akıllarını yeterince değerlendiremez**, çeşitli kaabiliyetlerini kullanamaz; ve böylelikle de hayatlarını ızdıraba dönüştüren cehennemden çıkamazlar!

"AKIL ve İMAN" isimli kitabımızda geniş bir şekilde anlattığımız gibi insan, hayatını cehenneme çeviren vehim gücünün üstesinden akılla gelemmez! **Vehim kuvveti** yani **"yoku var sanıp, varı yok sayma"** özelliğinin üstesinden gelecek olan insandaki güç akıl değil, imandır! Vehim, akıl ve ona dayalı olan tefekkür mekanizması üzerinde rahatlıkla tasarruf ederken, fiilleri direkt yoldan etkileyen iman karşısında daima yenik düşer! İşte bu yüzden ki **"Dini"** anlaması için akıllıya teklif yapılmış ve iman ederek yürümesi önerilmiştir!

İnsanın, gerek dünya yaşamındaki cehennemî sürec, ve gerekse de ölümötesi yaşamındaki cehennemi, hep onda galip gelen **vehim kuvvesinin sonucudur!** Bunun sona erdirilmesi

ise yalnızca **iman kuvvesi** ile mümkündür!

Bedeninde fiziki bir arıza olmadığı halde kendini felçli sanan kişi inanacağı kişiyi buldumu yürür! Evhamlı kişi, iman edeceği insanla ya da bilgiyle karşılaşırca ızdırabı sona erer..

En dar kapsamlı anlamıyla **“Allâh’a iman”** da, kişiye karşılaştığı zorlukları, **“Allâh”a ait özelliklerin kendisine o konuda yardımcı olacağına ve kendisini o konuda selâmete çıkaracağına iman”** sonucunu getirir! Kişi bu iman ile kendisinde cehennem ortamından çıkacak gücü bulur! İsterse zerre kadar imanı olsun! Ama kişinin böyle bir imanı yoksa, kendisini bildiği güçlerinden ibaret sayıyorsa, **“Allâh”ı anlamamışsa ve iman etmemişse; özündeki Allâh’a ait kuvvelerden mahrum kalacağı için”** edediyyen cehennemden çıkamayacaktır! İman etmediği için başkası da, kim olursa olsun ona bu konuda yardım edemeyecektir! Akli vehim gücünün etkisi altında olduğu için kendisinin asla yürüyemeyeceğini sanan kişi gibi!

158

Yani ebedî olarak cehennemde kalacak olanlar, yaşamlarını yöneten **vehim kuvvetinin etkisi altından kendilerini kurtarıp, iman etmeden yaşadıkları için** sonsuza kadar cehennemde kalmaya mahkûm olmaktadır!

* * *

Gelelim ikinci sorunun cevabına...

Bu soruyu soran kişinin yürüttüğü mantık şuydu...

Gözle görülmeyen şey yoktur!!!...

Allâh denilen obje de gözle görülmediğine göre; öyle ise yoktur! Madde dünyasının içini açtığımızda Allâh’ı göremiyorsak, Allâh yoktur ve biz onun varlığını kabul

edemeyiz!!!

Radyo programı sonunda sorulan bu soruya detaylı cevap verme imkânım olmadığı için onu şu soruyla cevapladım:

-Madde dünyasında Allâh'ı göremediğinizi söyleyerek,"yok"luğuna hükmediyorsunuz..! Kullanmakta olduğunuz bu mantıkla bakmaya devam edersek... Operasyonla beynini açtığımızda içinde "akıl" ismiyle işaret edilen şeyi göremiyoruz! Aklını göremediğimize göre, sizin akılsız biri kişi olduğunuza mı hüküm vermeliyiz?

Telefon kapandı!.

159

Bu soruyu soran kimsenin yanlışı şu idi...

Çeşitli yanlış bilgilerden oluşan düşünüyü dünyasında, ötede bir tanrı varsayıyor; ve ona müslümanların kullanmakta olduğu **"Allâh"** ismini etiketliyordu!. Pek çok **"müslümanım"** diyen gibi, **Kur'ân-ı Kerîmin açıkladığı "Allâh"** ismiyle işaret edilen varlıktan habersizdi!

Kısacası, kafasında tahayyül ve tasavvur ettiği **tanrısına "Allâh" diyor**; sonra da böyle saçma bir şeyin olamayacağına hükmederek, onun yokluğunu iddia ediyordu!. Yani, hakkında hiç bir bilgisinin olmadığı şey değil, kendi varsaydığı tanrısı idi inkâr ettiği!

Ve esefle söylemek gerekir ki, müslüman olmayanların veya kendini müslüman kabul edip de **"Allâh" ismiyle işaret edileni eleştirenlerin** hepsi de, yalnızca kendi kafalarında varsaydıkları tanrılık vasıflı hayallerini dile getirmektedirler!

"Allâh" ismiyle işaret edilen ise bu gibi ilkel tanımlamalardan beridir!

İMAN BİLGİSİ İMAN MIDIR

160

Yaşamımız içinde din konusu bir hayli geniş yer kaplar...

Pek çoğumuz, hiç bir uygulaması içinde olmasak bile, Dinimize sahip çıkar, hiç lâf söyletmeyiz...

İyi hoş da, “**Müslümanım**” demekle, müslüman olunabilir mi?...

“**Müminim**” demekle mümin olunabilir mi?...

Öncelikle şunun üstünde duralım... “**Müminim**” kelimesinin anlamı nedir?... Bu kelimeyi niçin söyleriz?... Bu kelimeyi söylerken neyi bilmemiz; ve söylendiğinde neyi anlamamız gerekir?

Öncelikle bilelim ki... “**İman**” **fitrî bir özelliktir!** Sonradan edinilmez! Sonradan açığa çıkabilir; fakat sonradan edinilmez!

“**İman**”ın kişide açığa çıkması ne demektir?..

Kişinin, kendisinde vehmettiği bireysel bilinci ötesindeki **TEK Bir gücün**, herşeyi dilediği gibi oluşturduğunu, basiretiyle görmesinin adı “**iman**”dır..

“iman” cehennem boyutundan kurtulup cennet boyutuna geçmeyi sağlar; **“islam”** ise, cehennem boyutunun yakışından olabildiğince çabuk kurtulup, girilesi ise, cennette yüksek mertebeli bir yaşam edinmeyi getirir!

“Nebi ve Rasûllerin getirdiklerine iman” ise, **bu anlattığımız “iman” kavramı içinde, Tek Bir varlığın, elçilik boyutu diliyle, kendi sistemini açıklaması kapsamında mütalaa edilir..**

Afrikanın ortasındaki peygamber duymamış bir yerli dahi, birinci şıkta anlattığımız **“iman”** kendisinde açığa çıktığında cennet boyutuna ulaşabilir...

161

Buna karşılık, müslüman ortamında ömrü secdede geçmiş nice kişiler bu **“iman”** fitratlarında olmadığı için, **“taklidi iman”**la yaşarlar; ve **“imansız”** olarak ölümötesi boyuta geçebilirler...

Öncelikle **“iman”**’ın birinci şıkkı üzerinde biraz daha duralım..

“İman” sahibi cehennemden geçer, fakat yanmaz!... **“Yanma”** olayı kesinlikle bilelim ki, **“imansızlıktan”**dır!. **“Yanma”, seni üzen, sıkan, bunaltan, yaşamından nefret ettiren; kurtulmak istediğin içinde bulunduğun “hâl”dir!**

Herşeyin Tek’in takdiri, dilemesi ve yaratmasıyla meydana geldiğini; olanın, olandan başka türlü olmasının da mümkün olmadığını idrak eden basiret, bunu, kendisinde açığa çıkan **“iman nuru”** ile yaşayabilmekte ve kavrayabilmektedir! Bu **“iman”**’la da, peygamberi görmemiş, duymamış olsa bile **sonuçta** cennet boyutunun bir ferdi olur!...

“Ben müminim” sözünü, dilin söylemesi önemli değildir; **“hâl”**inin dilegetirmesi gereken sonucu getirir!

“Ben müslimim” sözünü dilin söylemesinin değeri yoktur; tâ

ki “**fiil**” bunu dillendirmedikçe!

Daha önce de çeşitli açıklamalarımızda belirttiğimiz üzere “**ALLÂH**” kelimesi bir isimden ibarettir; ve burada önemle üzerinde durulması zorunlu olan mana bu ismin işaret ettiği kavramdır...

Neye, nasıl iman düşüncesinin, bizden açığa çıkması önemlidir; öyleyse bunun içinde bizim “**iman**” kelimesinin manasını nasıl anlamamız gerektiği üzerinde durmamız gerekmektedir...

“**İman**” tüm insanlığı kapsayan yönüyle anlaşılır bir...

“**İman**” tüm peygambere inananları kapsayan yanıyla anlaşılır iki...

162

“**İman**”, tüm insanları kapsayan ve sistemi en kalın çizgileriyle farketmeye dönük şekliyle, **fitrî bir özellik** olarak kişide açığa çıkabilir ki; bu onun, uzun arınmalardan sonra, neticede cennet boyutunu yaşamasına yolverir; peygamberi hiç tanımasa da!

“**İman**”ın peygamberi kabullenmiş olanlara taâlluk eden yanına gelince...

Esas olarak peygamber’e iman, “taklidî iman”ın bir bir koludur!.

Kezâ, peygamberin bildirdiklerine iman dahi, “**B**” sırrının ifade ettiği anlam kapsamında “**ALLÂH**” ismiyle işaret edilene olmadığı sürece, “**taklidî**” imandır!

“**Taklidî iman**”ın, “**Tahkik**” sonucu “**îkân**”a dönüşmesi ise yalnızca “**B**” sırrının kavranılıp yaşanmasıyla mümkündür!

Burada önemle üzerinde durmamız gereken husus şudur...

"İman"ın bilgisinin yeterli olmayıp; iman bilgilerinin yüklendiği bilgisayarın cennet boyutunu yaşayamayacağı, gerçeğidir...

Sizin hatırlayamayacağınız kadar detaylı iman bilgisini bir PC'ye yükleyebilirsiniz; ve her an o PC, bunları sesli ve yazılı olarak tekrarlamaya hazırdır... Ama o, imanlı bir insan değildir!...

Şimdi **"iman"** niçin gereklidir sorusunun cevabına dönelim ve kısaca bunu görelim...

Az önce demiştik ki, **"iman"**, **Tek bir Fâtır ve Yaratıcının dilediğince yarattığı olaylar içinde yaşadığımızı kabullenmektir...**

163

Böyle olunca... **Artık kişi yaşamda yersiz veya yanlış veya olmaması gereken etiketli hiç bir şey göremez! Çünkü Tek Bir, dilediği gibi herşeyi yaratandır, ve yarattığında dilediği gibi seyredendir!...**

Bu anlayışın sonu, kişinin herşeyden razı olması sonucunu getirir ki, artık onun için **"yanma"** yani **"cehennem"** boyutu bitmiştir... Cehennem ateşi ona, **"ey imanlı üzerimden çabuk geç, iman nurun ateşimi söndürüyor"** demeye başlar!... Zira cehennemın tüm ateşini söndüren nur, iman nurudur!

Burada dikkat etmemiz gereken şey şudur...

İman bilgisi değildir **"yanma"**yı söndüren! İman yaşantısıdır!

İman yaşantısı demek, kişinin idrak ettiği iman gerçeği istikametinde düşünüp, olayları ve yaşamı **"iman nuru"**nun aydınlattığı şekilde değerlendirmesidir...

Kişi yaşamı ve olayları, ya iman nuru ışığında değerlendirir ve **"Radiye"** nefis noktasına ulaşır; ve imanlı bir kişi olarak en

azından bu mertebede yaşar... Ya da “**iman**” yetersizliğinin getirdiği ateşte yana yana, sonunda yanmaz olur!.

“İman bilgisi”, iman değildir!

Çünkü, “**iman**” getirdiği yaşantıyla; a) insanın yanmaktan kurtulup cennet boyutunu yaşamasına yolaçar; b) Varlığın her zerresinde Allâh adıyla işaret edileni müşahede ederek, cennetüstü, târifi mümkün olmayan bir boyutun açığa çıkmasına vesile olur!

İman bilgisi ise, eşeğin sırtındaki ilim kitapları yükü gibidir... İnsan hem iman bilgisini taşır beyinde ve dilinde; hem de yanmaya devam eder olaylar içinde yaşamı boyunca!... Bu neden böyle oldu, keşke olamasaydı, suçlamaları içinde ve bunun getireceği başka duygu alevleri içinde yanarak!

164

İnsan’a “**iman**” bilgisinin verilmesinin amacı, onun taşınması değil, anlamının yaşanmasıdır!

Eğer “iman bilgisi”ni taşıyarak yaşıyorsanız, sizin yaşam boyu yanmanız asla bitmeyecek; yanarak boyut değiştirip; yaşamınızı ebeden yanarak sürdüreceksiniz... Sizde “iman” açığa çıkmadıkça da, bu böylece sürüp gidecek!

“İman”lı iseniz, bunun da alâmeti, “yanma”nızın bitmiş olması; yaşamda olan hiç bir varlığı, hiç bir nedenle “suçlamamanız”dır!... Artık bu idrakın gereğini sürekli yaşar; cennet boyutundaki “seyr”inizi sürdürürsünüz...

Bunun ötesinde “**B**” sırrı da açılmış ve gereğini yaşar hâle ulaşımsanız; artık yalnızca şunu söyleyebilirsiniz.

“Seyreden ol kendi oldu”!

* * *

“Allâh için” = “fiysebillah” ne demektir?

Özündekini hissetmenin; ve gereklerini ortaya koymanın yaşanmasıdır!...

Allâh ahlâkıyla yaşayıp, Allâh bakışı ve değerlendirmesiyle, yakınındakini-uzagındakini ve dahi tüm yaratılmışları değerlendirmek demektir!

Karşındakini Allâh'a erdirmek; böylece Allâh rızasının onda açığa çıkması için, tüm varlığıyla çaba göstermek demektir!

“Allâh için beraberlik” demek, bu amacı paylaşan “biraradalık” demektir!

165

Kişinin **özündeki “Allâh”**tan ve bunun sonuçlarını yaşamaktan **“gâfil”** olması, onun **“gazaba uğramış olması”** demektir!

Gelecekte beklenen ateş ya da işkence olaylarını **“gazap”** sanarak; insanın **yaşadığı andaki “gazap”**tan gafleti ise, **“Allâh gazabına uğramış olmasının”** açık yaşantısıdır!

“Allâh gazabına dûçar olmuş” kişi, özündeki Allâh'ı tanıyamamış ve bunun gereğini hâlâ yaşayamamakta olan” insandır!

Bunu idrâk edememek de gazaba uğramışlığın bir başka belirtisidir!”

* * *

23

NİYE İMAN

166

“Allâh için” = “fiysebillillah” ne demektir?

Özündekini hissetmenin; ve gereklerini ortaya koymanın yaşanmasıdır!...

Allâh ahlâkıyla yaşayıp, Allâh bakışı ve değerlendirmesiyle, yakınındakini-uzağındakini ve dahi tüm yaratılmışları değerlendirmek demektir!

Karşındakini Allâh’a erdirmek; böylece Allâh rızasının onda açığa çıkması için, tüm varlığıyla çaba göstermek demektir!

“Allâh için beraberlik” demek, bu amacı paylaşan “biraradalık” demektir!

Kişinin **özündeki “Allâh”**tan ve bunun sonuçlarını yaşamaktan “**gâfil**” olması, onun “**gazaba uğramış olması**” demektir!

Gelecekte beklenen ateş ya da işkence olaylarını “**gazap**” sanarak; insanın **yaşadığı andaki “gazap”**tan gafleti ise, “**Allâh gazabına uğramış olmasının**” açık yaşantısıdır!

“Allâh gazabına dûçar olmuş” kişi, özündeki Allâh’ı

tanıyamamış ve bunun gereğini hâlâ yaşyamamakta olan” insandır!

Bunu idrâk edememek de gazaba uğramışlığın bir başka belirtisidir!”

* * *

Evet, daha önceki yazılarımızda, bu konuya çok ağırlık vermiştik..

İnsan yaşamındaki en önemli konu olduğu için, bu hafta da gene bu hususu, bizden açığa çıkan kadarıyla açıklamaya devam etmek istiyorum...

167

Kişide, ya **iman açığa çıkmıştır** ve **bunun getirmiş olduğu bakış açısıyla yaşar** kısmetindeki kadarını; bu yüzden **“said”=“Mutlu”** derler ona; çünkü ebedi yaşamında son durağı **“cennet”** boyutu olacaktır!...

Ya da fitratında **iman yoktur**; **bunun getirdiği bakış açısıyla yaşar**; ve o bakışa göre fiiller, davranışlar ortaya koyar; bu yüzden **“şakî” = “mutsuz”** derler; çünkü ebedi yaşamında son durağı **“cehennem”** boyutu olup, hayatı **“yanarak”** devam edecektir!

Kişinin fitratındaki **“iman”**, o kişiye er-geç, **olayların ve fiillerin yaratıcısının Allâh** olduğunu; **Allâh’ın dilediği gibi, mülkü olan, her zerrede tasarruf etmekte** olduğunu idrak ettirerek; kişinin o olaydan dolayı yanmasına son verir! **“Kalpler Allâh’ın hatırlanmasıyla tatmine ulaşır, yatıştır”** uyarısını hatırlıyalım burada...

İman veya imansızlık beyindeki bir değerlendirme merkezinin açılıp açılmamasındandır... Hatta diyebilirim ki, **“iman” geni** vardır kanâatimce!. Eğer beyin, **iman ışığıyla olayları**

yorumlarsa, değerlendirmesi başka olur; iman ışığından mahrum olarak yorumlarsa değerlendirmesi başka olur!

Biz dışarıdan, kişinin bu geni taşıyıp taşımadığını bilmeyiz!... Ancak davranışları, o an için bize kısmî bir gösterge olabilir...

Buna rağmen biz, fiili itibariyle, bu iman nurundandır, veya imansızlığın sonucudur desek dahi; onun daha sonraki bir süreçte **hangi idrak içinde boyut değiştireceğini** bilemediğimizden, kimse için “**imanlı**” veya “**imansız**” şeklinde kesin hükmünü veremeyiz.

Genelde kişinin, imansız bakış açısıyla yaşamı değerlendirmesi, onun için müjdeli bir gelecek vaad etmez!

168

İmanlı bakış açısıyla yaşayanın dahi, yaşamı sonlanmadan ne olduğu bilinemez.

Rasûlullah aleyhisselamın bir uyarısı özetle ve hatırımda kaldığı kadarıyla şöyledir:

“Savaşta Allâh yolunda çarpışırken öldüğü bilinen kişiye, sen kendi güçlülüğünü ve hünerini gösterip insanlardan pâye almak için çarpışırken öldün ve şehid değilsin... yerin cehennemdir; denir.

Büyük zekat ve sadaka dağıtan kişiye, sen insanlardan pâye almak, onları kıramadığın için gönülleri olsun diye vermek amacıyla malını dağıttığın için, yaptığın makbul değildir, denir; ve melekler onu cehenneme atarlar...

Alime, sen insanlar ne kadar bilgili deyip sana pâye versinler ve sana hizmet etsinler diye, geçimini sağlamak için bu ilmini insanlara yaydın, yaptıkların geçerli değildir ve yerin cehennemdir; denir...”

Şimdi bu açıdan olayı değerlendirirsek...

İmanlı kişi, yaptığı her şeyi, **“fiysebilillah” = “Allâh için”**; yani çevresindekilerden veya karşındakilerden hiç bir çıkar beklemeden; sırf kendindekini onlarla paylaşmak amacıyla yapıyorsa, bunun yararını görecektir!

Bunun dışındaki tüm gerekçeler ise, **“şirk koşmak”** diye tanımlanan imansız bakış açısının sonucudur!

* * *

Eğer **“gazap”** kuşatmamışsa bizi, vicdanımız ilimle, iğne deliği kadar yerden niyetlerimizi görebiliyorsa; sorgulayalım niyetlerimizi, yaşama ve çevremize bakış açımızı!...

169

Yarıdan önce bugün hesaba çekelim kendimizi!...

Aynaya bakalım!

“Düşüncelerinizden mesûlsünüz” (Bakara-284) uyarısını iyi değerlendirelim...

Allâh için, dürüst ve açık olmak mı?

Maddî veya manevî çıkarın için, o günlük rahatın kaçmasın diye (kalp kırmama kılıfı altında) **yanlışları örtücü olmak mı?**

Unutulmasın ki, bugün elimizde ne varsa, yarın hepsini zaten yitireceğiz!

Değer mi ebedi hayatımızı cehennem etmeğe üç günlük çıkar için!?...

Hele bir de, o günkü çıkarlarımızı düşünerek bildiğimiz gerçekleri söylemiyor, karşımızdakinin yanlış yolda yürümesine göz yumuyorsak?

Bunun **vebâlini** alacak kadar güçlü müyüz acaba?...

Hele hele sevdiğimizi söylediğimiz insanların, bildiğimiz gerçekleri onlarla paylaşmıyarak, kangrenlerinin ilerlemesine göz yumuyorsak dünya rahatımız ve çıkarımız için; bu zulmün bedelinin faturası nasıl gelecek acaba karşımıza?

Evet, iman, insanın “fiysebilillah” yaşamasını getirir sonuç olarak... Tüm dünyalığını yitirmeyi göze aldırır!... Gerçekten sevdiklerini yarın yanacakları ateşten korumak için elinden geleni yaptırır!

Malıyla, canıyla, ilmiyle, sevdiklerinin yanan evin içine düşmemeleri için ne gerekiyorsa onu yaptırır iman...

İman nuru yoksa o kişide, gününü daha rahat geçirmek için yaşar sadece! Ölümötesi şartları ve karşılaşacaklarını düşünmez!

Sadece daha fazla kazanıp daha rahat yaşamaktır amacı... En yakınlarını bile bu yolda feda eder! Dünya batağında çırpınan en yakınlarına bile bir tekme de o atarak, âhîret için bir şey yapmadan **yalnızca dünya için beyinlerini çalıştırmalarına** göz yumar!.

Düşünmeyiz ki, her insan Deccal fitnesiyle karşıkarşıya kalır yaşamında! Bekleriz hep kıyâmet öncesinde gelecek sağ gözü kör deccalı!

“Deccal”ın, kişinin, kendisini “Allâh”tan ve “hilafetten” alakoyan dünyası olduğunu; dünya zevkleri için beyin çalıştırmanın deccalın cennetini seçmek; ölümötesi yaşama hazırlanmak, **“fiysebilillah”** yaşamak ve **“halifelik”** sırrına ermenin de **deccalin cehennemini** göze alıp içine atlamak olduğunu farketmeyiz bile!.

Çünkü bu konuları hobi olarak, veya vicdanımızı rahatlatacak kılıflar olarak ele alıp; haftada bir kaç saat bu konuyla

ilgilenerek muhteşem bir şekilde kendimizi aldatırız!

* * *

İman, yaşama bakış açısını oluşturur.. Bu bakış açısına göre olayları ve çevresini değerlendirmeyi sağlar.. Bu değerlendirmeye göre fiilleri getirir.. Fiillerinin de yaptıklarına göre otomatik olarak sonuçlarını yaşarsın!.

İmansızlık da böyle! O bakış açısıyla değerlendirme yapar; bu değerlendirmeye göre davranışlar ortaya koyar ve neticede bunun sonuçlarını yaşarsın!...

Gene Rasulullah aleyhisselamın şu uyarısını hatırlıyalım...

171

“Allâh bir kavim yarattı cennet için...

Allâh bir kavim yarattı cehennem için...

Kalem kurudu... Herkes kendisine kolaylaştırılmış olanı başaracaktır!”

Öyle ise dostlar şu gerçekleri iyi farkedelim...

Rasullulah’ın, **açıkladığı “Allâh”a iman dışındaki, bütün iman objeleri, kişinin ölümötesini kabule dayanan fiilleri zorunlu kılan iman objeleridir... Kişiler bunları uygulayarak, “eslemna” = “müslüman amelleri ortaya koyuyoruz” derler... Ama, Kur’ân uyarısına göre, henüz iman etmemişlerdir!**

Allâh’a *B* sırrıyla iman edip, “hilâfetin” gereği olan amelleri doğal olarak “fiysebilillah” ortaya koyabilen; yaşamı bu bakış açısıyla değerlendirenler ise “iman” ettik diyen müminlerdir; ki onlar da basîretlerine göre birkaç sınıftır... En aşağısı “mutmainne”dir!

Herkes kendi yaratılış amacına ve kemâline sağlam adımlarla

yürümektedir... Ama, aramızda, kemâli, devedikeni ekip gül üreyeceğini sanmak üzere olanlar da vardır; gül tohumu ekip, gül bekleyenler de!...

Ha bir de, gül tohumu ektiğini sanarak, devedikeni tohumunu saçmaya devam ederken, uyarıldığı halde bunu kâale almayan anlayışı kıtlar!

Allâh sistem ve düzeninde mazerete yer yoktur; herkes bakış açısının, getirdiği değerlendirmelerin ve sonucu olan davranışlarının karşılığını otomatik olarak alacaktır!

Yarındakiler, bugün bizi kara kara düşündürüyorsa; yarın da yakacaktır!

Şefâati, ne gerekçeyle olursa olsun, değerlendirmeyenlerin, sonuçlarını da beklemeye hakları yoktur!

◆ "DİN"İN TEMEL GERÇEKLERİ

SON UYARI

174

Anlayışı sınırlı ve anlayışı kıt bazı tanıdıklara ve **Sistemin Seslenişi** yazıları ile diğer yayınlardaki bir kısım açıklamaları yanlış yorumlayanlara, **son bir uyarıda** bulunmak istiyorum.

Biz, Allâh'ın lûtfu ihsanı, inâyeti ile, bugüne kadar çeşitli zâtlar tarafından yapılmış açıklamalara ilâveten, bugüne kadar hiç değinilmemiş bir kısım konulara değindik.

Bu güne kadar söylenmemiş bazı şeyleri söyledik...

Bu güne kadar açıklanmamış bazı sırlara işaret ettik...

Bu güne kadar pek üzerinde durulmamış **Kurân âyetlerinin** işaret ettiği bazı derûni muhtevalarına temas ettik...

Takdirimizdeki kadarıyla bunları ele alıp; ortamın ve insanlık bilgisinin kaldırabileceği nispette açıklamalar yaptık...

Ne var ki...

Bazı anlayışı sınırlı veya anlayışı kıt insanlar bütün bunlardan yanlış hükümler çıkardılar!

Âdeta ibahaya sapacak oldular!

Bilgi yüklü bilgisayarlara döndüler yazdıklarımızı ezberleyip!

Sistemi açıklamaya çalıştık; sistemi fark ettiklerini söyleyip; sisteme kafa tutup, savaş açan bir zihniyet içine girdiler!

Silindirin önünde durmayın, ezer geç; dedik; "silindirin ezip geçeceğini fark ettik", deyip; **silindirin önüne uzandılar!!!**

"Ateş yakar, acıma duygusu yoktur ateşin; su boğar" dedik...
"Anladık, fark ettik ateşin yakacağını, suyun boğacağını", deyip; içine atladılar ateşin, suyun, göya sistemi anlamış(!?) olarak!

175

Yuh olsun!

Bu ne anlayış?.

Bu ne gaflet!

Bu ne ters kavrayış!

Akılla yaşadığını söyleyen göya hesap-kitap adamları, nasıl bu kadar **akılsız** olabiliyorlar!

Sanırım bu da bir tür ters mucize!?

Tüm yayınlarımda, Allâh Rasulünün "**İKRA=OKU**"yup bildirdiği "**DİN**"i=**Sistemi** bir kere daha açıklamaya çalıştım...

"**Salât**"ın bâtın boyutuna işaret ettim; ancak bütün bâtın yaşamların bedensel beyin çalışmalarıyla birlikte değerlendirilebileceğini defalarca anlattım!

Ayrıca, bedensel boyutuyla "**salât**"ın yeterli olmayacağını, **gönül=şuur** yanının yaşanmasının da şart olduğunu anlatmaya çalıştım... Bunu ters anlayıp, "**beş vakit salât**"ın bedensel

yanını rafa kaldırdılar bazıları!

İnsan, bu dünyada, **bedeni**, **ruhu** ve **suûru**yla bir bütündür!

İbadet adı verilen bütün çalışmalar dahi, **beden-ruh-suur** boyutları bir arada olarak kemâle ulaşır.

Bunlardan yalnızca biriyle o ibadetin yerine getirilmesi eksiklidir; sonuçta, ihmâl edilenin, o boyuttakinin karşılığını ağır bir bedelle ödemek zorunda kalır insan!

Sistemin sonucudur bu!

Allâh Rasulünün yapılmasını tebliğ ettiği şeyi yapmayan kişi, otomatik olarak, **Allâh'ın** yaratmış olduğu **SİSTEM SONUCU**, eksik bıraktığı çalışmanın karşılığı olarak, cezasını çekecektir!

176

İnsan, gittiği ortamda, yanında götürmediğinin eksikliğini duyacak; ve bunun sonucuna çok acı bir şekilde katlanacaktır!

Dışardan biri onu yargılamayacak; o kendi yapmadıklarının sonucunu yaşayacaktır!

Sistemde ve sistemin işleminde duyguya yer yoktur!

Gereken ilacı kullanmadığın zaman, nasıl bedeninin onun sonucunu otomatik yaşıyorsa; ilaç almadın diye dışardan birisi cezalandırmıyorsa; seni mazeretin ne olursa olsun yapmadığının sonucunu elde edemiyorsan... Aynı şekilde, **ölüm ötesi yaşamın ihtiyaçlarından olan BEDENİ İBADETLERE, çalışmalara da gereken önem ve değeri vermezsen, bunun da sonuçlarını orada otomatik olarak yaşayacaksın...** Belki gökteki bir tanrı seni cezalandırmayacak; ama gittiğin ortamda, çok **kuvvesiz** olduğun için, o ortamın yaşam koşulları içinde perişan olacaksın!

Bundan seni ne **Ahmed Hulûsi** kurtarabilir; ne de bir başkası!

Çünkü sen dünyada, **ŞEFÂAT** olarak Allâh Rasulünden gelip **sana ulaşan ilmi, inkâr anlamına gelen yaşam biçimini** seçtin!

Defalarca söyledik ve yazdık ki; “**salât**”, “**oruc**”, “**hac**” ve diğer teklif edilenler, hep senin kendini geliştirmen içindir; yukarıdaki bir tanrının gönlünü alman amacıyla değil!

İşin püf noktası budur!

Sana, **bugün ve yarın içinde yaşayacağın evrensel SİSTEM** açıklanarak, buna göre kendini geleceğin tehlikelerinden koruman isteniyor!

Oysa sen, hem sistemi anladığını söyleyip; hem de, “*bana bir şey olmaz*” demek **hamâkâtini** ortaya koyuyorsun!

177

“**Kızım Fatma seni baban olduğum halde ben bile kurtaramam**” diyor Allâh Rasulü, **SİSTEM=değişmez Allâh sünneti** gerçeği ışığında... Bizim anlayışı kıt, sisteme kafa tutmanın “**mârifet**” olduğunu sanıyor!

Güneşi batmış; yıldızı dökülüp sönmüş; kör olmuş; hayâlindekiyle avunuyor; kendini, “*evrenin sırlarını görüyorum*” diye kandırıp avutuyor!

Hâla sistemi kavramayacak mısınız?

Hâlâ kişiye göre DİN=SİSTEM olmayacağını idrâk etmeyecek misiniz?

Ey ulaşabildiklerim...

Kendi iyiliğiniz için, **çinde yaşadığınız SİSTEMİN GERÇEKLERİNİ** fark etmek için, *kozanızdaki hayâl dünyanızdan başınızı dışarı çıkartın!*

Sisteme uymadığınız zaman, nasıl bu dünyada perişan

oluyorsanız; bilin ki, **gelecek ölüm ötesi boyutta da aynı EVRENSEL SİSTEME** tâbi olarak, perişan olacaksınız!

Hiç kimse de, buradaki inkârınızdan dolayı size orada yardımcı olamayacak!

Kim, Sisteme kafa tutarsa, sonucuna çok ağır katlanır!...

Böylece biline!

* * *

AHMED HULÛSİ

23.07.1999